

لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

سلطنت مرہٹہ کے تفصیلی افتخار کارنامہ سیواجی کو جنگ فتوحات کے نقشے

اعنے بہ

بساط الغنائم

المعروف باسم تاجی

خیا بان مرہٹہ

بہ تصحیح و اہتمام

مولوی غلام علی نقشب گویہ مولف تنک محبوب بیہ ریاض آصفیہ

مطبع ناظم المطابع طبع شد

نجر و نسیئہ

تاریخ نزل کے دیباچہ میں ہم نے قلمی کتابوں کے متعلق اپنی جستجو اور تلاش کا حال پورے طور سے قلمبند کیا ہے۔ جو ناظرین پر بخوبی ظاہر رہے۔ چنانچہ اُسی تلاش کا ثمر وہ دوسری کتاب ہے۔

یہ اُن اولوالعزم روساء مرہٹہ کے حالات سے مملو ہے کہ جنکو ایک زمانہ میں دکن کے معصروں ہم پہلے ہونے کا فخر یہ دعوے تھا۔ چنانچہ مرہٹوں کے کارنامے اب بھی زبان زدِ اقوام ہیں۔ اور انکی جرات و بہادری کے فسانے ضرب المثل ہیں۔ ہندوستان کی کوئی تاریخ ایسی نہ ہوگی کہ جس میں اس بہادر قوم کی شجاعت و جوانمردی تذکرہ نہ ہوگا۔ مگر خال خال اور چیدہ چیدہ ہے۔ تفصیلی واقعات صراحت کے ساتھ موجود نہیں ہیں۔

یہ کتاب بہت قدیم اور مستند ہے۔ اس میں اقوام مرہٹہ کا تفصیلی بیان اور انکی شاخیں۔ اور جنگ و جدال کے کارنامے اور وقتاً فوقتاً ترقی کے حالات بتدوین قلموں کی تعداد۔ انتظام سلطنت و آمدنی ریاست۔ تعداد افواج وغیرہ اور پوری صحت کے ساتھ درج ہیں۔ اور ضمیمہ رآباد دکن کے امرا اور دکن کے رؤساء کے واقعات بھی شامل ہیں۔ سلطنت قطب شاہیہ۔ نظام شاہیہ۔ عادل شاہیہ وغیرہ کے سطوت و جبروت کے کارنامے بھی اس زمانہ میں۔

اسکی یہی عبادت مثل تاریخ نزل کے فارسی کہے۔ مگر نہایت ہی سلیس

اور عام فہم۔ جس کے معانی سے عام معلومات کو وسعت اور تنجربہ کو ترقی ہوتی
اور پچھلے واقعات اور قدیم کارناموں کا فوٹو نظر آئے گا۔
اسکا تاریخی نام مصنف نے بساط الغنائیم رکھا ہے جس کو ہم خیابان
سے موسوم کرتے ہیں۔

ناظرین! اسکے دیکھنے سے مہینوں کے سلطنت کی وسعت اور نیکی یا سستی
مداخل و مخارج کا اندازہ کر سکتے ہیں۔

یہ وہی مریض ہیں جنکے زبردست ہاتھوں سے ایک زمانہ میں، سلامتی و دل نشا
و نظام شاہی سخت تنگ آ گئے تھے۔ اور جن کا استیصال پر مشتمل بادشاہ گریہ
فریسیں روزگار و مدبر زمانہ سے نہ ہو سکتا تھا۔ آخر اس قوم نے
رفعت حاصل کی تھی کہ آئین دار الخلافہ دہلی پر چڑھائی۔
افسوس ہے کہ آج وہ قوم جسکے عظمت و جبروت کے نقارے تھے
کو بچ رہے تھے صفحہ ہستی سے معدوم ہے۔ فاعقب و یا افریہ

دارالشفاء - حیدرآباد دکن
انڈیچہ لائبریری
حقر
انڈیچہ لائبریری

معنوت

بہم اس کتاب کو ہمارے قدیم عنایت فرما راجہ
راجیشور راو بہادر سبتان وکنڈد کے نام نامی سے
اس اعانت و امداد کے شکریہ میں معنون کرتے ہیں۔ جو
راجہ صاحب معونے ہمارے ساتھ قلمی کتب کے
تلاش و جستجو میں فرمائی ہے۔

گر قبول افتد زبے غر و شرف

بندۃ احقر

غلام محمدانی خان گوتہر چید رآبادی۔

الله است این نغمه یاد بگوش میرساند مژده تازه سروش

درین اوقات همایون واعیان سرت مشحون که از شهرورسنه یکبار و دو صد و
چهارده هجری مقدمه حضرت بنی صلی الله علیه و سلم بقدر ثلث حصه سال نقصی گشته
نچهی نراین شفیق اورنگ آبادی الاصل را که روشناس ارباب کمال است و
لیل و نهار در تسوید و تبیض ادراق حالات هر ناحیه و دیار مصروف و در خاطر گذشت
که انمودگی در احوال مرهبطه تا که شریک غالب روم سازد کن بلکه کل رئیس اندر پرده خسته
آید و کارنامه مصفا بهارت ساده و شسته و کیفیات نفس الامر می ساخته گردد
تا موجب یادگار دور و نزدیک باشد از اینجا که این خیال از مدت پیرامون ولی
میگشت شادمانی را وقت خوش شد و خرمی بر زایش بالید آستین ترود بر ساعد
شکستم و کمر هست بر میان جان بستم چون این نامه بفرغیم است به بساط انقیادیم که
از سنه تالیف خبر میدهم موسوم کردم بالله ولی التوفیق

مهمید سخن در تالیف کتاب بیان اقوام مرهبطه

بر سیاه طرازان سر رشته اخبار و دژ نامه پر دژانان و قافز لیل و نهار اظهر من الشمس

و این من الامس که شیوه تواریخ نویسی از شیوه نامه عمده روزگار است و در پیش
 و قایع مخاری واقعی بنایت و شمار - چه موش امین مومن صادق القول گزیده سخن
 باشد و باید نفع و خوف ضرر و تعصب ملت و رعایت طرف از جا و صداقت کیشی پا
 خرازا گزاشته تا بول و حق پوشی نگراید حسن معالده به قبیح بدل نه نماید و رعایت تفضیل
 یکی بر دیگر منظور نشد و در اوقات اقبال تعبیر بحسن تزیینی نکند و بهنگام اوج بار
 بقصور و تحقیر نسبت نهد و از صراط المستقیم استیجاب و سازد و از فضل الامر می و
 بیان واقعی گذرد و تحقیق را تحقیق و ادبی را ادبی و اند و بنا بر جلب منفعت کار
 منبر اجاری و خوشامد نفرایند و بسبب اختلاف دین و آئین زشت و زیبای
 شناسد **ابیات** - اهل هنر گریه بشاری و درند و بی هنران نیز بکار می درند -
 نئے کہ ہی بردہ زلف زود و بکار نہ بد باد سراپا سرود و قہقہہ زد و کبک بر رفتار
 زخ یا گریہ ہی کام پریشان بیت و نزاع بد و گفت کہ پرواز کن و اگر کرد از من
 ہری تا ز کن تا ہیچ کسی نسبت ز زیاد زشت و کش نہ حکیم از پے کارے سرشت و زشت
 نہ پے سمعت راستہ یا سمعت ست اینکہ چنین خواستند و آرباب نظر
 میدند کہ تواریخ خوبان سلمی و تحریرات خود طرف مانفت را بچہ تحقیق
 می بیکم - و چاکمات نامایہ و الفاظ رکیک نسبت با جانب بزبان قلم می آرند -
 و امور دنیا تعصب و جی را دخل میدهند - و ہنر را بر طاق بلند گذاشته عیب
 من نمایند - و حدیث شریف نبوی صلی اللہ علیہ وسلم خذ ما صفا و ما کد را از خاطر محو
 میسازند - نعمت خان عالی غزلے طولانی در موعظاتی گوید و ہر راہ حق بودہ باطل را

انہ ہر صحت کہ نفس پرستی ہے خود مولف ان الفاظ کے کہنے سے آپ خود قصص ان کو دل میں
 بہ نسبت یہ صحت کہ یہ ہے مومن سے مکرر تہنیت منین گذرے - ورنہ یہ بیشک ہی ناکر تا اگر ہر -

نی جوید. ازان جمله است این اشیاء چون نیست بهر بهشت از قیمت
و نصیب و بر خلق رشک و شکوه و قسوت بر اے چه و اوسه و اگر کرون ارباب
احتیاج و برده و زیاد و زطافت بر اے چه و بزرگ و بزرگس اگر راست و
گرد و روغ و غیبت چه نفع دارد و محنت بر اے چه و در زمگاه و تهمید باید قیاس
نیست و نادیده جنگ لاف شجاعت بر اے چه و تالیف قلب اگر چه بجز
خوشامد است و لیکن فزون زرتبه و حالت بر اے چه و باور نشد اگر سخت کو مشو
چه باک و هر جا قسم بغیر ضرورت بر اے چه و بهر مصاحبت نه بود و قحط گفتگو
حرفی کز دوست بهیم مضرت بر اے چه و در خشم یک سخن که درشت است کافیت
دشنام و نفره وقت خشونت بر اے چه - کارنامه های که مرهه تا در اقدار خود کرده
اند فارسی و بیان متعین و متاخرین یک قلم ترک داده و حل بر استغراق و مبالغه
می نمایند. و کسانیکه به تحریر پرداخته اند حرکات لغز را با صفات مرقوم ساخته اند
راقم سطور حالات این کرده را که با قوام مختلفه مشتبه اند و تعداد از هفتاد و متجاوز میگویند
از زبانان و واقف حالان هر قدر به تحقیقات رسید به تحریر می آرم و از امور عجیب
و غریب و معلومات دیگر می گذرم و می گذارم - مخفی نماند که در کیش هندو اصول چارگونه
قرار داده اند - و آن را چارچو ترن نامند - بر همین و چهری - بیس و سودر - فرقه اول
یعنی بر همین مخصوص است بخشش چیز خواندن بید و دیگر علوم و درموزش دیگران
و چاک کردن یعنی بر اے و یوتها نقد جنس و ادون و دیگران را بران داشتن
خیر دادن و خیر گرفتن - دومین یعنی چهری که بکتری باشد از ان شش سه
کنه خواندن و چاک کردن خیر دادن و خدمت گاری بر همین و پاسبانی عالم و گرفتن
دست برد آن و گناهبانی دین و تاوان گرفتن از چه - و انداز آن نگاها داشتن
و سزا در خوردن و زراعت و دن و بجا نسج کردن و فیل و اسب و گاو و بندگان

و بنده بهوسه می گوید و وجه آن آئین دیگر بیان می نمایند. آنرا که بهوسه می باشد
 چنین تقریری کنند که بود زبان بندی یعنی زین و سله یعنی خار و یکبار
 سله مخفف سال است و این لفظ در نامهای راجا اکثری باشد چنانچه در
 و در جن سال و شتر و سال نام راجاهای کوته است که بقوم بازا، مشهور رج بهر
 و در جن و شتر و هر سه لفظ زبان سنسکرت یعنی دشمن آمده یعنی خار دشمن و
 موجب لقب، زیرا که بازمعنی استخوان است از نیاکان آن راجا نام و
 حکم مرشد پرستش باز کرده صاحب ولد گردید بالجلد چون به او می رسید
 و صحرانوردی و عداکشی و هشت نامش بهوسه گذاشتند یعنی فلش زمین و کشید
 به کوسه تسمیری نمایند. حتی که بهوسه بزبان مرهٹی آشیانه کوچکی می دانند و
 اینها بنا بر نقش زنگنه و پلا از غیر قوم بشهرت بنجار باشد جای مکنی مختصر شده
 پنهان بتسویت داشت به کوسه مشتهر شد. و گویا بهوسه نسبت می دهند
 توجیهی عجیب بیان می کنند که بهوسه در بندی یعنی فسیح است از اینجا که مشتهر
 عشق زنی شب و روز بود هم قوش نسبت او بفرج داده از راه است
 با هم تنگ می کردند تا آنکه رفته رفته راه محله موافق قاعده هندی مثل کواری و
 کوالن تبدیل به نام یافته بهوسه شد و اشدا علم بحقیقت الحال هر دو و جدول
 تاریخ لایب از نوشته اند و وجه ثالث زبانی شخص ثقة واقف خاندان اینها
 شنیده بتیید فلم آورد صاحب تاریخ ما را لا مرار جدید می نویسد که راجا ملای
 بهوسه از سله راجا بهوسه چطور است که سمسودیه اند از نیاکانش راجا سستین
 نام بنابر وی از چطور بکن رفته چند بهوسه علم برگشته کرکس سرکار بنیاد
 بهوسه غیبه بنار سکونت رفته و نسبت به آن موضع خود را به بهوسه طبق
 ساحه نامزدی که بهوسه بنام بهوسه می نامید که نسبت بهوسه را چای اددید که

سودید اندامی رسد - در اجبای او دیو فوجی جمع راجا است سرزمین اجیوت
 از راجا کے نگہ سہر چہلے کے نویر مسند راج می نشیند راجہ او دیو پور قشتہ
 برے اوی فرسہ داو آن قشتہ افغی را بر پیشانی ادب می کشد و اوراق قشتہ
 عابد آدمی می کشند و لقب راجہ او دیو رانا است و او نسب خود بنویش و
 دل می رساند - اگر چه کیفیت اینها در دفتر سوم اکبر نامه و دیگر تواریخ بہ تفصیل
 مرقوم است - و قشتہ سلطان عداد الدین و فتح چور مشہور - اما الحال انچه
 از زبان باد فرستادہ وق التول معلوم شد - نوشته می شود -
 از دیو قشتہ پسرے ہم پرتاب سنگہ بر راج گذاشت و از دامر سنگہ
 از د راج سنگہ - از د سدرام سنگہ و از وجکت سنگہ و از پرتاب سنگہ
 و دم و از د راج سنگہ ثانی بر مسند راج یکے بعد دیگرے نشسته وفات یافت
 ابیرج سنگہ آؤ سیہ پسر خور وجکت سنگہ - کور محن گزید بعد چندے پسر
 راجہ امید سنگہ او را در شکار گاہ گشت - پسرش براد دیو پور قابض ماند -
 و رتن سنگہ پسر راج سنگہ ثانی بعد فوت پدر در خانہ جد مادری متولد گشته
 در کوہ بلیم نشو و نما یافتہ بنگامہ آرائی استدعاے راج است زیادہ ازین تحقیقا
 شاخہائے شجرہ اینها و کارنامہ ہائے ہر کدام پرداختن از مطلب باز مبادارد -
 برہمان قدر پسند نمود و چون بالاند کور شد کہ سودیدہ نسب خود بنو فیروان
 حوالہ می رسانند - ششہ از احوال خاندانے سرے بن بر شادابی کلام نوشتن
 درین مقام مناسب افتاد -

احوال و شجرہ خاندان نوشیروان بطریق اجمال

معان تواریخ اسلامی و ردالملوک بنی ساسان کہ آنرا اکاسرہ نیز گویند می آید

ایشان طبقه چهارم از بادشاهان عجم اند و دولت و شوکت ایشان مانند کیان
 بوده و اکثر ممالک بایشان باج و خراج داده اند و اول ایشان اردو شیر با بکان
 و آخر ایشان یزدجرد بن شهریار بود و سبب و منشش تن از ایشان در مدت چهار صد
 و سبب هفت سال بادشاهی کردند ظهور و دولت ایشان در سنه پنجاه و هشت
 و سبب و یک از تاریخ آدم است و انقضای دولت ایشان در سنه سی و یک هجری
 بوده و مذکور اینها بشرح و بسط تمام در شاهنامه فردوسی و دیگر تواریخ مندرج است
 این چا باحوال نوشیروان بن قباد بن فیروز که ملقب به عادل است اجمالاً می
 پردازم. **نوشیروان** چنانچه اگر گوید عادل باذل گواه عدالتش همین بس که پیغمبر
 آخر زمان صلی الله علیه و سلم مبعوث در زمانش شده و او را عدالت یاد کرده و نیز
 فرمود که نوشیروان بنا بر عدالت و حاکم طائی جهت سخاوت با و صفت بودن
 در کفر از حرارت آتش و وزخ محفوظ خواهند بود. الحاصل با کمال عدالت و
 نصفت چهل و هشت سال بادشاهی را و در جمیع بلاد و ترکستان و ماوراءالنهر
 و چین و مصر و دیار عرب و اکثر بلاد هندوستان زیر فرمان خود آورد. و سلاطین
 روزگار فاشیه اطاعتش بر دوش کشیدند. در ابتدا ای سلطنت خود خوابی
 دید که خوک با او در یک کاسه شراب می نوشد. از تعبیران تعبیر خواست به یکس
 زبان به تعبیر نکشاد. موبد موبدان را طلبیده مستفسر تعبیر شد و گفت اگر نگویی
 بقتل رسانم. موبد موبدان منادی داد که هر که تعبیر خواب کسری کند یک بذر
 زر سرخ از من گیرد. این خبر به بزرجمهر رسید و او در مرد پیش استا و خود
 درس میخواند گفت تعبیر این خواب نیک و اتم. بشرطیکه مرا پیش کسری
 برند. موبد موبدان عرض نموده بزرجمهر را پیش کسری طلبید. بزرجمهر گفت
 در شبستان بادشاه غلامی است که بایک از اهل حرم نزد مباشرت می بازو

کسری همه زنان و کنیزکان را پیش بزرگچهره گذرانده مردی ظاهر نشده آخر همه را
 بگفته بزرگچهره برهنه کردند و فرو غلامی پدید آمدند میان دایا لاجو سر و بچه
 کمان گویند که با دختر حاکم حاج مختلط نوشیر و ان بهر دورا بقتل رساند - فردوسی
 طوسی این قصه را حواله به مادر نوش زاده می کنند که دختر قیصر بود و بعضی مؤرخین
 بر آنند که غلام با دختر امیر حاج مختلط بود - واضح آنست که کنیز کے بود بعد ازین
 بزرگچهره را مقرب خود ساخت و بالاتر از موبد موبدان و وزیران خود نشاند و پایتخت او
 از یکنان مرتفع گرداند در عهد نوشیر و ان مژوک زندیق که دعوی نبوت کرده
 عالمی را گمراه ساخته بود مع توابع خود که نو و دهشت هزار کس بودند بقتل رسید
 و در زمانش نوش زاده پسر او که از بلن دختر قیصر بهر سیده بود از دین چین
 برگشته بدین ترسایان گردید و بالشکر خود به هندوستان رفت و در اینجا سپاه گران
 جمع نمود و خواست که بایران رود - نوشیر و ان رام بر زمین را بال شکر عظیم بگفت
 امیر فرستاد و نوش ناد بعد از محاربه بقتل رسید و از دور هندوستان او را دانند
 میگویند که رانا راجه او و پسران از نوشت زاده است و در عهد نوشیر و ان خضاب
 موبهم رسید و اینها در عهدش افسانه های هندی را بر زبان فارسی ترجمه کردند
 و خاقان چین نیز دختر کبیری داد و در چهار دختر اسپه با سواران از جواهر آباد
 ترتیب داده فرستاد و فتوحات عظیم در ملک روم نمود و بالاخر در سیشش هزار
 و یکصد و شصت و هشت هزار مرز را که از دختر خاقان بهم رسیده بود ولی عهد نمود
 خیمه بار باقی زد چون در آئین مجوسان لاش میت را امانت در حنجره
 میگذارند - می گویند قالب نوشیر و ان به ستور تا حال مانده است و در
 راه نیافت ایا بتا قیر عدل یا از حکمت حکما چین است - آمد بهر
 بن شهر یار بن خسرو و پر دیز بن بهر مزین نوشیر و ان که آخر ملوک عجم است -

با مسلمانان محاربات عظیم واقع شد. رستم بن فرخ زاد که قاعده سردار لشکراو
 بود و بجنگ سعد و قاص که از طرف حضرت عمر رضی الله عنه مامور شده بود در سنه
 پانزده هجری مقتول شد. و فتره تمام ورود دولت ساسانیان روداد تا آنکه در سنه
 سی و یک هجری منقرض گشت و ممالک ایران بدست مسلمانان آمد. مدت سلطنت
 یزدجرد و هفده سال و اکثر نوشته اند که چون سعد و قاص با رستم فرخ زاد نبرد
 آراست چهار روز متواتر جنگ ماند و روز چهارم شکست فاحش بر عجم روداد و
 رستم فرخ زاد بدست هلال بن علقمه کشته گردید. اگر چه فردوسی در شاهنامه
 گفته که از دست سعد کشته شد اما در تواریخ دیگر مسطور است که قاتل رستم هلال
 بود و درین حرب سی هزار از اسلام شهید شدند و سی هزار از عجم قتل و اسیر
 گشتند و چندان سیم و زرواقشه و اجناس بدست لشکر اسلام افتاد که محاسب
 اندیشه در شمار آن عاجز است و بعد از آن جارجان که او نیز از امرایان
 عمده ایران بود شکست فاحش یافت و زهریر بن قیس جارجان را بکشت. و
 پس ازین شکست عظیم به عجم رسید و درین سنه که شانزده از هجرت بمغنیبر
 علیه السلام بود تاریخ هجری مقرر شد و سعد و قاص کوفه را بنا کرد و درین سال
 سیمونه زاینده رسول خدا صلی الله علیه وسلم وفات یافت و در سنه بنفده هجری
 بعد کشته شدن رستم فرخ زاد مداین مفتوح گشت و غنائم آنقدر بدست
 اهل اسلام افتاد که عقول عقلا در تعداد آن متحیر است. گویند عرب طلائع
 بالقره بمبادات بیع و شکر میکردند. و جنس غنائم به مدینه آمد. حصه هر یک
 از اهل بدر پنج هزار دینار رسید و حضرت فاروق بن عباس بیست و پنج هزار
 و نهار و پیریکه از احوال رسول علیه السلام ده هزار دینار داد و ایضا مدینه سال ابو موسی اشعری را هزار
 و چهار صد و پنجاه و دینار و هر فرابن عزم در حدود آنکه بنموده با دختر آنزد حضرت فاروق بن عباس بیست و یک هزار دینار

امام حسین علیه السلام داد و دختره و گیر او را بر محمد بن ابی بکر منسوب
 ساخت. **ابیات** بیابگویی که پر ویز ازین زمانه چه خورد و بپر و پهرس
 که کسر ز روز گاهچه برد و اگر این نهاده خستاین بدگیرے بگداشت و در او
 گرفت جمالک بدگیرے بسپرد. تا آینه از تواریخ بختوید مسید سدا بناظر این
 اوراق محنت تحقیق بظهور سپوند و صاحبان دین در دشتی در ضبط تواریخ و
 قید سنین و شگاه تمام دارند. و مدار زنه گانی آینه بر دریافت حالات سلف
 و احکام نجوم است و کتاب های اینها مانند کتب اهل هند اجناری از گذشتهگان
 دوسه هزار ساله میکند. آورده اند که چون در دولت یزد و در تصرف روداد
 اولادش انتشار یافتند. از آنجمله سه دختر او آوارگی گزیدند. دختر متوسط
 مسمیه شهر بانو در حال نکاح حضرت امام حسین علیه السلام آمد و بعد شهادت
 امام بهمان زمان از خیمه اهل بیت دو شاد و شش لایک بجلد برین رسید
 و صبیحه صغیره نیز دجود که بفارس بانوانند است. از دستبر و سواران عرب
 بدربسته در کوه چک چک که از نیردسی کرده فاسله دارد و میناجات الهی متوازی
 گردید چنانچه تا حال زیارت گاه پارسیان است و اهل اسام آنرا اینها سخانه
 عفت مآب میگویند و در دما مگوه مذکور نشین های متده و مختصر ساخته اند
 و صلحای اهل پارس بهنگام مجمع آنجا که در بهمن ماه قدیمی روز اشتاد و یزد
 که عبارت از تاریخ لبست و ششم شهر مذکور است. می شود در ششمین یا قیام
 نموده عبادت می گذرانند. می گویند. آبی از کوه می تراود و هر روز بقدر
 نوش و صرف دو کس مجاور آنجا که از پارسیان مدام در آنجا حاضر میباشند
 می چکد. و هرگاه مردم زایرین که قریب به ده هزار مجتمع می شوند آب موافق کفان
 آنها می افزاید و بعد شست و زبیرای سیرابی دار بست که از بهار بایست انگور

وردا منته کوه طارم مستقبل طسج داده اند وزیر سایه آن فرودگاه متفرقین
 است حسب طرادت آن ریزش می کند و هرگاه در آن مجمع کس محتمل
 یا حایض شد همان زمان آب از چکیدن می آید مجاوران ندای می کنند
 که هر که حایض یا محکم باشد از کوه فرود آید - چون فرود آمد باز بدستور آب
 تراویدن گیر و اینست از عجایب آب آسج - دختر سیوین نیر و جرد که آنرا مبین
 بانو گویند و نیز عم پارسبان مغفور النجر است و کتب سهندوان بود و آن در
 سهند گواهی می دهد در زناش قوم مسودی و داند - از اینجا دریافت شد که دختر
 دومین نیر و جرد چگونگی به بختکدن الی بکثر رسید - شاید نیر و جرد چهار دختر
 داشته باشد که پارسبان را بر آن علم نیست - یا سهندوان را بر و در دخترش
 اطلاع کماهی نبوده - یا اهل اسلام دختر اجنبی را بمخالطه نسبت به نیر و جرد
 می دهند - بهر حال قوم مسودی از اولاد نوش زاده سهندوان یا از
 اخلاف صبیبه نیر و جرد نبیره آن است الحال به ترجمه کتب مرهشی که در ملک
 پوه قلمی شده و نام محرریافته نمی شود و ایمای از ان در تواریخ ما فراقنی
 نموده ام میگرایم - از تغییر و تبدیل کارنداشته بکم و کاست ترجمه می نمایم

شروع احوال مرهش از تاریخ مرهشی که نام مولف و سنه

تالیف از ان پیدافیت

راویان روایت اسماء عالم و حاکیان حکایت اخبار بنی آدم که چهره شاید
 مقال شان از خال و خط مبالغه و فضول مر است و از گلگون صد اقیق تحقیق
 جلوه افروز و رونق افزاچنین آورده اند - که راجار انا بهیم از اخلاف مسودی

او دیو پر مصافح صوبه اجیر بود فور مکنت و ثروت داشت انصاف داشت و کمال اخلاق
 ستوده و ناموری علم آشتیاری افراشت و بر شششان دولتش و ونیر اقبال ما
 تابانی و دو اختر اجل را در خشان بود و لد کبیرش با سم رام سنگه روشناس چنان
 و خلف صفیرش از نام با که سنگه مشهور زمان **فرود** - دو بهر دو و پنجو و دو هم بهر دو
 بدیدن هر دو چون بادام توام با هرگاه بهیم سنگه آجنانی شد رام سنگه را نظر بکافی
 نقشه راج کشیده بر مسند نشاندند - با که سنگه حکم اینکه الا ما تنزل من السماء
 نظر بطینت شتری که اطاعت جبلت آن نیست خیل غیور مرزاج بود بمقتضای این
 معنی که ده درویش در گلی خنبد و دو باد شاه در تلمی نگنجد متابعت برادر
 ناگوار دیده روزی بتقریب شکار بر آمده بدروز و جانب و کن شتافته متصل
 در بایه نریدار سیده توسل ابی موهن مرزبان آجنا گردید - و چون علو نسب
 و سمو حسب او حاجت اظهار داشت بکمال احترام و تقریب متاز گردید - تا
 آنکه در حیات راجه مختار ممالک در رائق و فائق مہات او گشت و قسمی
 بہ تنظیم و تنسیق ملک پرداخت - و معندان و متمدان را مغلوب و منکوب
 ساخت - کہ بہ با کہ سنگه ہوسلہ مشہور گردید - چہ بہو بمعنی زمین و سلہ بمعنی غلش
 است - بعد وفات ابی موهن تاجوان شدن پسرش تمشیت امور ریاست نمود
 و ہر گاہ وارث ملک لیاقت ملک رانی بہرساند - بمقتضای نیک ذاتی و حق
 شناسی تسلیم راج با و کردہ پہلوہی نمود و از آنجا رخصت کردہ وارد دیول گالون
 گشتہ سکونت گردید - و بحیث طے مسافت زندگانی مشغول گشت و کار مرزوعات
 کہ بقعیدہ ہنود بہتر ازین روزی حلال نیست اختیار نمودہ چہ ضرر بہ الملش
 ہند است **۵** او تم کہیتی مدہسم بان با کشت چاکری بہیکہ ندان -
 یعنی افضل ترین معاش زراعت است و متوسط تجارت دہ تر - بیشہ نوکری

کہ ہمیشہ گدائی می باشد آوردہ اند کہ وجہ برآمدن با کہہ سنگمہ از دیار خود توسل
 بابی موہن و بعد ازان توطن در دیول گائون بنا بر عشق دختر سبار سے بود از اینجا
 کہ عشق پیچہ در دامن حالش زدہ گریانش کشید و خستہ را بے عقدہ داخل خرم
 ساخت۔ و از خویش و بیگانہ واپرداختہ اسیر دامن زلفت گردید۔ ہر کجا
 سلطان عشق آمد نہاند با قوت بازوئے تقویٰ راحل با پاک دامن چون زید بیچارہ
 ناگرہ بیان اوقادہ در جبل۔ از بسکہ باغیہ کفو ملکہ فردترین قوم نزد توصل باخت
 مطعون ہم فرمان و اقارب گردید ناچار چندے اورادر ہنہا سخاند داشت۔ بعد
 از آنکہ خستہ نہ کور حاملہ شد۔ سیر دن شہر در مزرعہ از نظر مردم خویش و تبار
 پنهان نگاہداشت۔ و کلبہ محقرے کہ آنرا کہوسلہ یعنی آشیانہ کوچیک تعبیر کردند
 تزیین دادا کہ لقمہ کہوسلہ شد۔ چون صاحب ولد گردید و طشت رسوائی از
 بام افتاد۔ بنا بر کہ خدا ساختن او در ہم فرمان متامل گردید و نظر محبت زنکہ و غیرت
 مزاج و خوف طعن و تشنیع بچندان باہد خولہ و نہال جانب دکن رہبر گشتہ۔
 توسل بابی موہن حبت و آن ولد را در قوم مرہٹہ منسوب ساخت زیرا کہ راجپوتان
 صحیح النسب نہ پذیرفتند۔ ناچار بغیر قوم کتھا نمود۔ و بطویل محبت زن خود را نیز
 از کیش ابا و اجداد فروتر نشاند۔ عاشقی چہیت بجان بندہ جانان بودن
 دل بدست دگر بے دادن و حسیران بودن با سوئے زلفش نگہ کردن و ریوش
 دیدن با گاہ کافر شدن و گاہ مسلمان بودن۔ این ماجرا را خافی خان در تاریخ
 خود بطور قبیح بیان کردہ چنانچہ نقلے ازان در مائر آصفی آوردہ ام و اینجا حسب
 ترجمہ ہندی گذارش رفت بموجب انقطاع از بابی موہن و ورود در دیول گائون
 چنین گویند کہ چون سپہرابی موہن بمحل بلوغ رسیدہ شعور بہرساند اکثہ گاہ باتفاق
 سپہر با کہہ سنگمہ سپہر و نگار میرفت۔ دستے چوپے خوش رنگ مصفا جہت تہیہ عمارت

از جنگل آذرده بودند و پسرانی موهن با حاضران تماشاے آن میکرد - در شناخت
 آن خوب عاجز ماندند - و دانستند که از کدام درخت است - ناگهان بزبان پسر
 انی موهن گذشت که این خوب را پسر راجه با که سنگه به پیکوه خا پشته ناخت
 چون او از شکم خسته بخار بود - این سخن به گذشت - در دل داشتند بود و سه روز
 بمیلوم از آنجا برآمده راه دیول گانون گرفتند و بعد فوت با که سنگه به شکم
 پرداختند - الحاصل پسر اول به بابو جی و دومین را به بنو جی موسوم ساختند
 از صلب بابو جی که پیوند بر همه دارد و پسر بوجو آمدند یکی شهابی و دوم
 شرفاجی - و از بنو جی هشت پسر باسم کهلوجی و بنا جی و غیره متولد شدند و آنها را
 عالمگیر بادشا به نابر جرمیه در تخت کشید - و بابو جی بهوسله و بنو جی بهوسله هر دو
 برادر بنا بر مناقشه زمینداری ترک دیول گانون گشته مع آل و عیال و موضع
 دیونده متصل دولت آباد آمده بزراعت مشغول شدند - و بهاسخارنگ تون
 رنجتند و خود را برای گذر معاش در قصبه سنده کپور پیش لکهو جی جادو را و
 و لیکه سحر کار دولت آباد که از پیشگاه نظام شاه منصبی و سرکردگی دوازده
 هزار سوار داشت رفتند - و بصیغه بارگیری نوکر شدند - از آنجا که فرتون
 بودند و سواری اسب معتذر بود - بهنگاهبانی دیوڑهی تعیین گشتند - چون شهابی
 پسر بابو جی طفله و جیه زیبار و بود و آثار نیک بختی از جیش لمعانی داشت - روزی
 جادو راے از روزملے جشن هوای صبیئه خود را که حسین بود برزانو نشانیده و بر
 زانوے دیگر شهابی را گرفت در حالت مستی شراب از راه شفقت بزبان
 آورد که چه باشد فیمین هر دو عقد مناکحت بسته گردد - تا اولاد حسین و شکمیل بوجود
 آید - همین که این سخن از زبان جادو را برآمد - بابو جی حصار مجلس را با شاره گواه گرفت
 و گفت که از امر و از قران این دو کوکب متحقق گردید - جادو راے - بچرا پخته

چون خاموشی را نصف رضا گفته اند این سخن شهره گرفت و بعد اتمام مجلس نشاط
 جادو را به مجلس رفت و شهابی را که همیشه با خود میداشت همان روز به آنجا گذاشته
 صبیحه را با خود همراه برد. مستورات خانه او برین ماجرا مطلع شده بشور و شش آمدند که
 این فرومایگان خانان آواره را چه در سر افتاده که از ما وصلت می جویند خود برای
 شکم پروری از وطن سرگردان آمده در بدر خراب و خوار اند و شرافت لب این ما
 ظاهر است. آری **مصراع** عوک لب جوے هم داغی دارد. لعل را
 با خرف چه نسبت و ذوال را پیش گوهر چه عزت **فردو** - اے شیشه یزن لاف
 نزاکت امروز با انصاف کن باختر که همان سنگ نه - جادو را به جواب داد که
 سرسری بر زبان من حرفی گذشت هیچ رسمیات شادی قوم خود نداده ام - حالا
 اینها را بر طرف می کنم از همچنین کلمات مستورات را تسلی ساخت و روز دوم برادرت
 قدیمه شریک طعام خود نکرده خوردنی پیش ایشان فرستاده آنها آن خوردنی را
 واپس داده گفتند که انشاء الله تعالی این همه طعام وقت شادی یکجا خواهیم خورد
 جادو را که ازین سخن برآشفته بعد سرای از طعام در دیوانخانه برآوده محاسب اطلب
 داشته حساب نتخواه هر دو برادر منوّه بر طرف ساخت. و وقت رخصت گفت که
 شمارا با من هیچ قرابت نیست. و من سرسری بشما گفته بودم. رسمیات قوم خود نداده
 ام. خواه خواه کلک گیر شدن خوب نیست. معلوم شد بد معامله و فضول هستید. اولی
 اینست که شما معقبائل از اینچارجت خود بر دلید. و هر جا که داند بر وید. بودن شما دین
 آبادی نامناسب. آنها اجمال و افعال بار کرده همانوقت مکان قدیم خود یعنی دیول
 گانون رفته قیام گرفتند. و بدستور ماضی دوسه سال بکشت و کار پرداختند. هر روز
 پرستش سه شایر یعنی مها و یو که بتی است بزرگ ترین بت ما و دین مهنود. مظهر
 نامه میدانند. سب فی نیت و خلوص اعتقاد میکردند و تا که از عبادت او فراغی حاصل

نمیکردند آن سلطان بنی گذار بستند. و بروز آکیاوسی و غیره ایما اهیام روزه می داشتند
 تا آنکه از تاثیر اعتقاد ایشان غنچه مراد شگفتن گرفت **س** می ستاند اعتقاد آخر مراد
 دل ز سنگ پا برهن مقصود خود را می کند حاصل ز سنگ - شبی از شهباسی چپار بهم
 ماه که آن ماه بزبان هند ماکه گویند بطریق مهبود آن هر دو مزراع در مرز خود بطاری
 که جهت نگاهبانی زراعت تعبیری سازند نشسته بودند - بنوجی را فی الجمله غنودگی و باوجی
 را چشم بیداری بود که یک یک پنجه دستی باز یور و دست برنج مرص بکمال روشنی مسوز
 از سوراخ زمین بلند گردید و بر سر باوجی سائبان گردید - باوجی این را از نیالاست
 تصور کرده بنوجی را بیدار ساخت چون باوجی سر بخواب گذاشت سری دیوی تیمو
 که بزبان هندی قدرت کامله ایزدی را گویند شکل بصورت زن سفید پوش
 محلی بزبور نامی بقیامت در اینجا نمودار شده اند و داد که من مهبود تو ام و از پرستش
 تو نیابت مخطوط و مسرور گشته ام - و هر بان بر شما شده می فرمایم که همین جا زیر
 زمین گنجینه عظمی مدفون است و بر آن ارے موکل تو سیده نموده - این زمین را چتر
 کن - و آن گنجینه بر آرد و ما ترا راج سبت و مهفت پشت بخشیدم از کس اندیشه
 و وسواس مکن هرا را ده که در دل تو جا خواهد گرفت با انجام خواهد رسید - باوجی
 و بنوجی بعد بیدارے شکریه این عطیه عظمی بجا آورده زمین را کندیده مهفت گواه
 آهنگی پراز زر بر آوردند - و در پرده شب همه را بر عرابه با بار کرده بجانیه بردند و در
 عقب خانه میان مناکه که بر اے داشتن عظمی با شد و دفن کردند و آهسته آهسته
 همه کار نامی زراعت را یک طرف داشته و طبیعی نمودند و بعد چندے در قصبه
 چهار کوته آمده از سیونا نایک نامی مهاجن که دولت بسیار داشت و از سابق
 تقارف بود - همه احوال خود را بے کم و کاست بیان کرده استمداد خواستند و او
 انگشت قبول بر دیده نهاده کریم نمود و گفت که هرگاه حق تعالی راج کرامت کند -

از ما چه مراعات خواهند کرد - گفتند فوطه داری سیئه مغزینیه داری ملک مسخره از ان
 تو خواهد بود مادامی که ریاست در خاندان ما باشد - این همه مست عظمی منطقی یکسان
 تو خواهد ماند و بر این اقرار نوشته با عهد و پیمان مضبوط قلمی نموده دادند - مهاجران مذکور پست
 ضروری از سواری و پارچه برائے آنها همیا کرده بخریدنی نیز بر کس اسب تیر و قوی
 همگیل پرداخته و بارگیران بر آن ملازم داشته و از اسلحه و سامان درست کرد و تمیخته
 بهم رساند - آنها از بنا لکر ساکن پهل تن کر که با دوازده هزار سوار قزاقی و شیوه تهر
 داشت و کیلے فرستاده درخواست موصلت کردند - و بعد قول و قسم مضبوط
 ملاقات کرده مانی اضمیر خویان نموده و دوازده هزار سوار را زود امداد خواستند و قبول نموده
 همراه داد با بوجی کتیف باز نموده و بنوجی را بر جایگاه خود گذاشته مع جیت خود
 و تعیناتی که مجموع سه هزار باشد - جریده اسب فچی گهاٹ سما و میت عبور کرده دریا
 گنگ را از راه نیوسا گذرانده متصل ایلوره فرود آمده شبی چند خاک را بج کرده
 در مسجد روضه منوره که نزدیک دولت آباد پایتخت نظام شاه است انفا
 و عرض داشته باسم پادشاه باین مضمون نوشته در گلوے خاک مرده بسته گذاشت که
 لکھوجی مخاطب جادو راکے و لیکھه در ایام هولی رو برو مجمع عظیم دختر خود را با پسر
 منوب ساخته از مشورت نسوان برگزیده است و ما را از نوکری بر طرف نموده
 اخراج دیار کرد بنا بران استمداد بنا لکر خواسته و درینجا جیت استغاثه آمده ایم - و
 باین جرات میادرت نمودیم امید داریم که برحق خود فایز شویم - عرضی به مضمون
 مرقوم الصدرا گذارشته مراجعت بقصبه پهل تن کر نمود - چون علی الصباح آن
 مجاوران و خادمان درگاه برین ماجرا و قوف یافته خاک کشته را مع عرضی بنظر
 نظام شاه گذرانیدند - نظام شاه مطلع شده جادو راکے را طلب داشته تهدید کرد
 که این حرکت بنا بر امر پهل مخسن نیست - باید که دختر خود را موافق اقرار با پسر لکھوجی

کہ خدایا بد ساخت - و بد لاسار او پر داختم پنج قند و عشا و باید کند - جادو رائے عرض
 کرد کہ اگر جان بخشی فرمائید التماسے دارم - نظام شاہ فرمود کہ آمان بخشیدم آنچہ باشد
 اگر دشمنانہ - معروض داشت کہ بارشاد والا جیجانی نام دختر خود را با سپر بابو جی کشتہ
 کہیں گنیں امیدوارم کہ از راه بندہ نوازی بابو جی و بیو جی حضور طلب شد بمقرب
 و وار سر فرار شوند - التماسش بدرجہ اجابت مقرون شد - جادو رائے رامورد
 آدمین بختین نموده مردم است کرد در باقونامہ مضبوط فرستادہ بابو جی و بیو جی
 رسید ای سپر بابو جی بدولت آباد طلب داشتہ جادو رائے استقبال رفتہ
 سلارست نظام شاہ - شاہ از دیدار شاہی کہ بسیار حسین بود محظوظ و
 شہادتہ ان خلعت شیشہ رقیل سر فرار نمودہ منصب و جاگیر لایق نواخت و
 حکم کرد کہ جادو رائے قبایل خود را طلبیدہ در دولت آباد کچنور خدافندی دی
 کہ خدائی ہر دو نہال نوخیز نماید مثالیہ حسب الامر قبایل را در آنجا آوردہ جشن
 شادی را با انصرام رسانید و جہاز بقدر استمداد دادہ رخصت کرد و کوماجی نایک
 بانس بل نامی کارکن را برائے خبر گیری دختر ہمراہ داد کہ ہمہ وجہ خبر گیری ان باشد
 بابو جی رفتہ رفتہ ہمہ قبایل خود را بدولت آباد آوردہ سکونت گرفت چون زمانہ
 اقبال دستگیری کرد - او میگویند کہ از آغاز اقبال مدارالمہام خانہ او بود - مختار
 محصات عظیم گشت - خزان غیب را از بلن زمین بر آوردہ خیرت و احسان
 آغاز نمود - ویر کو ہے کہ مکان شہنوجہا دیواست تالابے ساخت و جا بجا بتخانہ
 بنیاد نہادہ باغ و تالاب و چاہ تعمیر کردہ نیکنامی اندوخت تا آنکہ بابو جی و بیو جی
 پیانہ ہستی پر شد - و زمانہ یکام شاہی گردید و اورا از بلن جیجانی سپرے تولد
 گشت نامش سنبہاجی گذشتند و در ہمان زمان نظام شاہ شہکار گردید -
 و از دو و سپر خورد سال وارث تاج و گنیں ماندند - مکہ زمان یعنی الدائم الخ

تربیت فرزندان و انتظام ریاست بر وفق افتاد - بر اے کارروائی نکاش آدم
 فہیدہ فرمود - سا باجی انتہ نامی زنار دار کہ از قدیم کارکن دیوڑ ہی بود تقریب
 لیاقت شاہجی کردہ بر دیوڑ ہی حاضر ساخت و نظر بفروغ پیشانی و تائید بخت بگیم
 شاہجی را بجلعت دیوان نواخت - شاہجی شاہزادگان را بر زانو نشاندہ امور
 سلطنت سر انجام میداد بہمدارکان دولت مجرا بجامی آوردند - و شاہجی از طرف
 شاہزادگان دست بسر می شد - جادو رائے خسر شاہجی را خارجہ در دل خلیہ
 و دست نگر دانا شدن غیرت نہ پسندید - چون انجا سہمہ ہا از حسن سلوک شاہجی
 راضی و متفق بودند و بگیم را میلان طبعی بآن جانب بود - بنیش زنی جادو را
 در حق شاہجی فایدہ نہ کرد - بنا بران وکیلے بجنور پادشاہ دہلی مخفی فرستادہ
 استدعا خواست - و از پیشگاہ خلافت میرجلہ با شصت ہزار سوار تعین شد
 جادو رائے بعضی سرداران را با خود یکدل ساختہ تاکرار در یائے نزدیک استقبا
 فوج بادشاہی نمود - و ملازمت میرجلہ حاصل کرد چون پردہ این راز بر افتاد
 و بر شاہجی متحقق گردید کہ این نایرہ بلا از خانہ ملنہ شد - شاہجی ہر دو شاہزادہ را
 مع مادرش قلعہ ماہولی بردہ متخص گشت و با استحکام قلعہ جات و دیگر مثل
 گلیانی و بیہری وغیرہ پرداخت - جادو رائے جمعیت بادشاہی را رقیق کردہ
 قلعہ ماہولی محاصرہ نمود - و چون مدت شش ماہ منقضی شد - ذخیرہ قلعہ
 کمی پذیرفت - شاہجی با بادشاہ بیجا پور پنهانی ساختہ بر احوال خود اطلاع داد
 کہ این بلا از سبب خسر من بر دولت نظام شاہیہ برخاستہ است - و جادو را
 مصدرا بر این ہمہ فدا گشتہ - اگر ما را پناہ دہند و از منصب و جاگیر نوازند ما بچیت
 خود حاضر ہنگامی شویم و این بلا ازین خاندان دور می شود - بادشاہ بیجا پور
 سرفت مرا جلد یو کہ دیوان او بود قول نامہ فرستادہ مطمئن گروانید - شاہجی

باجمیت پنجنار سوار مع قبایل و سبهاجی پسر خود وقت شب از قلعه ماهولی برآید
 و بر مورچال جادورائے زود خورد کرده راه بیجا پور گرفت۔ در آن وقت زوجه اش
 حمل هفت ماه داشت تاب سواری اسپ نیاورده سه چپا کرده مسافت طے
 کرده بی طاقت شد۔ شاہجی از اطلاع این احوال صد سوار تعین نموده ہماجا گشت
 و گفت جادورائے پرتو از عقب حی آید۔ توقف من در اینجا صلاح ندارد ترا کہ
 دخترش ہستی باک نیست۔ این بگفت و روان شد۔ جادورائے میر حلقہ را از فرور
 شاہجی آگاہ نمود۔ جہتاب مار و کشن ساخته بتعاقب شناخت کہ حیجانی دختر
 خود را در راه یافت۔ پانصد سوار گماشت کہ او را محفوظ در قلعه سویری متعلقہ
 نظام شاہی کہ در قبضہ شاہجی بود رسانند۔ زوجه شاہجی در آن قلعه رخصتہ
 مقیم گردید۔ و چون در آن قلعه بہوانی با سم سیوانی جلوه افروز پرستش بود ہماجا
 دوام آن التزام گرفت۔ و نیت کرد کہ ہر گاہ پسر تولد شود۔ بنام ہمین بہوانی
 موسوم سازد۔

ولادت سیواجی بہوسلہ

چون میعاد تولد منقضی گردید تا پنج سوئی بسیا کہہ ماہ ہندی روز دوشنبہ
 یکیزار و پانصد و چیل و نہ ساکی سالباہن مولودی اقبال مند متولد شد۔ وقت
 قرار سیواجی نام گذاشتند۔ آدم بر احوال شاہجی۔ جادورائے تا احمد نگر جلوریز
 تعاقب شدہ ناکام برگشت۔ و شاہجی بہ بیجا پور رسیدہ ملازمت سلطان سکندر
 والی بیجا پور دریافت۔ مرا جلدیو مدار کار آنجابا کہرام پیش آیدہ از پیشگاہ
 خلافت بخلعت واسپ و شمشیر و فیل سرفراز کنانیدہ کہ نالکک بجا گیرش
 تنخواہ نمود۔ و برائے نگاہداشت دوازده ہزار سوار حکم کرد۔ چون مواد فساد از

رفتن شاهی فرو نشست. افواج بادشاهی از محاصره قلعه ماهولی برخاسته
 مراجعت شاهجهان آباد نمود. سبابی انست بیکم و شاهزاده نارا از قلعه ماهولی
 برآورده در دولت آباد رساند. و برای سرانجام کار سلطنت ملک غنیمت خان
 که تازه وارد در دو کانی فرو آمده بود. آثار شکنجی ملاحظه کرده تجویز نمود و او را
 بر پاکی نشانیده بخانه خود آورده قسم و عهد مضبوط گرفته بملازمت شاهزاده ماهولی
 رسانیده خلعت مدارالمهامی داندید ملک غنیمت خان ملک و سپاه قرار واقعی
 داد تا آنکه میر حبله باز بهم دکن مامور شد با او بیرو تا آراست و زخم مای برداشت و
 افواج بادشاهی را تا نزد بانهزینیت داده مراجعت بدارالمقر خود یعنی دولت آباد
 نمود و هم بیجا پور پیش نهاد بهت کرده تا موضع بها سور که مکان مشهور بهادینست
 بحجیت شخصت هزار سوار تاخت آورد و از آن طرف مرار حله پور و شاهی و شرنه خان
 و غیر هم سرداران بحجیت بهشتاد هزار سوار برای مقابله برآمدند ملک غنیمت خان
 روگردان شده تا موضع پوره گاون و تلی گاون عنان بانگشید و چون دریای بهیرا
 طغیانی داشت برکناران ایستاده التاج بجناب پروردگار آورده درخواست پایاب
 نمود. بقتل قادر مطلق در بکے مذکور از طغیانی فرو نشست و لشکر ملک غنیمت خان
 با آب جود کرد. چون بجای جیتش آن طرف آب گردید در بید ستور سابق میج زن
 طغیانی شد. در آن افواج بیجا پور که متعاقب ملک غنیمت خان کوب می آمدند.
 برکنار در بارسیه ایستاد مشاهده کرد که ملک غنیمت خان ساعت عبور نمود و الحال
 در بار سر طغیانی است متعجب شده آدم پیش ملک غنیمت خان پیغام کردند که
 فضل آبی شامل حال شما است و خرق عادت شما در بایتم با هم مصاحبت دانند.
 ملک غنیمت خان نظر کنار دریا استاده اند و در دست بسمه مانده و سخنان بیجا پور
 گفته بدولت آورد. سرداران بیجا پور بقتل سوانی تلی گاون نزدیک احمد نگر آمده

خیمه زدند و مرا راجک دیو و شاهجی مراجبت کرده به بیجا پور خریدند. ملک عزیزین خیمه
 دریافت از دولت آبا و شکیبگیر زده بر سر آن لشکر آمد و پان تالایه نکست که از سل
 آن تمام لشکر غرق و رطبه هلاکت گردید. و در آن تفرقه دوازده سرداران لشکر بدست
 سپاه ملک غنبر اسیر شدند. ملک غنبر هر یک خلعت و اسب داده رخصت کرد.
 در وقتی که این واردات بر لشکر بیجا پوری گذشت. شاهجی در کرنا ملک بود. از
 اطلاع این خبر مرا راجک دیو شاهجی را اطلبیده با خود گرفته با فوج کثیر بر ناگر گانوں خلعت
 سادس در ضلع پونه خور که در آنجا دریای بهیما دانه رانی سنگم کرده اند رسیده
 مقام نمود. چون روز دوشنبه امداس به دون ماه مہندی سنه یکہزار و پانصد و شصت
 پنج از سال باہن کسوف آفتاب بود و آن روز را برسم مہنود متبرک می دانند. و خیرات
 در آن وقت از حشرات عظیمہ می شناسند مشغول بخیرات و مبرات شد. و نسبت
 و چهار مرتبه خود را در میزان کشیده هم وزن خود را انبار بر بہمنان ساخت مرا راجک
 راقیل بچہ خوش حرکات که اورا بسیار دوست داشتے فرمود این را ہم موزون نمایند
 ہمہ با حیران مانند شاهجی ظاهر کرد خود متوجہ پرستش و پوجا باشند من تدبیرے نموده
 این بچہ را موزون میکنم. حکم کرد که کشتی را در آب عمیق بہیما کشند. و بالاس آن فیل
 بچہ را سوار سازند. کشتی بقدر بار آن در آب فرورفت. خطہ بر کشتی کشیده فیل
 بچہ را اذان کشتی بر آورده موافق آن سنگر زیہ تا در آن کشتی پد کرد تا کشتی بقدر
 حفظ نشان در آب فرورفت. پس آن سنگر زیہ را با بطل و نفقہ و مس وزن کرده
 بزوار داران و محتاجان خیرات کردند. اذان روز آن موضع که به ناگر گانوں مشہور بود
 به تولد پور نامزد شد. و آن موضع ہم بہ بہمنان انعام گردید. و موضعی دیگر کہ بر
 قریب آن واقع ہم بخشش آمد. چون از خیرات فراغت یافتند با نظام مملکت
 متوجہ شدند. ادا سجا کہ در سنہ یکہزار و دودصد و شانزده سال باہن سال کر نام

ست سه جامعہ حبشیان قلعه چاکن را بمجار خود ساخته غارتگری و قزاقی بشوہ
 داشتند۔ نظام شاہ بہ تنہی حبشیان پرداختہ متصرف شدہ بود از نبودن مدار
 کار دوست و تفرقہ شاہی باز معندہ مجتمع شدہ سرشورش برداشتند و باتفاق
 قانون گوینے دیپانڈیہ پونہ کہ از نواح ہیما و قفیت داشت گرد۔ فساد انگیزتہ
 از احمد نگر تاسرحد واسے و سر دای بے چرخ ساختند۔ مرار جگد یویراسے تا دیب
 آہناراسے را دیوان را مامور کرد و او در ان ضلع رفتہ مستردان را بنزارسانید
 و مورو مان دیوار کہ سر مشہ فتنہ بود و سنگیر کردہ میخ آہنی در ناخنہاے او کردہ
 محبوس ساخت۔ و قلعہ پونہ را کہ مجاہدے آن شدہ بود مہار منودہ قلعہ خزانہ متصل
 آن قلعہ بہو مشور مرتب ساختہ بدولت منگل نامزد کرد انید چون آن ملک ویرانی
 بخشی کمال داشت و از حسن تردد شاہی شہرتے در آفاق بود۔ مرار جگد یویراں
 ہمہ ملک را از سرحد پونہ و قلعہ چاکن تا سرحد دای و سر دای و سوبی و انداپور و
 جاوگیر بجاگیر شاہی متعلق ساخت و شاہی آن ہمہ ملک بہ داداجی کوند دیو کلانی
 یعنی منجم و قانون گوئی برگزینہ بکیتی و نور دی و ہولے کالو کہ مردے تردد کار دیانت
 ناگذازار بود سپرد نمود و یک ہزار سولہ پاگاہ یعنی طویۃ خاص مجملہ آن پانصد راس
 از سوار و پانصد راس مادہ سوار تعین ساخت و بارگیران معتمد مقرر کرد و سیدی
 بلال حبشی را سر خشتہ آہنہا منودہ خود جانب بیجا پور عطف عنان داشت و ہنگام
 رخصت با داداجی ہنمتہ اشارہ کرد کہ زوجہ ما با طفل نہال کہ سیواجی نام دارد
 در قلعہ شیونیری است پیش خود طلبیدہ بجز گیری و تیمار و تعلیم پردازد۔ چنانچہ
 داداجی بر طبق گفتہ شاہی سیواجی را در پونہ خورد کہ از سر نو آباد کرد و آوردہ متصل مکان
 خود مکانی علیحدہ ترتیب دادہ با غراند اگر ام گناہداشت۔ چون مرار جگد یویراں
 بدینق ایر ضلع دیب چل کردہ جانب بیجا پور را ہی شد۔ از اثنائے راہ مور ومان دیو

ثابویافته از قید گریخت و در موضع مکره توابع چاکن آمده بجان زار کشته بهشت زمار
 داری تخی شد مرار حیدر بعد رسیدن در یجا پور شاهجی بارلس استیصال مفسد آن
 طرف روانه کرد و با قلعه کنگ گیری پیچیده محاربات نمود چنانچه در یکی از معارک
 سنهاجی پسر شاهجی بر خیم تیر تفنگ کشته گردید و شاهجی ازین سبب پشمرده دل کشته
 این را آثار ادبار از شامت جا دورائے تصور نموده زکمه خود را که دختر جا دورائے میشود
 غائبانه طلاق داد و از پسرش که سیوا جی نام دارد نیز نفرت گزید و علی الرغم آن دختر
 از قوم مره مونه که خیمه حسین بود با سم توکا بانی تلاش کرده در کالج خود آورد و از شکم او
 پسکه متولد شد نامش ایکاجی گذاشت و با ادا لفت مضرط بهم رسانده یک قدم از سیوا جی
 و مادرش کناره گزید و اداجی پنهنه بریت سیوا جی سرگرمی داشت و دستا دان کامل
 گذاشت تا آنکه سیوا جی در اندک فرصت از فنون سپاهگیری و سواری اسب وجد عصر شده
 و اداجی پنهنه مور و مان دیو که بجان زمار داری مخفی بود و سراغ یافته بعد پیمان طلبیده
 سرگنات چاکن و غیره را تفویض نمود و او کن تدبیر در اندک ایام رعایا را صحنیت و د
 دیهات را آبادان ساخت و آب رفته باز بجو آورد و از آنجا که خرابه ساها بود و جانوران
 سباع مثل شیر و گرگ بسیار پیدا شدند و از ادیت آنها آبادی متعذر شد مور و مان دیو
 قوم مادران را که در کوستان مسکن دارند طلب داشته اجازت کشتن سبع داد و
 متوابع الغامات نمود و در کبتر ایام تمام ملک بخاک گردید و سباع را نامی نماد مادران را جمع
 کرده قول بادی داد باین شرط که سال اول فی یکم یکم پیمه و سال دوم سهر پیمه و سال
 شش پیمه و سال چهارم نه پیمه و سال پنجم ده پیمه و سال ششم پیمه و سال هفتم
 بدستور دیگران و سال ششم موافق تشخیص سال ملک غیر رسانیده باشند و قسمی بدلت
 و نصف را کار فرمود که نام دزدان و متهم این دزدان ضعیف نماند میکند کار و فرسودید
 دزد چون شخته شود امن کند و نه در قصبه نهر پور باز داری با سم سیوا جی قرار داد و باغی

ترتیب داده در قتلای فوکه اذ بلغ بادشاهی طلبیده نشاند و آن باغ را با اسم شاهجی نام
 ساخت و تقید کرد هر که ازین باغ برگه بے اجازت بهارچه شکند و ستنش خواست شکست
 اتفاقاً روزی خلایق دهن از دست داداجی پنبه یک دانه انبه از شلخ شکسته شد همان
 آن هوشیار شده مستعد به بریدن دست خود کرد و دید آخر مردان مالغ آمدند پیاس سخن
 خود طوقی از منت ساخته در گلو سے خود انداخت و معذرت نامه بجنور شااهی نوشت و عفو
 تقصیر خواست شاهجی از بن معنی بسیار محفوظ شده خلعت عنایت فرستاده و بجو بهانمود
 و هر دریا به او هفت صد سون اعناده کرد و متی شاهجی در ضلع بیجا پور با نظام می پرداخت
 و مر راجه پور راقی و فائق بهات حضور بادشاه بود تا آنکه پس از زلزله پیمانہ غیصرے و
 بیجا پور رگشت زوجه سلطان مرحوم بوسواس تسلط امر راجه پور روزی اورا بر دیو دے
 حبسیدہ قید کرد چون از ننگ مجلس و گرگون دید از آب حوض که در صحن دیوان خانه
 بود غسل کرده و ز نار خود شکسته موسی کلایه که تها بهندوان است از دست خود کمرده
 سنیاس یعنی ترک ماسوا اختیار نمود این مملکت است که بر بمان صاحب هوش و بهندوان
 آخرت اندیش قریب بمرگ ترک چین حرکت میشوند و پلے خود در آب یا در آتش
 و یا در خاک آمده لاک گردیند چون اجلش سیده بود و از اشارہ بیگم یا سار سیدار کشتن
 او شیرازہ ریاست بیجا پور بر بزم خود شاهجی دین اوقات تا دوازده هزار سوار انتظام فرما
 ملک گردانک بود چون راجه خجیا در راجه مدخل نظر بقرب جوار منافع میکرد و راجه بیجا در اموال
 تیر بار تها بے بیار جمع داشت راجه مدخل استداک از شاهجی خواست شاهجی معاوضت
 برداخته بعد تردد بسیار قلعه را که تشر کرده و در داشت مفتوح نمود و خزان و غنایم
 خزان بدست آورد راجه خجیا در تقوّل شد و بر اموال و اسباب او شاهجی تصرف کرد و دید
 راجه مدخل شاهجی را بر جاده راستی ندیده نبرد آراست راجه مدخل کشته گردید و دولت بزر
 راجه ملک خجیا رو مدخل تصرف شاهجی درآمد و موجب خرید شوکت و حشمت او گشت

شاهی بران ملک ایکاجی پسر خود را متصرف ساخته خود کو چیدہ در مهاراج گڑھی متصرف
 بالا پور کلہار آمدہ استقامت گرفت ایکاجی را از دہلین دیہالی متعلقہ اسٹیشن سپریمہ برآمد
 آمدند و وازان باسم ساہوچی و شہ فاجی لاوند از جہان فانی رفتند و سپریمہ سیدین
 باسم توکوچی صاحب اولاد گردیدہ بدان مالک متصرف ماند و در سہمین و پنجات ہک
 غیر دارالمہام دولت آباد و دیعت حیات سپریمہ صاحبقران شہ شہجہان فوجہ
 جوار بسہ کردگے شانہزادہ جوان بخت اورنگ زیب بہادر با تالیقی میر جہ فرستادہ
 آنہا دولت آباد را بخوزہ تشخیر آوردند و بادشاہزادہ مذکور باز از ملک غیر را کہ بر مہ
 کٹرکی سیرگاہ خود کردہ بود حصہ اسے کشیدہ بادزنگ آباد نامزد فرمود۔ و آن صوبہ
 انتظام و اتقی دادہ جانب بیجا پور متوجہ گردید و از ان طرف شہزادہ خان وغیرہ سپاہ
 بمقابلہ برآمدند بادشاہزادہ اورنگ زیب طرح دادہ مراجعت بادزنگ آباد کردہ
 بہ بندوبست صوبہ خاندیس و صوبہ بڑا و صوبہ اورنگ آباد قرار و اتقی پر و اخت درین
 عصر سیوا جی شہرے بہر ساندہ کار را بختاری خود و خلاف اسے داداجی پنتہہ -
 اتالیق خود کردن گرفت و موافقت از شانہزادہ اورنگ زیب با رسال تجایف و اطاعت
 احکام پیدا کرد و سہ مد اطراف تاختن و غنمت آوردن آغاز نہادین سہنی موافق
 طبع داداجی پنتہہ نمی افتاد و مانعت بسیوا جی نظر برین کہ ہفت وہ سالہ شدہ بود مفید
 می شد لا علاج داداجی خود را مسموم ساختہ جان داد و این امر موجب استقلال تمام
 سیوا جی گردید خزان و اموال شاہجی کہ تفویض داداجی پنتہہ بود سیوا جی متصرف
 گشتہ نگاہداشت بسیا نمود و بست و بختہزار پیادہ از قوم مادے لوکر داشت کو گبہ
 تہورا و روز بروز ترازید گشت سیام راج نامی زنار دار را مختار مہات کرد و راکھو
 بلال امری را دارالانشا فرمود و رگہنا تہہ بلال را چو کے نویس تمام جمعیت ساخت
 و مردم متدین را راجا بگماشت چون رشادت سیوا جی ہر شاہجی پدرش معلوم گردست

سرور گشته سدا ملک بنام سیواجی فرستاده دلجی اندوخت سیواجی از طرف
 پدر مطن گردیده با نظام ملک متعلقه یعنی پرداخته پائے استقلال کمال نشد و درین اثنا
 شانزده اوزنگ یب را از پیش آمد و اوزنگوه سورظنی با پدر بهم رسید بقصد هندوستان
 تالیف سه داران اینجا و فراهی افواج مرکوز خاطر نمود و سیواجی نشان فرستاد که بالفعل
 غزیمت جانب هندوستان تقسیم یافته او هم با فوج شایسته همراه رکاب شود و اگر در
 رسیدن خود مضایقه داند سیامراج را سرگروه غزیمت شایسته نموده تعین رفاقت سازد
 سیواجی بر مضمون نشان مطلع گشته سر با طاعت فرود نیارد و بلکه نشان را بدست سگ بسته
 در شهرت سیمر کرد و دلجی را سخنان درشت که بر پدر تیغ کشیدن خوب نیست مخاطب ساخته
 پیغمبری رخصت نمود چون شانزده را کارستگ در پیش بود و ویلغار میرفت تدارک
 این حرکت موقوف بر وقت گذاشته تغافل فرمود و بعد از مدت حضرت صاحبقران
 زن او و ارام بیسکه را که بعد گشته شدن شوهر مصدر ترددات شایسته همراه او دس
 گیهان پوسه شانزده گشته بود و خطاب را به باگن نواخته سند و میله پر گنه ماهور
 متعلقه بزارم حرم نموده جانب سیواجی رخصت انصراف بخشید اما چون با دشانرا
 اوزنگ زیب را در هندوستان کارهای عمده در پیش گردید و ملک دکن دور
 افتاد استقلال سیواجی روز افزونی گرفت و خبر تسلط عالمگیر بادشاه خنیده ماست
 رز نیلکنه را و نظام شاهی ساکن پورندهر در قلعه کرکوئه طلبید چندی آنجا استقامت
 گزید که فیما بین برادران نیلکنه را و منازعت برخاسته سیواجی نیلکنه و سنکراجی نیلکنه
 برادران نامبروه که از تسلط برادر کلان معاش تنگی داشتند مخفی با سیواجی ساخته
 قابوسه وقت می جستند تا آنکه ایام دیوالی نزدیک رسید نیلکنه را و اصلاح
 برادران منافق سیواجی را براسه ضیافت طلبید که فیما بین پدرش و اقربا است
 جدالی را بخاطر رانده و قصدین فرمایند و طعام با حضرت نادل کنند سیواجی گفت تنها این

باجز رفیقان موافقت نمی کند لهذا ما چند کس معتقد اندرون قلعه رفته با سینه رهن
مشغول بعیش و عشرت ماند روز سیوم که نیکو گشته را توان ماندگی ضیافت و شب بیداری
گرفت بهم رسانده سه بایلین گذاشت هر دو برادرانش قابو دیده سیواچی را آنگاه
ساختند و بخانه نیکو گشته را و بے باکانه درآمده او را بر بستر خواب دستگیر نموده و حلقه پاکی
نقشه که در پائے زن او بود بر آورده بجاییش زنجیر آهنی انداخته و بر دے سیواچی
آوردند سیواچی این امر را منتقم دانسته هر سه برادر را نظر برین معنی که سگ زرد
برادر فغال همان لحظه بجان گشته قلعه را در مضیعت خود آورد و وجه حرام مکان را که در فساد
یکشتر او بودند ازان قلعه اخراج نموده بجای آنها مادران را در کار داشت و حواله داری
آنجا بکوه لاناچی و انباچی رکبنا ته مقرر نموده و بر اموال و اجناس آنجا قابض و متصرف
شده محبوبان را بعد سه روز سر داد پس ازان برادر تو کائی را که زوجه دیگر شاهچی بود
بقریب ملاقات رفته بدست آورد و دهری صدر اسب پا گاهش قبضه کرد و قلعه چاکین را
که در تصرف کسان داداچی پخته بود و متخلص نمود و هر کجی ترسانی را به نهان داری آنجا گذا
و محاللات اطراف آن را بکاسی را و دیسانڈی متعلق ساخت و در همان نزدیکی راج گڈه
و سنجونی و سولیا مسخر کرده تبخیر و ترسیم آن پرداخت و مورد بهی از قوم تلنگه را نوکر و آ
تعیین راج گڈه نمود و سپس سه قلعه از نظام شاه بنام قورنا و بر چند گڈه و غیره مفتوح
نموده بر خراین بادشاهے دست یافته منجمله آن دو لکبه چون داخل خزانه کرده باقی کتفا
بخشید و برین اشرافان دالی بجا پور متضمن بر تالیف سیواچی صادر شد که بے اجازت
بر خراین قلعات تصرف گشتن در عایا را ایدا داون خوب نیست بهر حال از حرکات
گذشته تا دم گشته بحضور باید رسید مشغول عوالم فسرانی خواهی شد سیواچی
از رسیدن فرمان فی الحبله راغب بر رفتن بجا پور گردیده مشورت از زن خود کاسی بانی
نام نمود و او صلاح نداد و گفت که با وصف حرکات شیخ مورد مرادم از بادشاه گشتن

و در از عقل است ادله این است که بر مقصود راضی بوده مختارے خود را از دست
 نباید داد و درین گفتگو خطه از شاه جی با یک قبضه شمشیر پیش بها و زره و خود و بکتر مر جان
 سیوا جی رسید و در و این تحایف دلیل فیروزی دانسته قوی دل گشته بتغیر قلعجات
 و تاخت و تاراج مقصد همت گذاشت خطه داران مورد گرد و کوند و در بحیر بے
 کرد و راج پور مشعره بین مضمون رسیدند که اگر جانب کوکن تیش می آورند ما هم
 متفق شده تسلیم میکنیم سیوا جی آن جانب شنافت و با اتفاق جامعه آنجا اول
 قلعه که رسول را مفتوح نمود در جایایه سور کژده و غیره راستی داده آبادان ساخت
 و در آن منیع قلعجات مستحکم گذاشته سیوا پور آباد کرد و داجی سومنات نامی زن
 داند را آنجا گماشت و در کهنه بلال را بجا رست کوکن مامور کرد و پیلا جی پنجه رابیش
 دستی خود داشت و سومنات پنجه رابیش را نیز قلعه ویری سپرد گویند در آن ایام مقصد
 جوان نجیب تلاش نوکری دارد شدند سیوا جی جواب داد که در سه کار مانگش نیست
 جائے دیگر و ند که حاجی نایک نامی که از مصاحبان سیوا جی بود گفت سر واران
 اعلی العزم را لازم نیست که امید واران را یک قلم مایوس سازند اگر گنجایش نباشد
 چندے نوکر داشته بقرب تخفیف باید نمود سیوا جی را این سخن خوش آمد و همه را
 و دیگر و نوکر داشت و آنها قبایل خود را بجا پور طلبیده سکونت گزیدند و آن همه
 تعین را که بلال که بطلع داری کوکن مامور بودند شدند سیوا جی شدند که چند را و مورد پیا
 زمیندار قصبه جالی متصل بهایشوار از باج گذاران بجا پور و خترے صاحب حال و آن
 رکهنه بلال را با صد نفر پیاده دست و پنج سوار نفر مقرر کرده پیش چند را و ختر
 او اول مرتبه بخانه بنونت را و دیوان چند را و رفته تا بودید هین ملاقات خنجر
 بنونت را و زده کارش با انصرام رسانده خود سلامت بهو زند هر رسید سیوا
 از استماع این خبر سرگشته بخلعت فخره نواخت و خود با جمیعت چهل هزار از قوم

ماهری و غیره تاخت آورده متصل بهانیشور ضمیمه زد و در کهنه بلال با جمعیت دیگر
 از گھاٹ انتور عبور نمود و قلعه جالری را در محاصره گرفت و در محاصره دو پاس -
 مفتوح ساخته سرداران عدده را با سیاه کرده و با جی را و دشمن را و که بهر بازنده
 شانزده ساله بودند گرفتار کرده بخیون گادون فرستاده بقتل رساند و دختر را و
 دستگیر نموده قلعه کلیان را سخر ساخته و انباجی سون دیو را به بند بست آنجا گذاشت
 و دختر را صاحب جمال را در اینجا بست آورده بنظر سیواجی گذارند این سیواجی گفت
 که اگر مادر من این چنین صورت میداشت چه خوش بود من بسیار خوشتر و بیشتر
 آن دختر را بمنزله دختر خود دانسته لمبوس و غیره انعام داده بخانه مادر و پدرش فرستاده
 و از آنجا کوچیده بلای کده آمده بترمیم آن پرداخت و انباجی منتهی از نظم و نسق کلیان
 فراغت بهر رسانده بموجب ایما با نوری چیدیده آبادی آن را که اکثر از قوم گوجر بودند
 انبیا آورده اموال بسیار فراهم نموده کانه رله سردار آنجا را عقید کرده رعایا
 قول آبادی داده بخشور سیواجی حاضر شد سیواجی مع جمعیت انباجی پرده بان کده صحره
 نموده قافیه بر مصوران تنگ ساخت کیس سنگ حارس آنجا از فرط غیرت قبایل را
 جوهر نموده جان داد و مادرش ضعیف با و کوک و صغیر اندرون قلعه گوشه پنهانی گرفت
 ماند بعد اوقات قلعه سیواجی متوجه سیاه گردید که خار را از خارزار راه بکنج بالکی
 خلید سیواجی در آنجا توقف کرده بچقرآن زمین حکم کرد و از آنجا بخت و دو سبوسه پیر از
 جواسر به چهار کراه آهنی ملو از اشترنی و سون برآمد چوکی بران قائم کرده اندرون
 قلعه را رفت و نگاهش بر مادر کیس سنگ افتاد سیواجی از بالکی فرود آمده سربالایش نهاد
 معذرت خواست و بر بالکی سوار ساخته در خانه آورده بعد چند ساعت سوار بر
 داده بمسکنش رسانید و در همان ایام که بهر سیواجی عارض شد زیارت مکانها
 متبرکه که آغازنها و تا آنکه مراجعش بر پنج اعتدال آمد بکام مراجعت از هری بر سیور کوون

که ساوشت که سبب بشورش برداشته بود رجوع آورده با سیواچی ملاقات کرد و
سیواچی او را ملازم داشت و بر شاهی او بر اکثر قلعات بادشاهی و مسکن صعب السیاح
دست یافت و راجا پور را که از آبادی عمده بود تاراج نمود و سورجی را و چندار سنگ
و کوند اکثر تاب استقامت در خود ندیده ماه فرار گزیده در جزایر فرنگیان جا گرفتند سید
قلعه بیور مارا نقب زده از بار دست پرانیده متصرف گشت چون اینهمه اخبار انصار
سیواچی بر قلعات معروض درگاه خلافت سیواچی رسید بر بیخ جهان طاع بنام شاهجی
پدرش که در اطراف که نالک بود بتائید تمام صد دریافت که پسر خود را از دراز دست
بستانای باز داد و شاهجی معذرت نامه مشعر بشکایت ناهنجار سیواچی پسر و نزاری خود
از و بقیلم آورد و گویا باین بیت دل آویز گردید **و** در باید کرد فرزندى که ناقابل بود
گرچه ناخن جزو تن باشد بریدن لازم است و بنابران از پیشگاه خلافت عبداللہ خان
پهلوانی باد و از ده هزار سوار چهار چیت غنیمت سیواچی روانه شده متصل والی رسید
سیواچی بدریافت این خبر عیال خود را در پرتاب گدازه گذاشته با جمیعت مادی با
و غیره قریب شصت هزار نقره مقابلت نواخت عبداللہ خان کشتاجی بها سکر دیوان
خوراند سیواچی فرستاده سخنان حلت نمود بمیان آورد و پیغام کرد که بدل جمعی
تمام ملاقات نماید و با اتفاق من بحضور بادشاه رفته دولت ملازمت دریا بد سیواچی
جواب داد که بیرون قلعه پرتاب گدازه غیمه استناد میکنم اول دینجا پیش فرموده اینجا
را بعد و بیان را من معین نمایند بعد از آن هر چه مرضی مبارک خواهد بود قتل خواهم آورد
و نیز کشتاجی را از تخایف و انعام و توقعات بسیار از آن خود ساخت همایش کوپی
ساکنین دین را که متصل ساسور است و طرف خود بیصفه و کالت داد آنها پیش
عبداللہ خان رفته آمدن به پرتاب گدازه قرار دادند کوپی ناخدا را که گرشدن افسون
و قرار داد اینجا بموکل خود نوشت سیواچی قلعه در پرتاب گدازه را فرمود که بیرون قلعه پرتاب

مخاضی دروازه در شیب برج خیمه استاد سازد و از فرش و پرده و سائبان
و رفیقیت آراستگی تمام دید و دو ارفه هزار مردان را مخفی اشاره کرد که به
بها نه قطع چهار طای و در حاکم ره گذر جالبی میان سعاب جمال متوازی بود و قطعه صد
توپ باشند و چون صد انگوش رسد همه باریشگرش تاخت آورده تا راج
نمایند و بر تها ایما کرد که هرگاه عبدالله خان در خیمه خواهد آمد ماکار و تمام خویش
نمود و قلعه دار قلعه بجزر و ملاحظه ملاقات اتواب قلعه سردار الحاصل عبدالله خان
بنگاه خود در شکر که متصل وائے بود گذارشته کبند و جی بند کرد که هر اول خوشتر
بود با خود گرفته بطرف جالبی روانه شد و بیلداران را برائے قطع چهار طای مامور
نموده قطع مسافت آغاز نهاد که نیل نشان او یک یک خود بخود بایستاد و هر چند بخت
چند نمود حرکت نکرد و قدم پیش نگذاشت مردمان تجربه کار این امر را از نظیر یعنی
شگون بد دانسته بمافقت پیش آمدند و از موقوفی اراده گفتند از اینجا که قاید قضا است
در گلوے عبدالله خان بسته می کشید وائے سخن آنها نکرد و گفت که چشم نیل میل
بر آرند و بر نیل دیگر نشان داشته را بی شد و از گذر گهاط انور عبور نموده بر
موضع کوهی پاتری که در دامنه کوه است متوقف گشت و از اینجا کشن حاجی دیوان خود
را و گوی ناخته و کیل سیواجی را فرستاده پیغام کرد که من تا اینجا آمده ام شما
به لجمی تمام آمده ملاقات نمایند سیواجی جواب داد که من خیمه نصب کرده منتظر
قدم و الا نشسته ایم منت سبحان گذارند و مجوز نقل و تحویل اسباب ضیافت
از اینجا تا اینجا نشوند پیشتر هر چه حکم الحاصل روز دیگر عبدالله خان فاضل خان پسر
خود را بنگاه بیانی لشکر و بنگاه گذاشته خود جبریده پانکی سواره بطرف پرتاب گذارد
و بگر است چون قضا فرار سیده بود و ششتر احتیاط از کف داده باسی و دو نفر
بهوئی یعنی کهاران و پنج خدمتکار و کشن حاجی دیوان و گوی ناخته و کیل بر کوه برآمده

منصل پرتاب گردد رسید سیواچی در غار سے کہ متصل خمیرہ واقع بود چهل کس دلاور
شمشیر زن شل سباجی دکا و بی و سیر و بی و فرزند و سورن محالا و جیو محالا کلا بداشت
تلقین کرد که منتظر معالطه باشند در بدقت از غار برآمده چید وانی یکار بر بند و خود زره
و کتیر و خود پوشیده تیار متقی بجا آورده شمشیر و خنجر و پشه و بچو و بانگ و غیره حربہ ہارا
بر خود راست کردہ مستعد نشست و ہمہ مردمان را بدوشیا ر ساخته خود بخندست و الدہ آمدہ
سربپا نہادہ رخصت خواست و دعائے فتح و فیروز می استند عا نمود و اوران و
گو جرمہا را دیلاچی پتہ بہ دیلو پتہ بہ و غیرہ شانزدہ سہ واران را ملقبیدہ دست سیواچی
بدست آنہا دادہ سپرد و نمود و جیو معانی نامی دلاور را کہ بران اعتماد تمام داشت برادر
تقیین نمود و درین اثنا گوی نامتہ وکیل آمدہ ظاہر کرد کہ عبداللہ خان معہ کشنجاچی دیوان
در خمیرہ داخل شد سیواچی ہچنان مسلح بدلیری تمام رہد و بر دے عبداللہ خان آمدہ سلام
کرد و چون خان موصوف تعارف نہ داشت از دیوان خود مکرر پرسید کہ سیواچی ہچین است
بعد از ان بر زبان آورد کہ ملک را تاخت و تاراج کردن و قلعہ بادشاہی را متصرف
کشتن از چہ راہ خواهد بود سیواچی جواب داد کہ از سابق برین قلعہ و دیار مفسدان
و متحران بودند تا آنہا را دور کردہ ملک را از خضر غار پاک نمودہ ایم قابل تحسین و آفرین
ایم نہ مستوجب غضب و نفرین عبداللہ خان گفت خوب انچہ شد شد حال قلعہجات را
ہما سپردہ قصد ملازمت حضور باید کرد سیواچی گفت درین باب فرمان بادشاہی کننام
من بارسند نہایندہ نابرس گذاشتہ اطاعت امر سجا آرم و درین اثنا کشنجاچی دیوان گفت
کہ حالا در پناہ خاسد حب آمدہ ایم اول عفو تقصیر ریت کہایتند بعد از ان توقع فرمان
بنام خود دارید سیواچی جواب داد کہ من و مان بر دو مانہم حضرت پادشاہیم خان صاحب
عفو تقصیر چہ فرمایند کرد با سے از گفتہ شما سخرا ت نیست من سر خود را در کنار خان
انچہ این گفت و از خان بفلک گیر شد بوقت لغائری عبداللہ سیواچی را دکن رگرفتہ

خنجر زوچون زده و بر داشت کارگزشت سیواجی بختیاب خورده و مسر بر بجهوه
 پنج آهنی که در دست داشت بر شکم عبدالله خان زده شکمش درید و خود را از چنگل او
 ربانید عبدالله خان شکم را از شال که پوشیده بود محکم بسته شمشیر کشیده بر سر
 سیواجی را زد خود بود و پاره شد و زخمی بک بر سر رسید سیواجی جدا گشته بصر
 پسته عبدالله خان را و پاره ساخت افغانی که بخدمتکاری عبدالله خان همراه بود و پا
 بمقابل گذشت باناجی بانو خسر سیواجی کارش تمام کرد و شناجی دیوان از معاینه این
 حال خبر بر سیواجی زد و ایساجی حکام رفیق سیواجی او را بر خاک غلطاند که اربان بخش
 عبدالله خان را بر داشته راه گیر که رفتند مردم سیواجی هجوم آورد و سر عبدالله خان
 بریده و مع توفه زر که بر سر داشت از دروازه قلعه آویختند ایگاجی غیبه جوانان
 که در غار با خرمیده بودند بدربسته آفتند و درین زد و خورد دو سه تیر تفنگ بگوبلی نا
 وکیل رسید اما سلامت ماند و بموجب اشاره جوانان مادری که در سعاب جبال و بر یو
 و مناک پنهان بودند بر آمده بر لشکر غافل عبدالله خان تاخت آورده غارت کردند و
 غنایم با نهایت تسلیم گردید و دوازده هزار اسب و اتیان نشان و نقاره بضبط در آوردند
 قبایل و سپه عبدالله خان از کدو کوتا راه فرار سرگردند همه بگناه بغارت رفت که با
 هر اول لشکرش بکار آمد سیواجی بفتح و فیروزی مراجعت به پرتاب گدو کرده سر بر قدم
 والده گذاشته لشکر ناصر حقیقی بجا آورد و گوبلی نامته وکیل را و دلکه بیون الغام بخشیده
 موضع بین در اقلعه کریم تپان مضاف پونه متصل ساسور بجا گیرش تنخواه داد و را و جی
 را بعلاقه داری را جا پور نامور کرد و چون از قتل او نارو جی نامی قوم پر بهوراک خوشنویس خط
 مرهٹی بود از دور خواست نمود و او عذر سے اندیشیده و فرستاد سیواجی بتقریب لشکر سوار
 شده بجان را و جی رفته نارو جی را همراه خود آورده اسب و خلعت بخشیده و از انشا کار
 خود با متعلق ساخت و کانهو جی نامی قوم ژالیا را بدهد و کاری او مقرر کرد و نارو جی در

چند ایام از زمانی خود دخل در مزاج سیواجی کرده محسود اقران گشت سیواجی ادا را از آمد
 زنده جا پاد در خور و باغیاری مانعت کرد تا محفوظ ماند ولایت را و نامی دیسکه تصبیه را
 که از مدت بیدخل بود خود را در پناه راسه باگن کشیده ادا بجاییت خود خواسته مصد
 شورش گردید سیواجی از اطلاع این معنی جمیت برگذر بافرستاده طریق را محکم ساخت
 و دیوگر دراج نامل و صوبت را و دماناجی و سواس را و نکر را و دیو یک را و غیر هم زینب
 اطراف را بهر بانی و رحمت ازان خود ساخته تعیین نمود که برگذر عمر کبک مستعد بوده و نکلند
 که راسه باگن قدم گذارد چون راسه باگن دران نواح رسید احدی را با خود موافق
 ندیده زبون گردید همه با متفق گشته صحرا را آتش از چهار طرف زدند و راسه باگن را اسیر
 نموده نزد سیواجی آوردند سیواجی باس منصب خاندان او منظور داشته با خرم رخصت
 موطنش داد و نامدار خان نامی اققان از رفقائے راسه باگن ایزین حادثه راه فرار
 گزیده خویش را پیش و لیب رساند الحاصل ستاره اقبال سیواجی هر روز در ترقی بود
 جمیع سرداران و زمینداران و کن اسن در متابعت دیده بنائے موافقت گذاشتند
 ستاره و چندین و دندان و غیره گدّه تا سرحد و سال گدّه و کهل کاکوثر را کتاد و هر
 و بهل گدّه تا سرحد و سیاه و کبوتر تعیین سیواجی در آمد دارالخود و بنا لا گدّه قرار داد و پسر
 عبداللّه خان مقتول که از پرتاب گدّه راه گریز سپرده بود و لباس درویشی پیش والی
 بجای آورفته احوال بتاهی معروفه داشت حکم شد تا که عیوض خون پدر نکند خواب و خور را
 حرام شناسد سیدی بلال با جمیعت هشتاد هزار سوار بجهراهی افضل خان پسر عبداللّه خان
 بقصد استیصال سیواجی تعیین گردید چنانچه به یلغار رسیده بنا لا را که سیواجی در انجا استقامت
 داشت محاصره کردند سیواجی بوقت شب با جمیعت هشت هزار سوار شخون نوعی زد که شیر
 بیست محمدی آنها گشت آخر بغافل مشقت کرده از قلعه خود را مجتمع کرده غیمه زدند که بوی
 کوبه ۱- و لا و ان سیواجی چون دران شخون تردد هایکے رستمانه نمود و داهتور داد و شینا

سیوا جی اور بہ تاب راؤ مخاطب ساختہ صاحب نوبت گردانید بسیار کمرست فرمود
 افضل خان وغیرہ بشکر سیوا پور از مقابلہ سیوا جی طرح وادہ بیاون گڈہ چسپیدند و بر کوچ
 کہ متصل آنست تصرف شدہ تیرے بستہ توپ گذاشتند گولہ توپ اندرون قلعہ رسید
 تنزلزل در آبادی آن انداخت سربیک جی ایلکیا قلعہ را آنجا بود خوابان ملک شد
 سیوا جی بہشت ہزار سوار ماران را در گڈہ مضبوط کردہ خود بوقت شب با جمیعت چلن
 سوار چال حریف زدہ و خود نمودہ جانب و سال گڈہ روانہ شد چون فیما بین ناوون گڈہ
 و دسال گڈہ روانہ شد فاصلہ نیم کا و است و کا و در اصطلاح ایہنا مسافت چہا
 کردہ جریبی را میگویند بقدر و نیم کا و در ظلمات شب طے کرد و فوج سیوا پوری و ہتاک
 و مشعلہا روشن کردہ در تعاقب بودند تنگنا سے از کوہستان کہ در اصطلاح وکن آنرا گڈہ
 گویند پیش آمد و سپیدہ صبح آشکار گردید سیوا جی با جی پرہوہ مع جمیعت بہشت ہزار سوار
 بر سر آن تنگنا سے قیام کردہ خود باطمینان تمام مسافت چہا کر کے قطع نمودہ داخل
 دسال گڈہ شد و از آنجا توپ سردار با جی پرہوہ کہ تا یک و نیم پاس بمقابلہ افواج سیوا پوری
 پائے استقلال افشردہ بودہ داخل گشتن سیوا جی اندرون قلعہ سرور گشت افضل خان
 و سیدی ہلال و شہزہ خان وغیرہ سرداران سیوا پور چھلش مروانہ کردہ نوبت جنگ بکوہ
 یراتی رسانیدند تا آنکہ درین نبرد ہفت صد کس از طرفین بہشت مرگ چسپیدند با جی پرہوہ
 زخمی ہارداشتہ در جنگ گاہ افتاد و فقاے او اورا در کوہستان بردہ متوازی ساختند
 فوج سیوا پوری آن تنگنا سے را بدلاوری طے کردہ متصل دسال گڈہ رسید چون دران
 نواح آب بقدر شکر نبود یا راسے قیام درخو و ندیدہ باز گردیدہ بنالآ آمد و محاصرہ بنالآ
 عبث دیدہ تا کام مراجعت جانب سیوا پور نمودہ سیوا جی را چون از فوج مخالف و لجمی
 بہر سیدہ تیمار زخمیان مخصوص با جی پرہوہ پرداختہ در آبادی رعایا توجہ گماشت در آنکوہ
 منتری را کہ بند و بست آنجا مقرر کرد و ظل سبحانی عالم گیر بادشاہ بر خیرہ دستی سیوا جی اطلاع

یافته شایسته خان صوبه دار دکن را بر کس تنبیه آن خود سر فرمودند و او با جمیعت هشتاد
 سوار در ملک سیواجی درآمد و ده اکثر قلاع خفیه را مفتوح ساخته و برپون آمده میان راج
 بازاری که محل سکونت سیواجی بود فرو آمد و سیواجی در راج گداه قیام داشت از استیلا و غلبه
 بر خویش و با جمیعت ششصد جوان و لا و قریب راج باڑی بفاصله چهار کر و ده وقت شب
 رسیده و بر شاخه های گاهان هزارها مشعل بسته و سیاه راج را با جمیعت و دوازده هزار سوار
 پیشکش کرد می آنها گداه بسته خود را و بانها را بر دیوار راج باڑی چپانده باشند کس بر
 وقت شایسته خان که مست خواب بود رسیده شمشیر را ند که از آن ضرب انگشت بانه
 شایسته خان قلم گردید و عورات فعلی و دوشادوش برداشته و در مکانه محفوظ چپان و داشتند
 سیواجی از انجا بد جسته قاضی زاده را بگمان شایسته خان از هم گذرانند و مشعل بار
 که بر شاخه های گاهان تعبیه کرده بود در روشن کرده جانب شکر شایسته خان سر داد -
 چون بگمان شیخون نفوس در شکر افتاد و مردم متوجه روشنی شدند و دوازده هزار سوار
 که چپان عقب گاهان بودند بر شکر افتاده تار تار شدند سیواجی مظفر منصور جانب بلبل
 از آن جمیعت او هم موافق اشاره اش بهانجا فرستاد شایسته خان از این شکست فاضل
 گردید باره زندگی یافت استقامت متعذر دید و راه شا بهمان آباد گرفت سیواجی بر ننده -
 مانند شایسته خان متاسف گشته بیلغار جانب بندر سورت و دیده آن آباد را تا راج
 ساخت و فرودان انتع از روزم و ارید و دیگر اجناس غنیمت کرد درین اوقات والی بیجا پور
 حضرت مفتاح السیاح را بر کس تسخیر ملک مامور ساخت اقامه بار کوری گاهون
 قیام در زید موجودات جمیعت دید سیواجی را در همان ایام خیال می رسد خاطر گشت که جهان
 فانی است و مستلزمات دنیوی سریع الزوال اولی ایست که بر راه راستی سلوک باید کرد -
 و خود را در زمره چهره های آن که اسطوره ترین اقوام بنود اند داخل باید کرد چون این اندیشه تصمیم
 یافت و بستانه را و نامی زمار دار را که بهر از قابلیت داشت خطاب پندت را و داده

ممنون گردانید و سیاحی بپنجبه را بناسه یعنی عدالت گستر مقرر کرد و بر جهان لوگوں را بقدر وقت
 معاش قرار داده هر یک را برلئے عبادت نعت خانه داد و بر جهان زیارتگاه مثل بنارس
 وغیره آکنه متبرکه را بقدر احتیاج و گذران معاش تعیین نموده سیل آسایش مقرر کرد و در
 تنگانه با مصارف چراغ و گل وغیره سامان بوجای بختش قرار داد و زمار و انبان و درگاه
 همیشه را بقدر حوصله و حال کار و خدمت فرموده ششتر دفاتر بر جهان سیلئے اقوام کسیت
 متعلق گردانید و مرتبه های ذی شخصیت را از علم و آفتاب و لذت و اخلاص و مقام قلیت
 و مالک باین باین نمود سرگردگه و ده نفر بیک کس متعلق کرد و نامیک نام نهاد و بر سر
 نایک یک جمعه که خبر گیران می نفر باشد مقرر کرد و در هر جمعه یک نفر مشعل می تعیین
 و بر چند نفر جمعه را چون نویسی از قوم کسیت گذاشت و تغییر شکست و بیست غارات گذری و قلات
 و چهار دیهات بر بر همه فرمود و سرگردگی آنها بهیروچی فرزند خود نامزد کرد و پس به سالاری
 فتح بانکوچی خبر متعلق گردانید و یک را بر دیگر سسلط داشت که در وقت بغاوت سرکوب
 بود دیگر باشند درین اثنا محکم سنگ نامی را چو ت از منصب داران بادشاهی جمعیت ده هزار سوار
 قابودیده بر سر سیواچی تاخت آورد و سیواچی مطلع گشته پرتاب را و بخشی را جمعیت پشت نیز اسوار
 برسدش گذاشت چون انفاس فریقین شد کشتش و کوشش فرادان بکار رفت آخر محکم سنگ
 بقتل رسید و اسبابش با اسبان پاکیگاه دست خوش پرتاب را و گشته داخل سنگه سیواچی
 شد از استماع اخبار غلبه روز افزون سیواچی عالم گیر بادشاه فکر استیصالش مصمم نموده کوه
 شایسته بسر گردگی مرزا راجه بی سنگه و دلیران افغان تعیین نمود آنها بلیقا رسید و در پو
 قیام گرفتند سیواچی از دریافت این خبر خواست که بصلح گراید و اینجه سرداران را که اکثر تهم مذ
 اند ملاقات کرده با خود توفیق سازد چون امری از پرده غیب ظاهر شدنی بود اینخیال در دل
 مرزا راجه بی سنگه نیز گذشت پیام فرستاد که اطاعت نعل سبحانی موجب از دیار و قبایل و
 سعادت است باید که بمل جمعی و الهینان بوساطت ملائمت حضور مستعد باشند که بادشاه

هند و دهم مدب ایلم دنیا بین پاس دهرم و این خود است سیوا جی بر این سخنان که خالی از سخنان
 بود و اغلب صلحت گفت دلیر خان برین مشورت راضی نشد و خویش قدمی کرده پورند بر
 گرد گرفته حله نمودار از انجاد ادا نامی پر بود که با جمیعت دوازده هزار سوار حارس قلعہ بود و مقصد
 کس جبار را همراه گرفته از قلعہ برآمد و با سوارچال دلیر خان آیدخت و بحدی شمشیر راند که تا خیمه
 دلیر خان رسیده پانصد تن مغلیہ را از نیزه و شمشیر بر خاک غلطاند دلیر خان از خیمه برآمده
 گفت آفرین هزار آفرین من از ملاحظہ تہورتو محظوظ شدم اگر سلمان میشود امان میدهم
 و اداجی جواب داد که ما را امان شما بچکار می آید اما آفرینندہ باید از خداوند بخت قدیم برگشتن
 و برائے زندگانی مہل دین نامعلوم گزیدن عین بے عقلی **س** اگر خیمہ بشمار شود و از وی ترس
 آکس که جان ستاند و جان میدید یک است و این بگفت و قدم بیشتر نهاد و خواست که سربلے
 بدلیر خان رساند دلیر خان سبقت نمود و تیرے برو نزد دیگران ہم ریختہ کارش تمام ساختند و ان
 معرکہ سی صد جوان و دلاوری پہلو سے یکدیگر تھیں سہل نمودہ خوابیدند - دلیر خان تعاقب فراریان
 نمودہ بدر و از قلعہ رسید و بمحمودان پیغام فرستاد کہ پیراجان را لگان میدهند و بے -
 سہ دار تک جنگ خواہید کرد و ہمہ با از بالائے فصیل بہانک بلند گفتند کہ با یک یک و
 بذات خود قلعہ داریم سیوا جی اندیشہ را در خاطر جا داده همان وقت آیند را و و پیراجی پنتہ
 و ناگو جی و کشنا جی جوسی و بسواس را و کہ از معتمدان او بودند ہر گزشتہ و آہنہارا از مالائی
 مردارید و حلقہ ہائے مردارید و طرہ ہا و جامہ ہائے زربفت و کڑہ ہائے مرصع و جواهر
 بسیار آراستہ و باشخاص دیگر نیز بخشیدہ و پوشانیدہ و ہاسپان پر سی پیکر ساز و سانا
 مرصع انداختہ و زین ہائے زرد و زیا کھر طلا کنندہ و پٹہ طلا کا ربستہ سوار کنانیدہ -
 و خود جامہ و ہستار سفید پوشیدہ و بسواس بارادہ ملاقات ہمارا جے سنگھ روانہ شد
 چون نزدیک رسید و دلش اندیشہ گذشت کہ بے اطلاع میروم اگر کسے باستقبال
 نہ آید و خالی از خطہ نیست و خداوند کہ ملاقات چگونہ صورت بند و درین اثنا شیراجہ

استقبال برآمده با عزاد تمام برده برسند بار خود نشاندند اندراؤ که یک از
 سرداران عهد بود و دقت پاپوش سیواجی در بغل گرفت بر لب فرش استاد و تمام
 مجلس از مکل پوشان همراهی تشک کان بخشان گردید رفیقان میرزا راجه بر
 اندامیان سیواجی برخاسته در مکان خلوت بشورت پرداختند و عهد و پیمان مضبوط
 خاطر خواسته بدلیرخان مطلع کرده بنائے مصلحت گذاشتند و دلیرخان از محاصر
 قلعه پر زنده برخواست سیواجی بست و دقت قلعه بدلیرخان و غیره سرداران بادشاهی
 شوالیسی نمودند استعدائے قلاع جزایر که در تصرف حبشیان نظام شده بود کرد و چنانچه
 همان زمان سیدی سندروس و سیدی یاقوت را طلیعه تا کید کردند که همه قلاع
 جزایر سیواجی واگذارند آنها عذر فرمان بادشاهی آورده منصرف شدند و جواب عراض
 داشتند از پیشگاه خلافت این تجویز مقبول نیفتاده سرفرازی فراوان حبشی با فرموده
 بجایگزین و خطاب نواخته حکم تیاری و منزل چهارم به غراب فرستادند و براسه مرمت
 قلاع و ولک رویه تنخواه بر محاصل بندر سورت سیواجی استعدا نمود که بعد لازمیت نقل
 راجپور بجایگزین مرمت شود و همه باید فرستند آخر الامر سیواجی پسرخود را با خود گرفته به
 راجه رام سنگه روانه حضور شد چون نزدیک دارالخلافت رسید به زبان آورده که من کور
 نخواهم کرد رام سنگه فهمانید که این منافی آئین سلطنت است پاس مراتب لازم سیواجی
 سکوت نمود و پادشاه با استماع چنین کلمات بے باکانه و نظر احتیاط محمل پاسبان
 سرادق اقبال کوتاه و تنگ بر دروازه بارگاه لغب کنانید و اختارت رفت که برگاه
 براسه درآمدن سیواجی سرفرو کند نسبی صدائے مجرا بر آوردن بلند ساز و الحاصل چرخ
 سیواجی بر در دریاخانه رسید و دروازه های تنگ و کوتاه دید یک پا اول گذاشته
 به درون خم کردن سر اندرون رفت و دروغه اتهام مقابل شده بکس آداب گفتند
 میدانی دست رو بر دوزخ قدم پیشتر گذاشت و سرسری دست بسته شده نزدیک تخت

رفت راجه سنگه اشاره کرد که بر پایه امرای عظام بایستد سیواچی منقض شده برتیا
 صدر اعظمی بحضور حضرت نشست راجه سنگه دیوان اعظمی سیواچی را پشت داده رو بر
 پادشاه استاند و معروض داشت که چون دربار نهیده است تاب بیت سلطانی
 نیا در ده خدمت بجا کرد و هم قولنجی در شکم دارد که وقت بیوقت او را مبتاب می سازد
 بادشاه فرمود رخصت شود و بعد را نگلی اوسیدی فولاد خان کو قوال را اشاره
 که نظربند دار و سیواچی رنگ حضور و مال کار دریافت از بها وقت در پے تدبیر خود
 مشهور معرفت راجه سنگه معروض داشت که چنبره ستایف از دیار خود آورده ام میخواهم
 بخونورنگد را ختم ارشاد شد صاف فرمودیم باز عرض کنانید که در باب رسانیدن
 به امرای حکم امر شد معضایقه ندارد بجهان هر کدام بفرستد شاہی پدر سیواچی از استماع
 این خبر که سیواچی مقید شد سخت متالم گشته دست از لذات دنیا برداشت و خواب خو
 گردید که سیواچی عموزاده شاہی که خدمت راجه کهل کرن بود و بعد وفات راجه تارکن نیا
 شده از او آرزیده بعبادت این دی میگذرانند احوال شاہی شنیده خود را بخدومت
 شاہی رسانده تسکین و تسلی او پرداخت و بر سوجی پسر خود را بخدمتش گذاشته
 خود با خزاین افرادان بے معلوم راه شاہجهان آباد گرفت تا راه متاص سیواچی نیکی
 کند شاہی بر سوجی را بجمیعت سی هزار سوار بفرستد تا بفرستد که ناک گداشته خود بر کنار کشنا
 و سستی پرستی مشغول گشت و در بنجا سیواچی از ارسال پشته راه با سبب شیرینی و میوه منصبت
 و نوکران پادشاه را غافل ساخته راه آمد و شد تخایف و پشاه مفتوح داشت
 و خود را به تمارض زده تمام تمام روز بستر افتاده ماندن آغاز نهاد چون یک دور
 برین و تیره بگذشت نگاهبانان را گفت که من طاعت شورو و غوغای شما دارم دورتر
 بیرون از اینجا قیام نمایند تا دم راست کنم و آب و طعام بجلق من برود پاسبانان
 برین سخنان چسبید و نرم فیج خورده تغافل گزیدند از آنجا که از آمد و رفت سبب پشاه

به بهانه تخفیف و هدیه از اندرون بیرون و از بیرون اندرون صورت مرد و عبور و قرار گرفت
 و پاسبانان را نظر بیکم حضور عباسی تعرض کتر مانده معتمدان را که از سابق ایام و اشاره بود
 روزی رخصت داده و پیراجی نامی را که بهر واعظا و کلی داشت از کسای مطلع ساخت که منتظر
 باشد چون از همه سودل جمعی حاصل گردید وقت شام که در بازار با کثرت آمدند مردم
 و از دوام حاکم می باشد خود و همسر و در پیار باشند برآمد و بیرون شمس از پیار باشد
 با پیراجی ملاقاتی گشته راه غیر متعارف کو حجت پیش گرفت و بوقت برآمدن از مجلس بهر وجی
 نامی را که آمد و شد او در آن حالت بود که بکس خود بهر بلنگ خوابانیده یکس را بخند و تگای
 گذاشت بهر وجی قیاس بسفیده صبح معتمد نگار بعات معبود بکلیه قضاے حاجت برآمد
 پاسبانان پرسیدند که سیواچی در چه حال اند و جواب داد که در خواب اند تمام شب در دسم
 بسیار ماند غل و غوغا کتر کنند که لحظه چشم ایشان گرم گردید این بگفت و راه خود پیش
 گرفت چون آفتاب بلند گردید و از اندرون مدله برخواست چو کید ایران از سر کار
 آگاه گشته معروض داشتند احکام شدید فاشه نفاذ یافت که راه ایران و گذر بانان طریق
 و شوارع خبردار بوده نگذارند که برود و الحاصل هر چند بعضی گردند اما فایده مترتب نشود
 از نقص بسته باز بدام نیاید سیواچی بکلی منازل شبانه اختیار کرده و روزانه در غار
 و بادیه بهر برده بلباس جوگی و اتیان بهر اوسید و بهر بنای پیراجی که رفیق حالت جبر
 و بلا مفسد بود کیشناجی و کاسی جی برادران او که در اینجا بودند و زورده سبعاچی پسر خود
 که بنا بصفه بن طاقت پیاده روی نداشت پسر و آنها نمود که با خود محفوظ داشته ماند
 بر بن پسران تربیت نمایند و خود سیواچی در بنارس آمده از راه کونڈ وانه بهاک نگر را
 که الحان حمید رآب شهرت داده دیده در ممالک خود داخل گردید و چون براسے فرستادن
 سبعاچی پسرش کیشناجی و کاسی جی عنوان یافتند بود و بعد چند روز آنها بهمان دستور
 محفوظرسانیدند اگر چه در راه مخاطرات چند در چند رونمود اما حافظ حقیقی مصلحت گذار

چنانچه جاسے گدربانان آثار تنول برپیشانی سنجاجی دیدہ متعزز و متفحص شدند اما تا
 ہمارا تلاش کہ ہمہ زمین بوند رفع مظنہ از جم طعامی کردہ و بہتر آنہا را خشنودگر و انیدہ ^{جی}
 محو ظہیرش الحاق دادند سیواجی بروصل پسر شاد و بانیہا نمود چند روز خادیا نہ سرور
 نواخت و آن ہر سہ برادر را بخطابت لایقہ و الفام یک لک ہون سہ فراز ساخت
 و فرود بگا بداشت سوار پسیا و ہ متوجہ شدہ در قلیل ایام بہست و ہفت قلعہ کہ میرزا
 راجہ گذارشتہ بود متصرف گشت و بہرست و استقامت آن پرداخت چون اینخبر بمہاراجہ
 عالمگیر پادشاہ رسید فعل در آتش شد سہرین اشنا منہیان خبر رسانیدند کہ کہیا جی ^{جی}
 سیواجی در مہاراجہ اتیم است اورامع عیال و اقارب سزاو لان شدید فرستادہ طلب حضور
 نمودند و جواب و سوال تند و درشت کردہمہ را در تختہ کشیدہ گشتند سیواجی در کوکین ^{قلعہ}
 نو یکے با سم من رنجن و دیگر بنام سری در وہن بنا نمودہ از سامان رزم مرتب
 ساخت و در بان ایام خیال تخت نشینی بطور را جہاے ہند نمودہ از بنارس ^{کیش}
 منجم را طلب داشتہ در ساعت مختار در راے ہند گڈہ بخت نشست و آن مکان را
 بران گڈہ موسوم ساخت و بمردم دیگر پروا نگاہی داد کہ عمارت پختہ احداث کنند و براے
 خود بہت منزل کہ ہر یکے نام علمدہ دارد تعمیر فرمود و سیٹل پورے نام در ویش ہند
 کہ آرا سنیاسی گویند و در بنارس پوست نشین ریاضت بود طلب داشتہ مرشد
 و براے سکونت سنیاسی مذکور مکانے دل چپ در سنگم ایشور ترتیب دادہ و جبہ ^{سنگ}
 سعین کردہ درین اشنا سنجاجی پسرش از ورنجیدہ بادلیرخان کہ از امرائے عمدہ
 بادشاہے است بخیال اینکہ خود جوہر رشادت بظہور رساند پیوست دلیرخان بجز
 ملاقات دستگیر نمودہ بحضور بادشاہ عرضی نمود بادشاہ با حضرات آن تاکیدات
 نوشتہ درین اشنا و بر حرکت لغو خود نام گشتہ قابو دیدہ بدرجست و خود را پیشین ^{در}
 رساندہ بدستور و رعایات گشت سیواجی را کہ ازین ماجرا کلفتی رسیدہ بود و بد

بافت شد از استماع اخبار قراعتاب سلطانی بر دلیر خان نازل گردید دلیر خان
 کتاب قهرنیا در ده خود را مسموم ساخته جان داد پادشاه بنزاده شاه عالم برائے
 نظم دکن دستورے یافت و سیر زاراج سنگه و راجه بهادرسنگه و غیره سرداران
 راجپوت همراه قلعین شدند و سیواچی مطلع گشته پیراجی را و در مکناتھ دیوان و
 ایساچی بخشی و پرتاب را و کوکر که بر یک صاحب ذبست بود بنجدمت پادشاه بنزاده
 فیه مستاده معرفت سیر زاراجه که از سابق معرفت داشت بنا بر مصالحت گذاشته
 بست و هفت قلعه بملازمان پادشاه بنزاده تسلیم نمود و تا سه نیم سال بر عهد خود مستقیم
 ماند بعد از آن برهم خود و پرتاب کوچر و پیراجی که بحضور شاه بنزاده صیغه و کالت سرخا
 می دادند معامله برعکس دیده بقرب زیارت برآمدند کسان سیواچی بتقلیمات
 در عرصه قلیل دست یافتند بلکه تمام ملک بکلا به تسخیر آوردند سیواچی راجه روزی را
 بران قابض ساخته تصدیق نمود که همه افواج متحصنه خاندیس و ژاثر بقا صلح پنج کر و بی
 سورت فراهم شوند و خود بر روز موعود یلغار کرده در انجا رسیده بلده سورت
 تاراج نمود و اموال بسیار ضبط آورد و به عالم گیر پادشاه عریضه بکمال شوخی و
 جسارت نوشت که ملک دکن از سابق موردت فرزدان نظام شاه است و پادشاه
 هند بهندوان میرسد آنحضرت عبت عبت ملک غیر نظر و دخته قیض اوقات مینماید
 تسخیر این ممالک آسان تصور نخواهند کرد گویند عالم گیر پادشاه بمقتضائے وقت
 ملاحظه عرضی نموده در تدارک تغافل فرمود و چند عرائض مرقومه سیواچی در سفاین فرم
 یافتند میشود از آن جمله نقل عرضی که در باب معافی جزئی هندوان نوشتند و شهرت تمام
 دارد در اینجا بقلم می آید تا معلوم تاملران شود که چه کلمات تا ما ایم بجناب نلل سبحانی
 بر زبان خامه می آورد

عرضی سیواجی بعالمگیر بادشا

شکر عنایات الهی و توجّهات بادشاهی که المهر من الشمس و القمر است بجا آورده بوضوح
 شاهنشاهی میرساند که اگر چه این خیرخواه محب طالع خود از حضور والا در کنار آمده اما
 در لوازم سپاسداری و خدمتگاری همه وقت چنانچه باید و شاید حاضر است و حسن
 خدمات و نیکوتر دوات خیرخواه بر سلطان و خانان و امیران و میرزایان و راجه پاشا
 و رایان و انامی حاکمات هندوستان و ولایت ایران و توران و روم و شام و کنعان
 هفت کشور و ساfran بحر و بظاہر و باہر شاید بر خاطر دریا مقاطر نیز پرتو افکنده باشد
 لهذا حسن خدمات خود و توجّهات والا نظر داشته سخنان چند که بر دولت خواهی
 و خیر اندیشی خاص و عام مقمن است معروض میدارم که درین ایام بظہور پیوسته که بتقریب
 هجدهم خیرخواه زربا بر باد رفته و خزانہ بادشاهی تکی گشته بنابر آن فرموده اند که از فرقه
 سبند و سبلیقی بصیغه خبریه تحصیل نموده ساان سلطنتی سرانجام و سبند حضرت سلامت بانی
 کشورستانی حضرت عرش اشیانی اکبر بادشاه تمامت پنجاه و دو سال به استعقال تمام
 داد و فرماز و اسب و داند و بادین و آیین گرداگر و ده مختلف از عیسوی و موسوی و دوا و دوا
 و محمدی و فلکی و ملک و عصریه و دهریه و بهمن و سیوره و طریقه ایقده صلح کل اختیار نموده
 رعایت و حمایت هر یک پیش نهاد خاطر دریا مقاطر ساخته خطاب مستطاب جلالت گرد معروض
 و موصوف گردیدند و بهیاسن این خیریت علیا بهر جانب که نگاه میفرمودند فتح و اقتبال
 استقبال می نمود و اکثر مالک دران زمان بحیثه تسخیر درآمد و حضرت جنت مکانی نورانی
 جهانگیر بادشاه بست و دو سال بر تخت و درت و اقتبال تکیه زده دل بایار دوست و
 که مرانی فرمودند و حضرت علین مکانی صاحب قران ثانی تاسی و دو سال سایه فیض پای
 تاج مبارک بتارک جهانیان گسترده عمر قرن ثانی و حیات جاودانی که عبارت از نیکی

و نیکنامی است حاصل روزگار فرخنده آثار کردند و اندازه شان و شوکت و عظمت
 این بادشاهان عظیم الشان در بنجاقیاس توان کرد که بادشاه عالم گیر و پیردی و
 لنگ داشت دستور آنها در مانده و تخییر است که آنها نیز در اخذ جزیه قادر بودند آنجا
 این و متعال را شامل حال جمیع مذاسب و مشارب دانسته غبار تعجب را اگر دماغ راه
 نمیدادند و خلق الله در امانت خالق خیال نموده رعایت و احسان بامری داشته اند
 که بر صیغه روزگار باقیست و دعائے و ثنائے آن پاک گوهران تا ابد الدهر بر دل دربار
 صغیر و کبیر جان گیر است ازان جاست که از برکت نتایج نیت مارج دولت و معاج
 عظمت آنها روز بروز در افزونی و افزایش بوده و خلق الله در ان عید با امن و
 امان فارغ البال و آسوده حال در کعب رکار خود اشتغال میداشتند و در حضرت
 اکثر ملک قلعبات از تصرف رفته و باقی عنقریب میرود که در خراب نمودن و ویران
 هر چهار طرف تقصیر نمیشود در رعایا یا مال و حاصلات هر محال در پای استحکال بجائے
 صد بنزیر یک بنزیر دشوار دار و بر گاه که فلاکت و افلاس در دولت خانه بادشاه
 و بادشاهزاده خانه کرده باشد احوال امیران منصبداران معلوم و متعنه است که
 سپاهی در شورش و سوداگر در نالش و مسلمانان گریان و بنودان بریان و اکثر
 مردمان بنان شب محتاج اند و در بطیانچه سیخ بینند فتوت سطلانی چگونگی اقتضا
 که تکلیفات جزیه ضمیمه احوالات پر ملالت گردد و در از شدت تا خرب شهرت میرود و
 و برکت به روزگار ثبت میشود که بادشاه مبد و ستان بر کمپکول گدایان رشک آوده
 از بر سببان و سیوثره با بر جوگیان و بر اگیان و محتاجان و مسکینان و در ماندگان
 و افتادگان جزیه می گیرد و بر کیسه گداسے جانمردی میکند و نام ناموس تیموری را
 فرو می اندازد و حضرت سلامت در اصل کتاب ایمانی و کلام ربانی را اعتبار ننماید
 رب العالمین فرموده اند **لَبَّ الْمُسْلِمِينَ وَ كَفَرُوا** و اصلاحهم که نقطه مقابل اند بزرگ

آئینری و طرح انگیزی فتنه‌زد تحقیق است اگر مسجد است بیا و او با ملک میزند و اگر
 بت خانه است بت‌نوی ادب رس می جنبانند تعصب بر دین و آئین کس نمودن از کتاب
 منحرف گردیدن و بر نقش نقاش خط کشیدن و خط خطا چیدن است شورش و بیاب هر چه
 بینی دست رد بر دوشه منعیب صنعت هر که گیر دغیبت صنعت گراست هر چه علم عدالت
 عالیه جزیه هیچ وجه جای نیست و از روی حکومت بشری درست تواند بود که رعایا
 از جمیع تکلیفات محفوظ و محفوظ باشند و ضبط و ربط یکدیگر باشد که زن بدین تها
 باز و زیور از ملک بملک امانت و سلامت بسد تواند بود و دین و دوز شربا
 بناخت و تاراج میرد و از صحرا چه گوید قطع نظر از سخن الضاف و عدالت آنست که
 بر قانون بندنا ساز است و در زمان پیشین سلطان احمد گجراتی را که رویا
 تیر از شاه راه حقیقت بر آورده در خارزار چنین خیال باطل افکنده بود و در
 مستحاصل و مقطوع النسل گردید و در باید و زبان واقع گردنا شدن مراد بخش نام
 مجرب دین اماده فاسد غیرت نامه است برائے ظالمان و جزوی مبلغی منجه خزان
 صیفه نه کور که از احمد آباد در خانه مراد بخش سجانه دارا شکوه رفت چون شد آتش
 خانماش گرفت سه آتش سوزان نکلند با سپند آنچه کند و دودان و در
 بهمه حال صلاح دولت موافق وقت آنست که خاطر دریا مقاطر را از کدورت تعصب
 مصفا ساخته آزار مردمانی که حلقه اطاعت و انقیاد بگوش دارند منظور نظر و محبت فرما
 اگر دین داری بجزم آزاری و صواب در عذاب بندوان منحصر و مقدر فرموده اند
 از رانای سبکی باید گرفت که سرگروه بندوان اند بعد از آن از خیر خواه بگیرند
 چندان مشکل نیست برائے خدمتگاری حاضر اما موران و گلسان را آزریدن از عالم
 مردی و مردانگی بعید خواهد بود و عجب از آنکه ارگی و دلتخواهان است که از حق نفس الامر
 اغراض میکنند و آتش پاره را خپوش می نمایند یا ده چه عرض نماید آفتاب عمر و دولت

از مطلع سکین نوازمی و خیر پروری تا بان و درخشان باد انتی عبارت عرضی
 در بهان ایام سیوا پانامی ساکن روزی که از قوم پانیکاران که از ضلع کرناٹک اقامت
 داشت چیتیه بهر سانه مصدرفا دروید سیداجی عزیمت تنبیه آن پیش نهاد خاطر داشت
 بهتجمل تمام و آراحتگی فوج قبایل بهر باخود از نیت متوجه آن سمت شد و بعد از چند
 که نزدیک خود در اصله یافت روانه بمسکن تو چنانچه در ایام موعود سپرد و در نامش
 راجه رام گذاشته سیداجی متصل مسکن در دیک رسیده مادران را طلبیده تیاری
 جهازات نموده بهر بهار سوار گشت و در بدو پرتیبه رسیده بابرادر سیدو پانیکار آویز
 کرد و او را گشت و با خزان سیدار مظفر و منصور مراجعت کرده برائے گدو رسیده سید
 نایک سر اسیمه و علاء علاج بمصالحات گراییده سه لک هون سالانه برسم باج بزدند خود
 قبول نمود و سیداجی او را باجی را بتکمیل آن باسور فرمود و بعین ایام والی بیجا پور را تسلط
 روز افزون سیداجی و تنظیم قرار واقعی بر سوبی برادر زاده اش در ملک کرناٹک متوهم
 گشته باجی نامی که بر رتبه ساکن بدیل را برین داشت که بهر حیل و عذر بر شاہجی دست
 یافت و او را مقید سازد و باجی مذکور حسب الاشارة بادشاہ شاہجی را که برکنار گشتنا
 ترک یاست نموده مشغول عبادت بود و بهر بهانه ضیافت طلبیده و ستیگر ساخت والی
 بیجا پور بران مطلع شده حکم نمود تا شاہجی را زنده و زیر زمین کنند ورنه دوله خان سب
 صوبه صوبه بیجا پور که با شاہجی یکجته داشت بجزد بخنیدن این حکم استعفا سے نوکری
 در حضور بادشاہ فرستاده و در روز روشن مشعلها افروخته بر دیو طوسی حاضر آمد
 و رخصت که پیشتر خواست والی بیجا پور بوسواس بلوائے و کنیان در ظاہر پاش خاطر
 رن دوله خان داشته حکم موقوفی قتل شاہجی نمود و فرمود که رن دوله خان پیش خود
 طلبیده عفو تقصیر التماس کند رن دوله خان همان زمان قاصد سریج السیر مع حکم تا
 بنام که بر رتبه باجیت یک من طلا برقتل شاہجی فرستاد قاصد در اینجا دقتی رسید

که شاهی را تا گود دفن کرده بودند چون انضیاضش باقی بود از آن جمله برآورده بیجا پور
 آورده رن دوله خان حسب احکام باستقبال ششمافته بهلازمت شاهی رسانید و بتیقا
 خدمت فیل و شمشیر و غیره سر فرار کرد و انید و پانزده روز نزد خود داشته و بضیافت
 پائے غیر مکرر پرداخته خصمت کرنا ملک و بانید شاهی از اینجا اجازت حاصل کرده در
 گوپور داکرانت آمده سیواجی را بسزائے کهور پڑه بدل گر نوشت چنانچه او بیچاره بر سر
 کهور تیرا رسیده هنگامه کارزار گرم نمود و آخر بعد کشتش و کوشش بسیار کشته شدن سپهر
 نس طرفین کهور پڑه دستگیر گشته مقتول گردید و اهل و عیالش سیر سیواجی شدند مگر
 ایکاجی پسرش که در آن مجمع نبود دست نیامد سیواجی زنان جالده را را با کرده همه را
 بقتل رسانید چون این اجرا بشاهی معلوم شد سر در گشته رسوجی را همراه گرفته
 باراده ملاقات سیواجی که در پور اقامت داشت از راه پر ناله رگبار شد سیواجی استقبال
 نموده سعادت ملازمت پدر دریافت و بعد داخل شدن در مشکوئے خاص مادر سیواجی
 که از مدت متروک و طلاق بود بملاقات شاهی رسید الحاصل شاهی دو ماه همان پسر
 مانده معاودت مکرر نالک کرد چون رن دوله خان در آن اوان بهم سونده بد فور
 توجه داشت شاهی نظر با حسان جان بخشی در اداد او کوشید و مکرر بملاقات پائے
 یکدیگر نشا جانده و خند و رونه شاهی بعبادت مستمره اسپ سواره بشکار رفت و بعضی
 بر فرگوشتی اسپ تاخت که ناگاه پائے اسپ در کوسه فرو شد شاهی بر زمین آمد
 پائے اسپ بشکشت افتاد و کارش تمام گشت رن دوله خان بر سر و قتلش رسیده بجا
 بمنزل رساند و بر آن زمین باغی ترتیب داده آن موضع را بمبارف دفن استخوانش مقرر
 نمود و الی بیجا پور برائے ضبطی اموال شاهی بر چند خواست اما بر سوچی بیلاکے خود مستقل
 بوده سالم مع احاط و انتقال نزد سیواجی رسید سیواجی او را قوت بازوئے خود داشته
 آفرین یا گفته سر کردگی بشکر خود دانسته واد و خطاب سیتا پتی و اخنت تا آنکه هر سوچی

الهیمنان بجزمانده دست برنصب نواح بجا پور کشاد و پیٹھہ شہر غارت کردہ برادران
 دالی بجا پور تدارک دشوار دیدہ سہلک ہون سالیانہ قرار دادہ ملک را از دست
 محفوظ داشت سیوا جی سیام جی را تحصیل آن امر کردہ خود جانب حیدر آباد
 شہر را محاصرہ کرد تا نا شاہ عمدہ برائے دشوار دیدہ بصوابیدہ مانا دیوان نہ لک ہون
 سالیانہ قرار دادہ و مجموعی اندوخت سیوا جی را وزیر و زانتقال تازہ نصیب شدہ
 متواترہ دست داد و زربائے خطیر تحصیل نمود و با دیانت رائے متصدی بجا پور
 ساخت کردہ و اورا ہشت ہزار ہون سالیانہ مقرر کردہ خود از پرگنات بجا پور
 بسیار بوصول آوردہ و خداوند پور را تاراج نمودہ فراوان غنیمت اندوخت و از انجا
 کوچ کردہ بر ملک ہزار پور رش نمودہ متمولان کا رنجہ را در دست آوردہ و بسیار
 جنگ آورد و سیلا جی پتہہ را دہلک ہون دادہ و خدمت کرد کہ در کوکن رفتہ خیرات
 و خود غرابہا تیار کنانیدہ و بر پیش پور رفتہ متصرف گشت و لکھا سادنت را کہ از نوکران
 نظام شاہ بود سی صد ہون در ماہہ کردہ رفیق خود ساخت یوسف خان حبشی سدرہ
 آمدن او کردید اما حرکتش مفید نیفتاد سیوا جی سیامراج و با جی کہولارا در راجپور
 پیش یوسف خان پیر زاد خان فرستادہ پیغام کرد کہ ہمہ جزایر مقبوضہ را واکھا
 و عیوض آن زو جا گیر خاطر خواہ بگیرند آنها قبول نکردہ ہر دو کس را محبوس ساختند
 مشا را ایما بقتل و سوگند از بلا برآمدند و بحضور سیوا جی آمدہ ظاہر کرد کہ درخواست
 جزایر با مناسب نیست زیرا کہ ما قسم عدم درخواست خودہ آمدہ ایم سیوا جی گوش
 بر سخن آنها نداشت لہذا سیامراج استغفائے نوکری کردہ گوشہ گرفت سیوا جی
 پیش یوسف خان فرستادہ پیغام مذکورہ کرد چون جواب با صواب نیافت دریا
 و دولت خان و مانا جی بہانگرا و ارمانان را با جمعیت معقول تعین نمود و آنها از تری
 و خشکی پور رش کردہ محاصرہ نمودند لیکن افتتاح قلعہ صورت نہست بنا بران نیلو پتہہ سورچا

قایم داشته خود را پیش سیواچی رساند عاریس قلعه فرست یافتند نزد والی بجای آوردند
 طالب ملک گردید و از اینجا درستی کرده معاد دت نمود و افواج سیواچی هر چند حایل را
 داشتند اما او محفوظاً بقلعه داخل گردید سیواچی در گرفتن قلعه جهد فراوان بکار برد
 و اسباب قلعه گیری آماده ساخته کار بر محصوران تنگ گرفت و ملک گرد و افواج را
 بتفحص آورد و بتعمیر و ترسیم قلعات اطرافش که قبضه آورده بود امر نمود و جهت همیا
 داشتن ذخیره در هر قلعه تقید بلیغ کرد و مورد پنبته و نیل پنبته که از مصاحبان او بودند
 گذارش نمودند که در احداث و تعمیر قلعات خزائن بسیار بخرج آمده و بر قلعه ها
 بسیار متفحص شدیم حالاً صرف زربان چیز باعث است سیواچی ازین سخن رو
 در کم کشید و گفت که درستی قلعات موجب آبادی ملک و اطمینان رعایا و براس مخالف
 است خدا نخواسته اگر عالم گیر باشد در استیصال ما کمر بند دود تها بایده که از تسخیر
 یک قلعه برآید پس مدّة العمر او در همین تردد و سرسنگ زدن آخر خواهد شد و ملک
 و در دست از قبضه او خواهد رفت او لایق نیست که در همه قلعات عمده ذخیره و اذوقه
 و سامان جبر و ضبط آنقدر همیا باشد که دو اوده سال وفا کند الحاصل از آن
 روز در استحکام بر مکان قرار واقعی کوشیدند درین اثنا خبر رسید که سیدی سندرگر
 بر افواج سیواچی که قلعه را محاصره داشتند غالب آمد لهذا سیواچی انضام آن مهم
 منصرف بذات خود دانسته در صدد و غیبت آن سمت گشت چون موسم برسات بود
 فی الجملة توقف نمود و برای قطع جرای از کلیانی تا بهیجری در پاک نمودن راه هابست
 تبر و درو خارا اشکاف بهیجری مورد پنبته گذاشت چنانچه او روانه گشته ترددات خوب
 نموده قلعه جو را را متفحص گشت و بکرم شاه زمیندار اینجا دست گیر کرد و بنا بر آن دهان
 و میران ناکو اڑی شیوه مسفدی گردیده قطاع الطریق پیش گرفتند مورد پنبته به
 تنبیه آنها پرداخته مومن گنده را که دارالمقرضه آن بود و جبر مفتوح کرده تاراج نمود

دیگر شاه مجوس را بقتل رساند و بار او و میران نایک و اژدی تاب مقابلہ نمود
 آوارگی گردیدند مگر راجہ رام نگر که قدم انتقامت انشده دستگیر شد همه ملکش
 بقبضہ مور و پتہ و رام سیوا جی و رین ایام جانب سالیری و مالیری که از قلعہ شکم
 بودند فوج کشی کرده محاصره نمود و بملول خان فوجدار لکنا جی با جمیعت خود و
 شجاعت داده آفرایه گریز گرفت و لشکرش بغارت آمد سیوا جی از انجا منتظر
 و منصور بر تزل گدہ یورش نمود و مفتوح ساخت و مراست آن به آنجا پتہ و انہا
 سپردہ جانب کرنا لک رخت کشید و بر بر مکانش که گذر کرد پیش کش سنگین بدست
 آمد چون بر گذر گھاٹ راجہ رگدشت شہرہ خدا پرستی بابا یا قوت درویش شنید
 ملاقات پرداخت درویش مذکور کہ حالت جذب داشت یک موسے سفید از برت
 خوشگستہ تیر گامبسیوا جی و داد سیوا جی آن موسے سفید را تقادل فوجات دانست
 تفضیض گویند بشنا تہ نمود کہ در ملا گرفتہ بطور تعویذ ساز و اتفاقا موسے مذکور از
 بتش بر زمین افتاد و گم شد این معنی موجب آمد مراج سیوا جی گردید گویت بشنا
 مورد عتاب نموده از خدمت فوٹہ داری معزول ساخت و از انجا برائے ملاقات -
 لکنا نامی فقیر مندوسے متراض بہیت امداد التخییر راجہ و رفت فقیر آگاہ دل بر زبان
 راند کہ فتح قلعہ بتروہ بسیار خواهد بود بعدہ بزیا رت فقیرے دیگر کہ برمانند نام داشت
 رخت معروض داشت کہ اگر ہمین بہت و الافتح قلعہ راجہ رمی شود سر پگنہ یک موضع
 جہت مصارف جناب مبارک خواہم گذرانند درویش مذکور بر زبان آورد کہ این جہ
 دیہات از نواح حیدر آباد و ٹراڑو خانہ یس و بکلا و والوہ گجرات باید داد سیوا جی
 این ارشاد را از قفا دل عظیمہ دانستہ مسرور گردید و مقین دانست کہ این جہ نامک
 زبان فقیر صاحب کمال گذشت مسخر خواندیش چنانچہ در تکیا ایام امشاد و پیش
 بطور پیوستہ چنانچہ را بہ یہ استحقاق پس بہ ممکن تمام

والی میدر آبا و فرستاد و خود هم عقب آن روان شده خیزان ملاقات گشت.
و به جمعیت خود را بپیر و ن شهر و رسوا و گوشه محل گذاشته جبریده بلاقات پرداخت
و تا سه روز در دولت خانه شاہی مہمان ماند و تہمتی در عیش و عشرت مستغرق شد.
که مردم و دربارش او از عدم برآمد متوسم گردیده اطراف دو تنہا بقصد دیدار فرام
شدند سیواجی این معنی را خیال کرده خود را در جبر و کتمان ساخت و موجب تسکین
متوسمان گردید تا نا شاہ از ملاحظہ حالت لشکرش کہ بہم خدا سے آقاہ دلاور و شیر
تکبار بودند بغایت محظوظ شد و فرمود کہ آیا ازین دلاوران کسی هست کہ با فیل ہا
مقابلت نماید سیواجی ایسا جی نامی روئین تن را استراہ کرد ایسا جی بھرا اما از اسب
فرود آمد و بروئے فیل است کہ در جلو خانہ حاضر بود قدم افسردہ بر فیل چلما سے
خشم گین کرد اما از جا زفت آخر الامر بستم از تیغ بر خرطوش زد کہ دوبارہ گردید
فیل گرخت سیواجی مر حبا بانگ بلند گفتہ کڑہ مرصع کہ در دست پوشیدہ بود بطریق
انعام از جبر و کترتافت و سلطان نیز اورا بانعام لایقہ نواخت حاصل یہ ای بعد پیکر
تواضع جہا بر فیل و غیرہ از نا نا شاہ مرخص گردید چون درین صفت با جبر ریافت بالا
منشی کہ ممتاز اقران بودند نا شاہ را معائنہ شد و درخواست او ای سیواجی کہ بوقتش ناگو
دیدہ پذیرفت سیواجی سہ لک ہون بہر دم پادشہا بخشیدہ ہزار سوار و دودہ ہزار
پیادہ تعینانی ہمراہ گرفتہ جانب کرناٹک کوچید و چون زیارت گاہ ملک ارجن کہ از
معابد معتبر ہندو است نائز گشت خواست وقت پریش سرخہ قطع کردہ شاربست نہ
رفیقانش بمبالغہ مانع شدہ ازان ارادہ باز داشتند الغرض بانجا جانب جی نشما
و آن ملک را کہ در آن وقت شخصت لک ہون حاصل داشت سحر نمودہ در انجا قلعہ
احداث کرد بعد از آن سرجت نمودہ افواج حیدر آبا در آنجا دادہ بکرتیک بسید
و از ایکاجی برادر خود ناہان زراہین و خزانین پدیشدا و متوجہ دیددہ و رگن یا سہو

از اینجا پنجا در آمده آن الکه که چهل لکبه بیون محاصل بود و متفلسف گشت و رکبه ناته
 دیوان ایکا جی را به ان مالک قایم کرده فرمود که ایکا جی را و جمعی نموده به ملک
 قدیم و جدید سلطه داشته خود به نیابت پردازد و از اینجا برالا داری تاخت آورده
 خیمت بسیار جمع کرد و در بیقان گنج شایگان داده بے نیاز ساخت چون رکبه ناته
 از ایکا جی بر جاده درستی ندید تبدیله نوشته ایکا جی را مستقل ساخت و رکبه ناته را
 به ستور قدیم بردیوانی او مامور داشت چون از بیمه سو فرغش دست داد خیال بجز
 شدن و در سرش گرفت کیکه بجهت را که از پند تان شهو بر بنا کس بود و طلب داشته
 طرق عبادت بر همان آموخت بر همان دیگر بر این داده واقف شده بجهت مذکور
 معنی مانع آمدند سیوا جی خبر یافته ناخوش گردید و یک قلم بر ابرمه را از کار و خدمت موقوف
 داشته گفت که این گروه بد طینت گدا پیشه نظر بزرگ نهادی واجب خدمت البته
 اما ازین با توقع خیر گالی و آقا پرستی بچ نیست و بجای آنها قوم بر بهون یمنه کایا
 مامور نمود و هر چند مقر بان در سفارش بر همان و بجالی تعلقات کوشیدند پذیرا فرمود
 سنها جی پسرش نیز باطلاع این معنی نیلای پنهان دیوان خود را که از قوم بر ابرمه بود تغییر
 بجایش یک کس کایت را مامور کرده بر بهوپال گداه تاخت و آزار اجبراد و تهرافت و کت
 پانصد اسیر را دست و پا شکسته کشت سیوا جی خبر رشادت فرزند و ریافته مشتاق ملا
 شد و در راه گداه آمده از دیدار فرزند ارجمند ذخیره خرسندی اندوخت و وقت
 ملاقات یک پرتله مرصع با شمشیر و سپر خشیده از اینجا کوچید و بر جالنا پور که بست گرو
 اورنگ آباد جانب شرق واقع شده دویده دست تاراج کشا و چون تکیه شاه جهان
 که از کالان زمانه بود آبر و بخش آبادی است مردم آبادی آن مکان را مان چها
 دانست در آن خزیدند سیوا جی قنایت را کار فرموده و پاس ادب نموده همه را غارت
 کرد و ملک اشجار تکیه هم بریده نسبت بشاه مذکور بے ادبی بار و داشت و این حکایت

آغاز دبار او گشت نخست خان منصبدار بادشاهی را که با جمیعت جزوی منجمنه جهان
 بود جان شب بشاره غیب شد که بر کیت فرخ خود نظر نکرده با سیوا جی مقابل شود که
 بلا شک فح از دست چنانچه مباح این رویا نشت خان خود را به با کانه است که سیوا جی
 زود و با وصف قلت جمیعت غالب آمد مردم بسیار از سیوا جی باسد و بی سر دایره
 بقتل رسیدند بهریت بر شکرش افتاد و سیوا جی را با دجانت و یار لک نیام در خو
 نیافته تارکے گڈه باز پس ندید و بالاجی او جی که بر او رنگ آبا و تاخته بود و نیز از آنجا
 که گنجینه سیوا جی الحق شد سیوا جی در راکے گڈه رسید و شادی که خدائی را جارا م
 پ با دختر پرتاب کو بر مقرر کرده جشن عظیم نمود در همان ایام مور و پانته از ضلع کون
 پس بکر م شاه زمیندار را که باتفاق دبار او کو بی شیوه قلع الطریق اختیار کرده
 بود اسیر نمود و پیش سیوا جی فرستاد سیوا جی اشاره بقتل کرد و ارا کو بی گشت
 مرانیا بکشت که در خون من فتنه عظیم است و تداک آن دشوار خواهد بود سیوا جی
 اظهار او بهیر فتنه و است علی الرغم سرش بریده بر دروازه شهر آویخت جان شب
 خانه سیوا جی را آتش گرفت و بکله مشتعل شد که اطفا کے آن از مقدور بدر رفت
 سیوا جی از مشاهده این حالت بدرگاه و اسب العطیات رجوع آورده نیت فیض
 پیغمبر از کشتی غلبه با کین و غرابت و تا آنکه بیکت این حسن نیت شعله فروخت
 و ایذ اسے بحال احدی راه نیافت سیوا جی مباح آن ادائے نیت بعل آورد
 و بعد از آن بکنار گنگ آمد و خود را در نیران با زرخید و هزار ماده گانه خیرات کرد
 لغت کبندی که بالامر و رشد عبارت است از بست من غله الحاصل در زمین اشنیکه
 از غاغان و زمین نشین سورا بائی زوجه سیوا جی که اورا راجه رام است ساخت که سیوا جی
 سبھا جی پس خود را که از زوجه دیگر است میخواهد ولی عهد سازد چنانچه اورا باین
 اراد ما زینا لاطلبیده است و اغلب که غیب در رسد و مختار ریاست شود و نکه نکر

ساخت و نوا بانی در آتش غم سوخت و فغان سیاهی بست و چهارم رنج آخر سال گذر
و روز دگر بخیری وفات نوشته اند.

کیفیت آغاز ریاست سنبھاجی بعد وفات سیواجی پدر

چون سنهاجی از طرف برادر و ملاک باورش و بجای حاصل کرد پسند حکومت
شکل گشته توجیه بر وفقه محاسن گماشته باز اسیاست گرم ساخت با نوجی پنا
داد و حاجی گنگ را که مصدر فساد بود بقتل رساند و بایستگان سواجی نایک را از محاکم
خود بدر نمود و بشفاعت پتی را و بهارک و کتوسه کی و نوکوی بود لکر و بهدی نبالگر
جان بخشی مور و پشته آشناجی پشته کرده خانه های آنها را ضبط آورد و محتاجی بابا را که
از کاظمان زن خود بود و حق تربیت برگردن سنهاجی داشت از بنارس طلب داشته
و بخطاب گیتی گلشن نمالوب نمود و مختار امور حکومت ساخت و در دیوان عدالت
یا اتفاق او نشسته قانون چه انتظام ملکی قرار داد و تا همیشه اجر لے علی بدان دستور
باشد گنگاجی پر بهو و بالاجی موجم دار و بهیر و جی پتبه و غیره سرداران صداقت کیس
مشیر تدبیر شبانه روزی خود مقرر کرد و پسند ریاست برنامندی خلایق و در کار
رعایا نشسته موجودات کا و خانجات پدر بذات خود گرفته سپرد اشخاص متدین نمود

اگر چه در مآثر آصفی بیان اجمالی آن بر نوک خامه محرر سطور گذشته است اما اینجا
 بر طبق فرموده آبر موافق ترجمه سندی بکلمه ای که الما مور مخدو بتفصیل هر کدام می
 پردازم و الفاظ هندسی را بدستور محاوره هند بجزیه رقم می سازم از نقدیات و غیره
 مبنی پنجاه هزار لکبه زبور طلا چهار پله نه کنده می رسد سینه ده پله سه کنده می آید این آلات
 بست هزار کنده می رسد آلات چهار صد و پنجاه پله چهار صد کنده می رسد آلات چهار صد و
 چهار صد کنده می رسد فقره چهار پا دو کم شش کنده می رسد برنجی در صد و هشتاد و پنج پانصد
 فولاد و چهار هزار کنده می رسد می برنجی و سنج و مس شصت لکبه حواله صوبه داران بابت مطبوع
 سه لکبه مبنی در قلعجات پنجاه و چهار صد و پنجاه هزار مبنی که مجموع بست و سه لکبه مبنی
 می شود تمام شد موجودات خزانة نقب که از اشتهار فی دور و پیش بقلم نیادر و نقایه تحویل
 دیگران باشد همیشه جمع خراج آن ملاحظه میکرد و در ابر خانه از الماس و مالک و سپهر
 دیگر ارج در درارید و مرجان و لیسینه و نسیم و کوسیدک و انگشتیرها و پرتله مرصع
 و پدک یعنی از نیر طره کوارید و سه و پنج مرصع و چند رکبه و سیس مبنی و یک پتی
 باز و بند بنیان کرن مبنی لول کل کنگن پاتلیا و پند می طایفه شمار و قیمت تخمینا شصت و
 مال مینویسد و در موجودات تو شک خانه که آنرا جادار خانه میگویند پارچه پتی زر
 و دوزی یک لک تهمان و ستار و سیله زر و دوزی و مسوده از جاهاست مختلف پنج لک
 پارچه ابریشمی چهار لک شال باب پنج لک کمر بند گجرات و غیره پنجاه هزار کتاب پنج لک
 یعنی کتواب ساده و پنجاه هزار سقر طلا یک لک طاقه قرطاس سی هزار و دو و سیست از طلا
 انشائی در پیشه پانزده هزار بالا پوری هشت هزار دولت آبادی هفت هزار و دو و
 موجودات خوشبختی خانه دیگره و قرض لست هزار پله بست کنده می جوتری یعنی بسبب
 سه کنده می جاسی مبنی یعنی جزو پویه سی هزار کنده می رسد زعفران چهار کنده می رسد و نه هزار
 کنده می رسد اگر چه و کنده می رسد پنجاه هزار پله با صد کنده می رسد کشتا کر چندین یعنی هشتاد

پنج کهنڈی کا فر چار کهنڈی حور یعنی اگر دہ کهنڈی گلال بست ہزار کهنڈی منقہ
پنج کهنڈی اکبر پٹ یعنی چار مغز سپہ سہ کهنڈی بادام دو کهنڈی خرماسی ہزار
کهنڈی کچور یعنی خرماسی چار ہزار کهنڈی مغز بادجل پنجاہ کهنڈی الاچی سہ کهنڈی
روغن خوشبو چار کهنڈی روغن سکندہ رای دہ کهنڈی روغن جنیلی تیج کهنڈی روغن
پنجاہیل دو کهنڈی پیسار می یعنی قوئل ہفت ہزار کهنڈی گگر یعنی مقل پنج کهنڈی
زر و چوب پانصد کهنڈی ہلبہ یکصد کهنڈی زنگی بر و ہزار سی صد کهنڈی مغز و شر
بست ہزار شیشہ مرج سرخ پنجرار کهنڈی خشخاش صد کهنڈی سیاب دہ کهنڈی موجودا
مودیخانہ و طلیخ شالی ہشتاد کهنڈی گورم یعنی گندم دو کنبہ کهنڈی نخود پنجاہ ہزار کهنڈی
ماشس دواز دہ ہزار کهنڈی مونگ بست و پنجرار کهنڈی او ہر کینزار کهنڈی روغن
بست و پنجرار کهنڈی روغن تلخ ہفت ہزار کهنڈی انگورہ سہ ہزار کهنڈی زمرہ دو صد
کهنڈی صغ سی صد کهنڈی کوئی چندن دو صد کهنڈی کنبہ سفید دہ ہزار کهنڈی برنال
دہ ہزار کهنڈی ابرکہ دہ ہزار کهنڈی نیل دہ ہزار کهنڈی کیریت دو صد کهنڈی مشنگرف
سی کهنڈی کاسے پہل پنجاہ کهنڈی زنگار دو کهنڈی پیل دراز دہ کهنڈی سیلا مور دو
افیون صد کهنڈی اجو این یکصد کهنڈی شہد یکصد کهنڈی نوسا در یکصد کهنڈی برادہ
آہن ہفت صد کهنڈی کنبہ سیاہ دو صد کهنڈی ربخ رائی بہوک یکصد کهنڈی ربخ لانا
یکصد کهنڈی ربخ ملبا سر یکصد کهنڈی ربخ مور یکصد کهنڈی ربخ صری رمال یا صد کهنڈی
دال او ہر بست ہزار کهنڈی دال مونگ دو صد کهنڈی عدس صد کهنڈی مشکہ یک ہزار
و پانصد کهنڈی نبات سی صد کهنڈی نمک پاز دہ ہزار کهنڈی سبب شکر یک ہزار کهنڈی
پیاز سی صد پنجاہ کهنڈی قد سیاہ یک ہزار شش صد کهنڈی موجودا سلطان خانہ
سی صد تبضہ کہاٹا دو صد آہنی ہفت صد سرچہ چار ہزار چہرہ و ہزار ہزار
یک ہزار و سی صد چہرہ دہ ہزار تیر چل ہزار یکتر چار ہزار چلتہ تپ پنجرار شہرہ

حلقه گمان بست نیز اسبیل و وزیر اسما سه هزار گردت پانصد باروت رکاب
 و دکه بکشدی پالکی سواری سه هزار آفتاب گری و دوازده هزار دلو آب کشتی یک هزار و
 پانصد پیشت نیز بکشدی موم سینه هزار بکشدی ران یک هزار بکشدی گوله آهنی یک کله
 و ف نه صد نهاره یک هزار و دود صد شاخ یعنی نزد گاهشت هزار موجودات دواب اقبال
 پانصد زنجیر اسپان عراقی شش هزار اسپان ترکی شصت هزار اسپان دکن ده هزار
 مادیان اسپ نه هزار اسپان مجلس غبت نیز ارباب و ده هزار شصت اسپان سه هزار ماده گاو و گاو
 جاموس پنجاه هزار گاو میش پنجاه هزار میش و گوسفند ده هزار بز گاو و پنجاه هزار اسپان حواله باریک
 پنجاه هزار فیل حواله جامعداران یکصد و بیست و پنج زنجیر غلام و پیل یک هزار کنیزان شصت و بیست
 قلعبات متعلقه از قدیم و جدید که بنظر سنهاجی گذشته است راسته گذشته و دو کانه کرماله مدبر گذشته
 سرتنگ گذشته و در دهن گذشته سیس گذشته کوئل گذشته اناک گذشته الکافی سودا گذشته پر بل گذشته متهن گذشته
 هست گذشته الکبا گذشته بنا لار سال گذشته تیر گذشته ناراین گذشته سور گذشته سارنگ گذشته کور که گذشته
 گمن گذشته کوزند گذشته درو گذشته قلعه تانه به بار کا گذشته کوزنگ قلعه رکای سورنگ گذشته بهیر گذشته
 کال گذشته جسونت گذشته مایون گذشته میمان گذشته سان گذشته بلونت گذشته ستاره خور دستاره کلان
 قلعه مابولی کا و راسان گذشته همان گذشته دیو گذشته قلعه موکری مولا گذشته اسپر گذشته بطف گذشته
 اوجب گذشته پال گذشته کلیان او دوت گذشته برده گذشته دسال گذشته بهو پال گذشته نامسی گذشته
 قلعه نامری کوئل گذشته موند گذشته تیب گذشته نشان گذشته رتن گذشته بر گذشته نرسنگه گذشته بی گذشته
 ویرال گذشته منو برده بهو در گذشته کنک گذشته را چندر گذشته راج دس گذشته من موهن گذشته قلعه
 گبه سالاد بر دی گذشته برشش چندر گذشته جیون گذشته دندان گذشته چندن گذشته بجا گذشته رام سین گذشته
 ستیا گذشته بکا گذشته قلعه اخیل مل بهادر گذشته قلعه بهادی ماین گذشته تهر گذشته کچی درکن کور و گذشته
 سبت گذشته بهار گذشته سر و گذشته قلعه تو نیری تهر کور و قلعه بهمن قلعه مارلی دیا که گذشته راجا
 زن گذشته قلعه ویا نالا خور و جو پر بو قلعه سو با سو بر گذشته زنک گذشته بچتر گذشته مرو گذشته کهنر گذشته

او سید را و تا نگذشت گدازه چنبره گدازه اراک گدازه مالو کینده الوشت گدازه او جا که گدازه
 قلعه کا وین هم گدازه کبیر گدازه پانزدن گدازه چیتن گدازه شیدی درک قلعه کند و سودن
 درک مالون چون کو تون قلعه مرغ بالا مار و ناکده قلعه کرام کو تال اکول قلعه مانگیر
 ملک پور جالی سبت گدازه سند گدازه جادن گدازه چندر گدازه هندار گدازه بدن گدازه قلعه
 قلعه کانو بی مشکل گدازه سرام گدازه چیتن گدازه قلعه ر دن تها قلعه کبیر اسپری گدازه مرک گدازه
 قلعه ویشا پور پرتاب گدازه بک گدازه قلعه باکن کو تها گدازه قلعه کورنده قلعه ر و در مال ستم
 قدیم سکار گدازه قلعه درک کبار سی رتن گدازه و کر و قلعه کلیان قلعه کوس قلعه سرام
 قلعه واهول قلعه راجپور گنابذیری قلعه دای قلعه چندیر قلعه جو ر قلعه خاندیس و غیره
 چندی ویرول ساچرا کو جراجیر بانک گدازه چون سنباجی بر این همه ممالک و شریک پیر
 یافت خیره سری پدر نسبت بعالم گیر پادشاه بجال داشته اداها سے خارج آنگاه
 بطور آورد و باد صف سرفرازی منصب که شش هزار سی شش هزار سوار از پیشگاه شاه
 داشت بعد حضور نگرد و نشسته با طوس ندر یافت و شاه نبراه محمد اکبر که از پدر یعنی
 بدکن رفت پناه داد لهذا پادشاه را استیضاش مرکوز خاطر بود تا روزی شش نظام
 آبادی ملقب بحرب خان قابو یافته از کوراپور بر سر وقت سنباجی که مع کبکس مشغول بود
 و عیش طبع بود تا وقت آورد و مسافرت چهل کرده عتبه سر بر قطع نموده و جنگل با سے
 صعب المسالک و کتل با سے دشوار گذار نور دیده و رسید سنباجی اطلا عیافته با جمعیت
 موجوده معدوده مقابل شد جنگ سخت و پیوست قضا را در اول زد و خور و دوا تهاب
 نایره پیکار تیر سے کبک کلس دیوانش رسید و بر زمین آورد و دستگیرش کرد و سنباجی
 تاب ثبات در خود نیافته پناه بجو طه چار دیواری گرفت اخلاص و دل شایسته مذکور دیوار جنگ
 قدم حرات پیش گذاشت و آن بے بال و پیر اسیر نمود و آخر الامرب الطل با دشت
 بخنجر آورد و دند و حسب الحکم سلطانی کمال قادیب مع کب کلس بقتل رساند و بر پانچ

و تشنگی سرد و بختور بادشاه رفتند زبان بفتش لایق کشیدند و هیچ از درشت گوئی
 باقی نگذاشتند و تا که جان در قالب بودند آنار عجز از سرده معاینه نشد سر دامان سنبهاچی -
 بر این مامور توقف یافته با خود اتفاق کردند و برادر که یکش را در راهسری قایم مقام کرد
 ششویه مژده از سابق گزیدند چنانچه از تواریخ اسلامی دهم از جلد اول دشمنی -
 ناشر آصفی پیرایه ایضاح می پوشد فلامه کلام اینکه عالم گیر بادشاه بعد قتل سنبهاچی در
 او اخر عمر خود از فام مرثیه برآمده مصاحبت قرار داد این شرط که سه بعد از محصل
 ملکی در پیوه بیضیه سر دیسکی حصه مرثیه مقدر شود چنانچه احسن خان عرف میر ملنگ را
 با اسناد سر دیسکی نزد سرداران مرثیه فرستاد از اینجا که آنها را استدعاست تقویض
 راجه ساهو پس سنبهاچی که در قید عالم گیر بادشاه آمده بود و بادشاه نظر بفرستادن از
 قتلش گذشته به تربیت پرداخت و متصل خرگاه خاص در کشک داشت نمودند و بادشاه
 شاه عالم را با استقبال خواستند بادشاه نظر بوسواس به عیدی آنها ازان اراده باز
 آمده میر ملنگ را پیش خود طلب داشت و فتح صلح نمود آخر در عهد شاه عالم سر صدقه و
 سر دیسکی از حصه رعایا بر مرثیه مقرر شده سند حواله گردید و چون شاه عالم بعد فتح کاش
 بخش در ^{شان} سمرقند سیرای یکپزار دیکصد دسبت و یک بر کاش بخش مظفر گشته معاودت بند و
 نمود صوبه داری دکن بامیر الامرا ذوالفقار خان مرحمت فرمود و او داود خان پنی را
 نیابت خود داده در دکن و اگذاشت داود خان بامرثیه موافقت تمام کرد و قرار داد
 که آنچه از ملک وصول شود سه حصه از سرکار بادشاهی باشد و چهارم حصه از مرثیه سوا
 و سیم حصه سر دیسکی از حصه رعایا که بالامر گور شد اما سند حواله نشده بود که صحبت -
 محمد فرخ سیر بادشاه از سادات بار بهیضه عبداللہ خان و حسین علیخان که وزیر
 و بخشی کل بودند برهم خورد و حسین علیخان بدکن آمد بادشاه در باب گوشمال حسین علیخان
 بسا سوار راجه که ذوالفقار خان و ساقدار خود از قید برآورد و بر راج دکن و سرکردگی

مرتب با قایم نموده بود متواتر نوشت حسین علیخان این معنی را در یافته بتوسط محمد آقا نور
 و شکر اجماعی لها و بشرط عدم تاخت و تاراج ملک و عدم قطع طرق و کما باشتن پانزده هزار
 سوار در رکاب ناظم دکن صلح منعقد کرده موافقت تمام بهم رساند و اسناد چو تهر و
 سده و یکی شش صوبه دکن بهم فرود با تنخواه کوکن و غیره ملکی که راج قدیش نامند
 حواله نمود و بالاچی بن بشن نا ته از براسمه کوکنی وکیل سا سو راجه را با اتفاق شکر
 لها رسد کرد جمعیت پنجاه هزار سوار کرده همراه گرفت و در اندک ایام هر دورا بعد
 غزل محمد فرخ سیر و اجلاس رفع الدرجات رخصت دکن داده نصین عالم علیخان نمون
 آدم بر احوال سا سو راجه آن اقبال مند از لی همراه پدر با سیر آمده در حضور
 عالم گیر بادشاه آمد منظور نظر بادشاه گشت بادشاه نظر بکم عمری او از سر خویش گذشت
 بهمت به تربیت او گماشته متصل بارگاه عام در کلال باز فرود آمد و منصب بهت هزار
 بهت هزار سوار و خطاب راجه سر فر از فرموده و بعد بنده حسب التماس ذوالفقار خان
 تقوی نش گزید و در همان نزدیکی انتقال بادشاه سردار آن بلند بخت بر چار بالاش
 راج نشسته سرداران مرتبه و اسلام را با خود گردیده ساخت و بر سیری عقل خداوند
 کار و بار ریاست خود به بهت کس که آنها را داشت پر دمان یعنی بهت وزیر گویند
 سپرده بفکر شد و بر بند شد و نشاط و عیش و انبساط ممکن گزیده و فانیه اعلا
 سلطنت بر دوش کشیده و فراغت تمام گزید از اسما که ستاره قبال او در ترقی بود
 موم انقلاب و اختلال سلطنت روز بروز دین گرفت اول حال عالم گیر بادشاه
 رخت لبرای خاموشان کشید و ثانیاً با شاهزاده شاه اعظم شاه باکر که سلطان جارگاه
 دولت از دکن سمت دار خلافت دلی شتافت و با بهادر شاه برادر خود که از امر
 بتصرف مقابله بر سرحد در سواد با جموده گردیده و کبریا و تبر و آراسته گشت گردید و شاه
 بها در شاه بتالیف امرای دکن قدم زد و دکن گذاشته کائنات برادر روحی خود را

که رونق افزای حیدرآباد بود و در سواد قلعه گول کنده جنگ کرده زخمی شد و دستگیر گردید
و در میان او ان سند و سیکه‌های مشروطه و سرحد ده روپیه از حصه رعایا پادشاه مرحوم فرمود
را بقا امیرالامرا و الفقار خان که مرلی ساپورا راجه بود مصوبه درین ششده و او در خان پیشی
نائب گذاشت و او را و خان را نظر بر است رعایا و خود داری خاطر داری مرسته قدم شد
تا آنکه احتمال بهادشاه رونود و بهرج مرخ تمام و در سلطنت راه یافت و در میان شاه و
وزیر با خاطر خج نقاض گسترده گردید حسین علیخان و در دکن آمد با و او خان جنگیده -
اورا گشت و با ساپورا راجه موافقت بهر ساند و سند چهارم حصه محاصل ملکی سپهر و سیکه‌های
بهر خود تسلیم نمود و فوج از همراه گرفت موافقت دوره فلکی موجب ترقی اقبال ساپورا
شد و بخاطر جمعی تمام در انتظام ملک پرداخت چرخس و خا در دکن از توجه عالم گیر بادشاه
برفت و در رب آمده بود و او سلطان و زمینداران با اقتدار نامی نماند که خا را در در حل باشد
راج ساپور تملیک ملک از صاحبان غنیم و اختلال سلطنت اسلام بنا بر نفاق اسیران غنیمت
دانسته بغیر از خاطر قدم و پیش و کامرانی گذاشت و در هر برگه و در نائب مستقل یک -
مکاسد که تحصیل زر چوبه کند و دوم سر و سیکه که در رسوم آن وصول نماید مقرر کرد و او را
خود را تعقیب تمام بخشید بر سوچی را بر ملک که نالک و ثبات نامور کرد و او باجی کاکیو اژرا
رفیق ساخته بگجرات فرستاد کانهوچی در انوچی و ستیاجی بر سه برادر از برادران هر سوچی
و در کولک حاکم گشتند و هر سوچی را دیباچی نام فرزند شد و او در گهوچی منولد گردید و او -
چهار پسر با و کار گذاشت جانوچی سو و باجی سااچی منباجی اولین سینه جانوچی بر حکومت
را و جلوه گر شد احوال ساپورا راجه آسوده حال فارغان زندگانی با انضمام رسانید گویند
تحت تانی و حرام کار بود و بر جازن جمیده از رعایا و سپاهی می شنید بزر و زور طلبیده -
همیشه نموده سرسید و اکثر اوقات بنامه کسانیکه زن تشکیل می یافت خود رفته و ارشاد
مختلف و عذر بدیده کرده شب با میامند و در سه خبر یافت که سپاهی زن زیاده و دار و از

محمداً پیغام وصال فرستاد آئین عصمت سرشت شوهر خود را ازین ماجرا اطلاع داد
 شوهرش اشاره کرد که بگر و حیل و رقی و مداراتنا در خانه طلب نماید و خود بشهرت سفر اسباب
 بر آورد و روزانه کوچ نور و شب تنها بماند آمده مستواری نشست تا آنکه ساهو راجه تنها با یک
 خدمتکار و دوسه جوان چوکی وقت شب موافق وعده بخانه سپاهی آمد و بساط مبارک
 گسترده و جوانان را بر دروازه بجا نفلت قایم داشته خدمتکار را بطلب شراب و نذر و استیلا
 طلب فرستاد زن مفت آب موافق ایامی شوهر ساهو راجه را از جا بپای توالت شراب
 مدبوش نموده شوهر را مطلع گردانید شوهر از کین گاه بدربسته در دروازه خانه اندرون پیش
 ساخته دست و پایی آن محمور بریسمان بسته جاستون بند کرد و پاس نکل منظر دروازه
 قتل نکرد اما کفجه ریک را در مقدمه شش جلانده دروغ زدی باقیله در کفجه انداخته چو رسته
 افر رفت و آنرا همان دستور در خانه گذاشته از راه دیگر مع زن خود روان گشت -
 و مفقود الحیر گردید چو کید اران بجا نیکی راجه مشغول عیش اندبے فکر نگار بجای آن آخر سازند
 تا آنکه صبح شد و آفتاب طلعه نور آشکار ساخت چون دیر بسیار ملاحظه کرد دید دروازه را شکست
 اندرون آمدند و ساهو راجه را نیم جان گرفتار این حالت و در محنتی در پالکی انداخته بخانه
 آوردند و در سراغ مریکب این حالت بر نه انداخته و ساهو راجه را از پیش
 یا با هم ضرب کفچه در میان دوسه روز فضا کرد و رنقا در خفته این امر گوشیده بمنزل
 رسانیدند تا بچ و فاش در کشته بجزای بمنزله و یکصد شست و سه بجزی نوشته اند چو
 ساهو راجه لا ولد بود و رام راجه پسر را جارا م خلف سیوا می را بسرداری بر داشتند و
 در ستاره که دار الاماره مرید است سینه نشین ساجیه بند و بست آنجا بقعه خیر آوردند
 چنانچه تا حال همان جا تولد و تناسل راجه پاست مذکور است و احوال تنجیل او را این
 اطلاع نیست مگر نام تو نیکی باقی کامیابی پر دوان بسج خا به اوست و این امر
 چون انقضای دولت مرید از ساهو راجه شد در دوسه سردار مرید و کینه بیجا

بودند و بعد از آن دامن دولت آصفیه بدست آوردند و تا حال اولاد آنها فرودکش از خاندان
 دارند بقلمی آرام تا نام آنها نیز بر صفحہ روزگار بظیل احوال مرصع ثبت باشد **راجہ**
چندر سلین جادو پدرش دینا جی جادو از سرداران معتبر سمرقند سیبهای پیوسته
 بود و همواره با نواج بسیار بتاخت و تاراج ملک می پرداخت بعد وفات ماسور راجہ بنوگری
 پادشاهی امتیاز یافته بهالکی و غیره محالات صوبہ بیدر در انقطاع او مقرر گشت با چهار هزار سوار
 نوگری سیکر و در قلعہ پنج محله که در جاگیرش بود که در کسب کشتا بالا لای کو بیچ قلعہ محقر
 ساخته بچند رگدہ موسوم نموده آصفیہ مغفرت آید و یاس او بسیار سیکر زند میگویند و قتی
 باجی را و با نواب مغفرت آید بعد محاربه مصالحہ شد و ما چند فرار و او بچند شتر ایل اسلحہ -
 این ہم بود که دینا جی جادو بکمانه اش با نواب قدح خیمہ بید نواب براس پذیرا کے این امر
 خود بخانه دینا جی جادو تشریف برد و انبار ابا را بیزبان آورد و دینا جی گفت نام برده
 از ادنا نوکران این کس بود بکلب اتفاق کرد که کمانه اش رفته باشم نواب فرمود
 تشریف بردن آتایان کمانه ملازمان و کترین موجب منقطع سرداری نیست بلکه باعث افزایش
 آبرو ملازمان خود است و ما این سنبله اکثر راییم و نوکران را می نوازیم امحاصل دینا
 جادو بر طبق فرمود نواب بکمانه باجی را و رفت باجی را و چهار کر و پیاده باستقبال شناسنت
 کنج بالکی گرفته بهانرا بر تادیر دست بستہ پیش او استاده ماند و خواستار حسلہ باجی را و که
 بر خود غلط نشد و نه تمین دینا جی جادو که متر لزل نگشت هر گاه نواب بکمانه باجی را و بفرست
 ملاقات میرفت دینا جی جادو و همراه سواری بوده وقت فرود آمدن باجی خود طر فی بر نیل مشغول
 تبام میدشت ای عمل شکستہ بحری کمر از و یکصد بختی استی تهری پس از فوت او پسرش راجہ
 راجندر بجای او قرار یافت و منصب بخت تهر است و مطالب چهار راجہ سر اعتبار برافراشت -
 آنکه از نادستی در نادر او ویداد سپاه طلب خواه بود و علی صلابت جنگ بنا بر بی رندی
 او اکثر محاسن غلبه و درآمد و باز بفرست بکمال شگایه بنوگری میر رسید و گلبه تغافل

میکرد در ایام ولی عهدی نظام و لدول آصفیاء که لشکر اسلام در ملک مرشد درآمد نمود و
 هر دو ستیزه و آویز بود با آنها در ساخته شبیه با جمعی برخاسته رفت چون متلون مزاج بود
 و قیامت فجی اعلان داشت پیش آجا هم ساقط الا اعتبار گشته بعد چندس در دولت آباد و محبوس
 گردید و بواسطت برخه از آنجا باقی یافته بعد صفح جوامع ندامت گویان پیش نظام الله که صفی
 آمد و بجای منسوب و جایگزین بسنور سابق مورد عافیت شد چون آخر با اندوختن نامناسب
 سرزده اطمینان از میان رفت آصفیاء و از نظر بند نمود و وقته کول کند و محبس ساخت
 در آنجا در گذشت و پسر از باقی مانده بجایگزین قلیل از محامات رتی بسرمی بردند آنهم در گذشت
 حالانام و نشان از آنها یافته نمی شود **راجہ سلطان جی** از قوم مرشد ملقب به بنابر
 بجای نامیک بنیره انگ پال که اذاعانم زمینداران و کن است ابتدا بنوکر سی راجہ ساہو
 می پرداخت و بکشکرے او معروف بود در عمل نظام الملک آصف جاہ امتیاز برگرفته منصب
 بهفت هزار سی و توداری سمرکار بیشتر از بعضی محلات سمرکار فتح آباد و صونجب تبتیا
 و برگنه حویلی پاتهری صوبہ خراسان بلند گردید با سه هزار سوار نوکر سی سیکر و سالک که نواب
 مذکور بر حمت حق بیست بقاصد چند ماه سال نبرد و یکصد و ششت و یکم بھری او هم فوت نمود
 پس ازان ناصر جنگ شهید در ایامی که غزیت پہلی چری نمود و قریب سکنش رسید بنونت
 پسر او با فوج خوب برآمد و در کنار لشکر اسلام خیمہ زد ناصر جنگ مراعات سردار جی او نموده
 اول برسم غزیت بمنزل گاہ او شتافت و بیافتن منصب و قطاب ارفی و فقر محامات پر
 در جایگزین آرزوے او سر بہر شد و عمل صلابت جنگ فقط و سراج برنام او افزود
 در ستہ بھری هزار و یکصد و ششتاد و کسرے بنیمنی سراد شد پسر صغیر که امانا بود
 جائے او سرداری چہرہ برافراخت و چون پائے دیرینہ در میان نبودند و
 و رسیدن بنوکر سی بیج صورت نیست ہذا بعد یک و دو سال قیام زجا گیر بردارند
 بقبضہ درآمد چون پسر مذکور کسیت را و نام داشت قریب شباب سیہ محامات

شرفخواه یا منت جوان خوشه بود در عین جوانی ناکام هز و زکافی رفت **راجه پیر**
 پسر پیر دبی سر که فرستیده است از قوم دیگر نیاکانش در فواج انکو ندی که در کوه
 تنگ به در واقع است و سابقا مکان نشست **راجه** با بور و تون داشتند و مقرری از انجا بر آید
 در دیهات قریب بلد و بجای پور سکونت در زید ند بهر دبی در عمل نظام الملک آصفجا به منصب
 و بتولاری پرگنه پالم موبو بید رسد فرازی یافته بخوری می پرداخت چون در گذشت از کاه
 پسر کلانش بجای او تقرر پذیرفت و رفته رفته منصب هفت هزار می و خطاب **راجه پیر**
 و افزونی اقطاع چهره غرت برافروخت سال هزار و یکصد و نود و هجرتش به دم سرانته شد
 بازبان فارسی آشنائی داشت در فن کبک و دودهره که عبارت از کلام سوز و دلربایی
 مردم باین گفتار و همنام بود و موسیقا فیهای که در آنم منظور باد و بهر ربط خاصی داشت
 از و پسرش سد بهرام و برادر زادیش جاگیر ارثی را بتقسیم یافته سر رشته لازم بنیای سرکار
 داشتند حالابر احوال آنها الحلاء نیب **همارا و جاویدی حسوت** بنام
 پسر را در تنهاست که در مدخل مکان به منصب عمده و قیائی دکن سرسرازی داشت و چون
 با سدان **راجه** صاحب بود و سر تنگ با رسانیده بود و تنها بعد قرار یافتن صلح با ایشان
 شکایت او میان آورند و انجا نظر داشت آنها او را بعد از عقید ساخت در ایامی که نظام
 آصف جاه از مالواراه دکن پیش گرفته عبور نموده بودند و خواست محمد النور خان رهای
 یافته بکک برهانی پور تعین شد او که آبله در جنگ داشت بواسطت محمد فیاض خان بانی
 مذکور سخته جلاقت و در جنگ با حلیجان و در خان عادل الملک
 خدمت گردید به منصب سب هزار سوار بلند مرتبه شده بعد فوت او بهر
 منصب در خرد و تقرر می لایه رانی و شوالیه و شمار بهر غرضت سینه جاگیر رری خوب
 داشت آبادی اقطاع یافته فوج شایسته فراهم آورده و تزارات رایت بنه
 رانجو رسیده و بهر دو رسته چوب و معال مران رسیده و می شد و عمل نه

بنحطاب حیوت نامویری اندوخت دور جنب پهلوی باغومین حربه رصده تر و دات شایسته
 که وید اگر چه در النسبه قمر بد نامی مقتول شدن . بنام نامبرده هم افتاد سال خبر پهلوی
 و بنقا و دوشش هجری بهار عدم شتافت پسر کلانش را بیحیوت که آتبار رشادت از چهره
 المایح بود در همین حیات او رگدشت الحال پسر کوچکش بهار و در او زنبها پسر حیوت
 مزبور بطریق ارث بجا گیر او کامیاب گشته بنو کرمی سرکاری می پردازند و او زنبها که
 جوانی است غریب . و جوانمرد با ممت دولتش درین ایام که خزان سرداران قدیمی است
 آب نوری که بگیرد و در چون بتقریب تسوید این اوراق تحقیقات قوم بخاراکه رسد رسان
 بلا و دعا کر است اتفاق افتاد نظریه سانیگی سخن اینجا میطر از که خالی از معلومات نیست .
قوم بخارا را این گروه را در فرین است یکس را بهوگیا و دومین را بهر تیا گویند بهوگیا پیش
 هفت پاژا اینست قسم دارد و هر قسمی صاحب گاوان بسیار و این قوم در آفاق گردی و آذوقه
 رسانی بلاد و مسکن بهر سمت که قصد نماید بے نظیر است و سوائے آنها کسی شغل این امر
 نمی شود و بموجب قول سه دار فوج آمد دشت و فراسی گاوان دارند و بهر فریج صاحب بلبل
 نشان و علم و زبان اینها نیز صاحب صلاح می باشند و فرد و گاه وجود و باش اینها را
 مکان معین نیست زن و فرزند و سامان خانه و ارمی همراه دارند و شبانه در بادیه فی روق
 آب و گاه دیده فرود می آیند و سواس از جانوران درنده و زمین و دزدند و گاه و اینها
 شمشیر ضایع میکنند گویند از قوت سحر دهن شیر دخی . ست دزد و زمین بند سازند بلکه
 زنگوله کردن گاو که مقدم گاوان دیگری باشند از سحر تعجب کنند که سر جادائے آن
 برسد دبان موزیات بند عشو . و فرقی دیگر بهر تیه است . هر چه نام مشهوره مذکور
 دارد و اقسام آنها پنجاه و دو پاژا مغرب و بجز ضلع مخصوص خود یک در دست می دهند
 در نواح اورنگ آباد و بونه و غیره فرقی بهر تیه سایه . و از نالوا که کن در خانه میس
 نواح دیگر غلذات سان و فرقی بهر تیه در صوم . و آ . و تا فتم اسپور و ب . و کن و شما

چنانچه پویی نماید نام سردار قوم بهوگیا بهنگی جنگی است و نام سردار قوم بهرتیا چمن اگر
 اینها در سلف گذشته اند اما در اولاد آنها هر که پیدا میشود و تازو ساز خدام اجداد خود است
 و شمار آنها گادان اینها بر دقت تا نگویند بر سر و منادعت نیامین هر دو قوم بنا بر ضلع نورجیا
 بزرگ مرحوم قومیت دست میدهند و عند الضرورت شش یک بشکر هم میشوند و جنگ می کنند
 چنانچه که لواب آصف جاوه ثانی متصل دهارور در بر و مرسته فی جمله مغلوب گردیدند و مرسته
 حاکم خود را تا نیل خاصه رسانند بجا رسیده بهنگی گادان خود را که قریب پنجاه هزار گاو
 پراکنده بود و گاو پیش فیل خاصه کرده و حصار بر مضبوط نمود و چپ قلش مردانه بعل آورد
 که رسائی فوج مرسته تا نیل نشد و نیامین هر دو فرقی شادی کفدائی میشود و اما رسم که خدائی
 طرف دارند که هر کس خواست زوجه داشته باشد تن تنها در جوق فرقی هم چشم برود و خود
 خواستگار بر نماید آنها او را مانند جان داشته بسر انجام شادی پرداخته و ادنی موافق عقد
 داده و خدمت سازند بعد از آن او مختار است که در قوم خود رسیده ضیافت قوم کند اما
 صاحبان دختر شریک او نمی باشند و مادر پدر شوهر شادی فرزند خود نمی بیند زنان هر دو
 قوم زیور سنگین از برنج در پار دست دارند و جوژه عاج انبجه تا نیل می پوشند بلکه دختر
 نو که خدا بگوشه معجز و چند تا جوژه آویزان سازند معنی لفظ بهوگیا موافق قیاس بد و وجه
 معلوم میشود و یک اینکه بهو یعنی زمین است و گیا یعنی کنده کردن یعنی تمام زمین را طے
 می کنند دوم اینکه بهوگیا لفظ مرکب معنی گرسنه است یعنی اگر سنگی جا بامیکرد و معنی
 بهرتیا اینکه بار کنده است امحال طے چند در احوال **رفقا سیواجی بهوسله**
 می طراز که سرداران قدیم این فریق در ابتدا دهنجی جادو و دهنجی کهور پڑه است -
 که همواره فوج کشی بامیکردند و بتاخت و تاراج ملک می پرداختند احوال اولین بالا ^{مستقل}
 ذکر یافت و دین را که علم سخت می افرافت پس از ازا ما پس سبها بگفته زوجه او که بنو که
 پس خود رسال خود کار فرما بود دهنجی و غیره کشتند پسرش را نو کهور پڑه چند سیبهارت

بجای پدر می پرداخت و از دهم نامور تر گردید اولاد و اقوام هر یک در دکن موجود بود
از سرداران مذکور دیپا ریو اند که در ملک گجرات در آمد که ده اکثر صوبه مذکور را تیره
آوردند دیگر از سرداران رگبوجی بهوسله است که باراجه مذکور نسبت بهم نومی نداشتند
صوبه بڑا مستحق باد بود و ملک دیو گنده و چاندان نیز بدست آورده از راه گنگ بملک بنگاله
رفت و عیوض چوتبه آنجا صوبه او و بیسه گرفت بعد فوت او جانوجی پسر کلاش بجای او
چون فوت نمود چند سیه میان برادرانش نزاع بود آخر برموده جی بن رگبوجی مغر گشت
و او سند نطقه بنام پسر خود رگبوجی حاصل کرد دیگر از بهر بان او مرار را و کبوتر رسته است
که تعلقه دار سر او غیره محالات صوبه بیجا پور بود و نامی بسیر کردگی برآورد قلعہ کیتی و غیره محلات
بسیارے در تصرف داشت حیدر علی خان مطابق سنه هزار و صد و نودم در قلعہ مذکور محصور
نموده دستگیر ساخت و در قید او بعد م خانه نهاد و سرداران جزا زندان و تحریک بیرون -
مختی نماد که از تاریخ مرہٹی تا احوال ساہوراجہ ترجمہ نموده شد و بعد از ان و رتے چند مشر
بر احوال سرداران که از اقامت سطور ربط مودتے داشتند و ملاقاتها فیما بین می شد تا اینجا
از خود گذارش یافت حالتمه احوال بنا بر تنمیم کلام برسم احوال می نگاریم زیرا که کیفیت
تفصیلی این گرده در تواریخ اسلامی مثل تاریخ فانیخان و خزانه عامرہ و ماثر آصفی که از تالیف
محرر است بشرح و بسط تمام مندرج و بعضی سوانح که بعد اتمام کتاب مذکور بدریافت رسید
نیز شمه بنوک قلم می آرم -

آغاز کیفیت مداخلت براہمہ کوکئی در دولت مرہٹہ
بہوسلہ و برکنار گذاشتن انہارافقط بنام کوکئی

ناقلان صادق القول می آید کہ بالاجبی بن بشتا تہ کہ نامش در احوال ساہوراجہ ذکر کیا

اهل حال در ملازمان و دهنباچی جا و دهنباچی منخرط بود چون جوهریاتی و کار دانی داشت
 رشد می بهرسانده قدم در سوان و جواب امور نظمیه گذاشت و از طرف راجه ساهو بهیضه و کات
 در خدمت امیرالامرا حسین علیخان پیوست و وقتیکه امیرالامرا عالم علیخان برادرزاده خود را
 بهو بداری دکن گذاشته حسب الطلب عبداللہ خان قصد شاہجہان آباد و کربلاچی مذکور
 بسر کردگی پنجاہ ہزار سوار متعینہ ہمراہی امیرالامرا گزیدہ باجی را و پسرش کہ بلند طالع -
 صاحب اقبال بود اکثر سہراہ دہنباچی جا و دہنباچی را آمد و شد میداشت و مورد
 خطابات و معذرت و دوات میگردد و درین ایام افواج متعینہ شاہجہان آباد کہ بسر کردگی
 بالاجی دہند بود باتفاق سکرانجامی لہار کہ از پیشکاه امیرالامرا صاحب اختیار دکن شدہ
 مراجعت بدکن نمودہ تعیین عالم علیخان گردید عالم علیخان را غیر از نام نماند و حکم حکم بالاجی
 بشنا تہ و شکرانجامی لہار شاہ تا آنکہ صوبہ داری مالوہ از پیشکاه فردوس آرام گاہ محمد شاہ
 بگو دہر بہادر کہ از قوم تار بود مقرر گشت و او در سنہ یکہزار و یکصد و سی و نہ ہجری آمدہ و
 گردید راجہ ساهو باجی را و جمعیتہ ہمراہ دادہ بالاوہ فرستاد و او بر گردہر بہادر نظر گردید
 گردہر بہادر جنگ کردہ معذور شد باجی را و سالم و فاقم خود را پیش راجہ ساهو را ند چون
 از دیرین فہم تر دے شایستہ بظہور رسیدہ بود مشمول عواطف را چہ گشت درین اثناء
 سہمی پت نامی سر بردہ ہشت کس پر دہان زفات یافت راجہ ساهو باجی را و را اہل
 دیدہ خدمت سری پت متوفی با و فرمود و عنایت سکہ کٹا سر فرازی بخشیدہ منصب پنوائی
 و ہر شگشت پر دہان زفات چون او از قوم براہمہ کوکئی بود و برہن را در زبان ہند
 پنڈت گویند بہ پنڈت پر دہان شہرت گرفت سکہ کٹا عبارت است از یکہ ہر وزارت را
 در کیسہ پارچہ داشتہ برگوشہ رمال بستہ بر کٹا رکذارد و کسے را کہ سر فراز میفرمایند
 عنایت میکنند تا بجائے ظہم دان وزارت باشد اہم حاصل باجی را و بر این خدمت غلطی
 سر فراز شدہ کلاہ گوشہ افتخار بہ فلک رساند و باجی برادر خود را و نیز بدہر بہادر ت رسید

هر دو برادر در تهنطام محاکم بجان کوشیدند و در افتتاح تبلیغات و رفتن و سب
 خاشاک خمت نه و قضا و ادجسارت و جلالت دادند از آنجا که نیراقمبال بر ائین
 هر جا که رومی آورند نسخ و دولت استقبال می نمود و سحر نیکنامی و خداین حاصل
 نمی شد - باجی را و دکن را از مقصد و پاک ساخته و با نظام اقمی پرداخته ماهشتا
 هزار سوار و توپخانه آتشبار و پیاده های بسیار با تفاتی چوایی بر روی سبب
 رخت کشید اول توح او چین را دستخوش غارت نمود و میر صبیح مالوا مستغرق گشت
 از اینگاه خلافت مظفر خان بهادر برادر امیر الامرا عصام الدوله مامور برقه بله و تنبیه او
 شده تا بسروخ رسید - باجی را و مصلحت در جنگ ندیده عطف عنان جانب دکن
 نمود و باز در سال یک هزار و یکصد و پنجاه و هفت هجری قاصد مهند و سنان گشت
 قمر الدین خان وزیر امیر الامرا از حضور بادشاه بتادیب او تعیین گشته سی کروی
 مفاصله نیامین گذارشته در ملک مالوا در آمدند - باجی را و نیز بمقابله هر دو امیر
 و دوجو کردیکی را بسرداری پیلاجی جادو بمقابله وزیر الملک فرستاد سه چهار ماه
 جنگ واقع شد و جوق و دیگر را بسرداری پوکر در مقابل امیر الامرا گماشت - الله
 بر زخم اعتماد الدوله طح صلح انداخت و بعد صلح بر دو امیر عالیه بن مساعد و شاد
 داخل دار الخلافت شدند و بعد کیمال امیر الامرا اوفی در خواست رسید - سبب
 سند صوبه واری مالوه و گجرات از پوکر و مالوه بن جم بلجی را و فرستاد
 احسان خود ساخت - باجی را و از مهند و است صوبه بله مذکور است
 بعد تاراجی راج هند و اور پیلاجی را حکم کرد که در آخر مهید که است
 جمنارفته شورش اندازد و از دریای جمایا میشته در هند
 اکبر آباد مخیم دارد و آویند - چون فریقین مقابل شدند بحرب
 بر لشکر مرسته افتاد و پیلاجی گرنیخته بجا است باجی را و

و خشم آمده بگو چه اسب میخواست برسم یلغار در شبانه روز سه مسافت هفتاد کرده
 طے کرد و میل کالک که هفت کرده دلی مجتمع بود بتاراج آورد - قریب بود که بر ساکنان
 شهر دست اندازد بارے امرای بادشاهی توفیق مدافعت یافت که چون جنگ
 نخواستند و بنزد مردانه گرفتند و دوسه هزار آدم بیکار رقص بسل نمودند - باجی
 عثمان معاودت همان زمان تافت و از روسای هند هر کس را که مغلوبه ید
 بار اطاعت و مالگزاری بصیغه چوتنه و ہی برگرویش گزارشت بعد از آنکه آبادی پونه
 بفروجه و باجی را و زینت بخش جهان شد - ایچیان راجه چنگه سوای والی جے پور
 پیش باجی را و رسیده طالب معاونت گشتند و ادای مبلغ وجه نعلبندی که
 عبارت از خرچ روز مره سپاه باشد بر ذمه خود قبول کردند - بنا بران باجی را و
 که بسمیت پیشوا مخاطب شده بود را نوجی سیندیه را که خاک برداشته او بود -
 مع مله را و هو لکرو او داجی پنوار بفوجی شایسته و جارا ماذون ساخت و آهنا با
 در ملک راجه پنه رسیده رسم امداد بعل آوردند - همین که خرخشه راجه نجت سنگ
 را بطور که مصدر اینهمه شورش و فساد شده رفع گشت و بجا فتنه برخاسته نشو
 شایه دکن قصد مراجعت داشت که ستر سال مرزبان چتر پور که دران سال محارضا
 نبکش بر طبق حکم اقدس در پے تخریب او شده در استیصال می کوشید بلقی
 میرد ید - فوج کین بچا بکی تمام متوجه آن سمت شد و بوضع محمولی خود از بند کردن
 رسد تدریان و تاخت و تاراج خانم زکوره را عاجز و زبون کردند و نوعی تنگ گرفتند
 که آن سردار عمده سرکن پرکن عثمان معاودت بدیار خود پیچید - راجه سرداران فوج
 را مبلغی گرانمند داده شاد کام مرخص کرد - چون آهنا پیش باجی را و رسید
 باجی را و در جلد وے این تردوات ہو بکر را اندوز و را نوجی را او جین داد - دین
 انش خبر رسید که نواب نظام الملک آصفی از پیشگاه خلافت سند صوبه دار می

حاصل کرده میرسد بنابرین باجی را و از مقر خود کوچه بر بھوپال علم زد و در اینجا تلافی
 مسکینین روداد سرگرم جنگ و جدال بودند و سنو و کیکو نشنیده بود که جنگ نامه آمده باشد
 در مهندوستان گرم که دید- نواب با باجی را و مصالح نمود و ناصر جنگ خلف خود را در
 اورنگ آباد نائب گذاشته خود بجناب استیصال جانب شایع جهان آباد شتافت
 باجی را و بعد رفع محبله نادر شاه پله اسلام ضعیف دیده بان ناصر جنگ آویزش بنیا تهاد
 و جمعیت پنجاه هزار سوار جرار در ظاهر بلده اورنگ آباد بایست نمود ناصر جنگ با ده
 سوار مقابل شد و بتائی الهی در جنگ غالب آمده اراده تاخت پونہ کرد لاجملا
 باجی را و صلح پروا خسته بلاقات و آمد و سرکار ہندو یہ جاگیر یافت بہارہ
 را ہی گشت و در سال سیزار و یکصد و پنجاه و سوم ہجری برکنار نرند اختری بجو گشت
 بالاجی را و ولد بزرگش نہ نالقب داشت مسند نشین ایالت پدر گردید -

سلطہ بالاجی او پسر باجی را و ابن بالاجی بن شہنشاہ مملوکہ

چون منصب پنڈت پردہانی بعد انتقال پدر ببالاجی را و قرار یافت بایستگاہ ہجہ
 سہو بطلے خلعت پیشوای معزز و مباهی شد چہ جی عم خود را بد سنو و بن
 جد و آبا مسلم داشتہ قوانین راج رازیب و زمینت بخشید و در رضہ منہ و نیا
 وامیت و آسودگی خلایق کوشیدہ قدم متین تر از پدر گذاشت و در سالیکہ
 آصفجاہ از حضور رسیدہ رونق افزائی بہ ہانپور بود شرف ملازمت یافت
 حضرت مالوہ گرفت و آصفجاہ راتق و فائقہ صوبجات دکن گشت و تا یامحبات
 نواب موصوف کہ ہشت سال بود از راجہ سابو غنہ جنگ و صلح کچہ و مرزہ ند
 و بعد وفات نواب پسرش ناصر جنگ قریب و نیمہ سال مصالحہ بجا داشت
 چون ناصر جنگ جانب آرکاٹ شہید شد و راجہ سابو بہ درہمان سنیہ پور

یکصد و شصت و سه هجری رو بکتم عدم نهادن نظر بر اینکه او را هرگز نبود ارکانان
 دولت راجه رام رفته که بالا ذکر یافت چنانچه ساختن چنان نصیب کامل و
 بهره وانی از ریاست و سرداری نداشت سرانجام تمامی جهام و انجلیح مرام
 طبقه انام را از قبضه امرای عظام گذاشته خود را وجود معطل پنداشت در حضور
 مقدمه بالاجی را و بیشتر از پیشتر رونق و بهار دیگر گرفت و آنچه بود و بالا شد بمنزله
 و رسائی نعم و فرست و داناتی مرجع کل گشت تا آنکه قلعه ستاره براسه بود و باش
 به که خیر ز نام و بهر مردن اختیار نداشت مقرر شد و چون را که از اینجا بمنزل واقع
 است مستفرد دولت خود بخیر کرده و تحریک بهای خاتم بجاه بعدت بادت نواب شهبان
 دید بر آید آباد شاکر کشید و از رکن الدوله تا طم آنجا پانزده لک رو به پیشکش
 گرفت و شصت و سه سال یک هزار و یکصد و شصت و چهار هجری آنست که چون
 از اطاع بنده مستمان در عهد سلطنت امیر شاه منصور علیخان صفدر جنگ بر سر آمدن
 و عهدی سرگشته نمود و وزیر جنگ و جمل با هر گز مشتعل گردید افغانان با وصف جمعیت
 نفس دست از چش شسته تیغ و دودستی اندو در اول محاربه غالب آمده اگر چه نزل را
 نائب صوبه را که در قهر و فرست و دل ریاست مستثنائے وقت بود بجان گشتند
 و در جنگ و پیروزیه در زیر الما لک صفه رنجیک خود متقابل کرد و شکست در دست خور و از رو
 این صوبه در تدبیر کرد که فرج ز کمر بیدار و دما از روزگار این مردم باید بر
 راجه بیل کسور و پیچید ز این دگر است خود را فرستاد بالاجی را و جی آبا پس
 و توفیق به راجه بیل ندی و پیچید که مرتبه عالی است معترفه دوده مع مله
 میوه و افون وافر حضرت راحت سرداران مذکور قطع مراحل و طے منازل نموده از
 صفدر جنگ مرافق شدند و سی و پنج هزار رو به پیوه سرداران مذکور مقرر گردید اولاً
 که این به از دریای هندی عبور کرده شادان خان افغان را که از طرف امیر خان فوجدار

کول جالبیسر بود ناگهائے ریخت نموده هنرمیت دادند و بسیاری قوم افغانه را بکشت
 و دستگیر ساخته غنائیم فراوان بدست آوردند و تمام ملک را تاخت و تاراج نموده
 اموال بکوک گرفتند و تا فرخ آباد و میو و غیره پایمال سمند حوادث و نکال نمودند
 بعد ازان بهر چپ بانفاق وزیر و سوار جل جاث و فعات محاربات و چپان هم
 مردانه کردند و هم احمد خان و سعد الله خان و غیره بجای خود دم از مسامت
 زده حست امقدور در امور جنگ قصود نکند و لیکن آخر کار جماعه افغانه از کثرت
 اعدا طاقت مقاومت در خود نیافته شکست فاحش خوردند و در کوه کمالین خرمزیر
 محصور شدند حست که در اینجا بسبب مخالفت آب و هوا و نبودن سرانجام فدا
 بنابر پادشاه عدم گرفتند چون عرصه جنگ بدرازی استقامت و مهارت
 و رسم برسات در ملک افغانه بطور چهاولی گذرانید وزیر سرداران و تن
 در بلند و کینه محنت آشی با و جانفشانیها ملکی از حد و دکیل و جالبیسر و میو
 فرخ آباد تا کوثره جهان آباد محنت ساخت احمد خان چار و ناچار تن بمتاب
 بوسیله جمعی آبا و هو لکر میصالحات پرداخت وزیر الممالک فرخ آباد و میو و غده
 ملک شانزده لک روپیة با احمد خان و دولت تبیل کرده باقی را بصیغه مالگذاری
 سیر و نفس بندی ازان بمرجه مقرر نموده معاودت بصوبه خود کرد و بعد از
 در سال یک هزار و یکصد و هفتاد و بالاجی را و جمعی کثیر فراهم نموده بحریم پیکار در
 اورنگ آباد رسید آسفیة ثانی ادام الله اقباله که حال در دکن رونق افزا انداخته
 آمده با سی کر و به از جائے خود بیشتر رفت آخر الامر ملک بست و بهفت تک
 بطریق جاگیر توضع نموده صلح کرد گویند دران آوان و عزم امرایان بند و سندان
 از صین و خجاست طینت چنان مقرر شده بود که هر گاه همیو صعب در پیش می
 مشکله واقع می شد از نبودن حوصله و عزم سرانجام بهما هم مشکله خود را میجو به

میدانستند و اقرار بجلت و مردانگی سرداران و کن نمودن التجائی آوردند و رونق
کار خود باستمداد آنها می جستند چنانچه عماد الملک غازی الدینخان بنیره آصفیاه
مرحوم بنا بر ناخوشی نجیب الدوله عالمگیر ثانی رگنات خود را و برادر عیالی بالاجی را و
و ملهار را و هولکر را و شش کیکزار و یکصد و بیست و یک بمبالغه و ببلغ مبالغ طلب
داشتند و در شایعیهان آباد را فرو گرفت و عالمگیر ثانی و نجیب الدوله در قلعہ
محصور شدند چنانچه یکماه و پانزده روز جنگ توپ و تفنگ شروع ماند آخر ملهار را و
واسطه صلح گشته نجیب الدوله را که از ورثت خوبے یافته بود بخرمت و آبرو و ثمن
اسباب و اشیای او از قلعہ بر آورده نزدیک خیمه خود فرو آورد و صبح آن
و غیره ملک متعلقه اش که آنروز جمنا بود رخصت نمود و بجزان عماد الملک با پادشاه
آنچه کرد بر کتابه روزگار ثبت است چون سدا شیور او عرف بهما و و عم زاده
بالاجی را و سلطنت بهندرا ذلیل دید متعلقه احمدرنگر بسا زین و ساختگی قلعه دار
بادشاهی در قبضه تصرف خود آورد و با نواب صلابت جنگ و آصفیاه ثانی بنزد
نموده ملک شصت لک روپیہ برسم جاگیر از قبیل پرگنات اورنگ آباد و صوبه
بیدر و بجا پور و قلعہ دولت آباد و قلعہ آسیر و قلعہ بجا پور در قبضه تصرف خود آورد
و قدر قلیلی که در تصرف نواب هاسے مذکور بمراسمت ضابطه چوتبه آنها ماند این
احوال در خزانه عامره و تاریخ ماثر آصفی بتفصیل مرقوم است -

فوج کشی عماد الملک با تفاق هولکر و جمی اپانجا ملک جات

بنابر راجا سنه سطرے چند نقلم می آید که چون عماد الملک غازی الدینخان افواج
مرتبہ یعنی جمی اپارا از ناگور و ملهار را و از مالوہ برائے انتظام سلطنته بن طلبا
خواست که ول هم سورجل جات با مستظہار گندہ هاسے محکم و مکاره نهائے

استوار باد نجات و پندار در سردار و فیصل و دهر با وصف بودن انبوسه کینر و
 جم غفیر مریدان هاست مذکور را طلبی نمود آتیا پاد رکاب عزیمت نهادند و از
 وراجا هاست سر راه باج و خراج خاطر خواه گرفت بعد از تمام فائز منزل مقصود شدند
 عمار الملک کے دوست کو ج از شاہ جهان آباد نموده انتظار می کشید رسیدن آن فوج
 دریا موج مساعت و وقت دانسته خوشدل گردید - سرداران را بدین افراس
 و هینگام ملاقات از فیصل اسپ و کشتی هاست پارچه پوشاکی و خواجہ جو اسر پناہی
 و لایق باشد برسم تواضع در پیش نهاد - آخر الامر اصلاح و مشورہ با ہم عزیمت
 نمودند و بتاخت و حرا پہلے ملک جاٹ پر دستند - سو جملہ دراصل قند
 مقابل شدن افواج گران کہ از کران تا کران دائر و سائر بود در میدان دست
 مقدور و صف کشی نیافت در کینر کہ یکے از گڈه هاست جاٹ مذکور است
 خزید و پناہ بچار دیوار آن حصار برده هینگامہ آراے جنگ توپ و تفنگ گرد
 از دود باروت آسمان و زمین تیره و تاریک بود و صدائے توپ سامعہ رعد را
 کر و ناشنوا می نمود - دلاوران نصرت مند بترتیب مورچال پرداختہ گڈه را
 مرکز و ارا حاطہ نمودند و ہر روز مراتب دلیری و دست برد ہا بوقوع می آورد -
 معہذا روزی جی پاکہ فی جملہ خداترس بود بمقتضائے رافت جمعی در خط
 بہ ملہار را و ہولکر گفت کہ فی الحقیقت ما را از خراج و استیصال جائز
 نیست و از بر باد شدن اینان مدعا تصور نہ پس چه ضرور کہ سپاہیان خود را
 بکشتن دہیم و عبرت بحث نشانہ توپ و تفنگ سازیم مناسب آنست کہ طرف
 راضی نمودہ بواسطت خود طرح صلح اندازیم - ملہار او محض بچہاالت خود پناہ
 از اقبال اینخرف سر باز زد و مطلق پسند نکرد حتی کہ صحبت یہ بکر منہ
 بنا خوشی گشت و غبارے بردمان خاطر داشت - فاما حق تعالی بیکہ نتیجہ

غم بسیار بود. بی ثقی القور داد یعنی فرزند رشیدش که پند و جی نام در همان معرکه
 به پسرش کز دست به اتمام - مایه را او چه از غم پسر و چه از ندامت نشیندن سخن
 میخورد - همه به پسر و بچگاه و لشکر خود کوچ نموده آن رو به جتنا رفت و حسب الایمان
 بهر الملک اردو به حضرت خدیو گیهان احمد شاه بادشاه را که متصل سکندره
 رونق افزا بود بخارت آورد به رانان جی ایا در میان آمده انفضال معامله از جا ط
 تمه و وزیر خطیر کار سازی یافت - عباد ملک عازم شاه بهمان آباد شد و جی ایا
 رخ و رعیت سمیت نارول کرد چون آنجا رفت به قرار گرفت در ملک مار و اژدها
 راه سنگ و بجای سنگ گروند و شورش بر خاست رام سنگه خود را بیدخل دیده
 مستبدان را تحفه و سرسینت پیشوای یعنی بالاجی را و فرستاده ملحق استعانت
 شد و درخواست کمک و مدد کرد - بالاجی را و جی آبا را که مراتب کار دالنی و شجاعت
 و جانفشانی او یقین خاطر شده بود همه و جره مالک و تخت را فرموده بنا بر معات
 راه سنگه و هم بر لے تحصیل زر چو ته که را بهای آن ضلع در اداسه ان تنبال
 داشتند نوشته فرستاد جی ایا با سپاه قراوان کوچیده بتاخت و تاراج ملک
 راجپوتیه پرداخت و آبادیها را بفرسختها بشعل غضب سوخت و ناله دود آه
 در کانون سپین هر ذمی حیات افر وخت - هر چند را به پوتان در مقابل جان نشانی
 ثابت قدم بوده ها گر نخست بر خود روانی نمودند و در دادن جان عزیز هیچ
 تمیز نمی کردند - لیکن زود و وی مردم و کهنی که جنگ در گریز دارند و مانند برق
 بجای فرستادند نهایت عاجز و حیران شده در ناگور و جو و سپور که مستقر
 ریاست - جبجی سنگه بود مجتمع گشتند و مرپه با از هر چهار طرف بمحاصره پڑا
 خفه را دستکجه اذیت کشیدند حتی که از بند شدن راسته قافیه سنگ
 سنگ که غم مخ جان شیرین بهر سانیه و گاه در هیچگاه میسر نمی شد -

فرد - مردم چو بشهر در خزیدند - از قحط و وبا بجان رسیدند - چون
 عرصه بیکمال باین نوبت گذشت راجه روزی در مجلس خود نشست گفت
 که اے و اے از راجپوتان کسی نیست و شما ندکه بانصرام این هم بردارد و کار خود
 تمام سازد - از شنیدن این سخن جاما جاٹ و جہناجی را که گریک کہ نہ بودند
 عرق شجاعت بحرکت آمد و از بس تہور بر زبان آوردند کہ اگر مارا حکم شود
 مہ گریم جان نثاری شویم - راجہ کمال ملاحظہ شد و بعطائے جاگیر و نفقہ
 خوش نموده فرمان داد - نامبرده رخصت شدہ بتقریب سوال و جواب
 معاملات بدربارجی آپا رفتند و بتقریر سر اپاترویر پیش آمدہ ہنگامہ چربانی
 گرم ساختند - از آنجا کہ ارادہ آہنا نوع دیگر بود و از دل تا زبان بکھوئے
 نہ داشتند - عرض کردند کہ مارا سخنے در خلوت گفتنی است جی آپا سار - لوح لیکہ
 شجاع و مغرور زور بود و چون رویہ اہل دکن برہمنہ تن بیچ کی نشستہ سخن
 می نمود بکمال ازمان خود تقلید کرد کہ ہمہ دور بشوند و کسے گرد و پیش و نزدیک
 بمانبنا شد - ہر گاہ عرصہ از مردم اعتمادے خالی شد و غیر از آپا و این دو شخصہ
 دیگر نہ اند حرفے در گوش گفتند کہ بچی لنگہ را ہم دادن قدرے مدد
 حضور منظور است یا نہ آپا گفت کہ در حق موکل شہا ہمین اولست
 کہ اولاً تمام ملک را بگذار و بعد از ان از رام سنگہ گفتہ ہر قدر ملکی کہ
 کہ پدرش در تصرف داشت خواہم دہانید و کلا سے مذکور دین مذکور
 آپا را غافل کردہ جہدھر از کمبر آوردند و از ہر دو طرف زخمی ہائے سپہ ستم دہا
 حتی کہ دوسہ ضربت کار بچہ جوان قوی بازو را ترس زدند - دین بنمن
 ملازمان آپا ہجوم آورده یکے را از ہم گذرانیدند و دومی بچہ و سادہ بچہ
 ہمراہی خود کہ قریب پانصد کس راجپوت ہر دیو گشتی حاضر بودند و تیر

جنگ کنان در ناگور رسید و در حضور راجہ سلام کرد۔ راجہ بوقور نواز مس
 و آغوش گرفت۔ بالعام خلعت و لہز زیادہ از حوصلہ اش سرفراز فرمود۔
 بنا بر غارت برون و بر آوردن مورچال مرہٹہ حکم نمود۔ مرہٹہ ازین واردات
 نامرغوب سخت سراسیمہ و مغلوب شد، از سکان رفت و دگاہ کوچ نمودند
 و تباہوت دہ پانزدہ گروہ خیمہ زدند بسیارے رامال و منال و پال و پرتل
 بغارت رفت۔ بہر حال بمقتضای وقت یک گونہ دار و مدار نمودہ معاودت
 بدکن کردند و تدارک این امر موقوف بر وقت داشتند لیکن راجہ بچہ ننگ
 مصلحت ارباب مصلح صوبہ اجسیر و غیرہ با چند مجال علیحدہ کردہ برآم
 داد و بنیاد سلوک و اتحاد مرغی داشت آخر آہنہ ملک از بے حوصلگی رام سنگ
 در تصرف ننماد، بقبضہ مرہٹہ در غنہاے جی ابارفت۔ بالاجی را و از اطلاع
 این خبر خیلہ مضطرب و متزلزل شدہ بصبر پرداخت و جنگجوی پسرش را از ماتم پر
 بر آوردہ مراسم لجوی و مراسم بتقدیم رسانیدہ و از شرط نوازش بتفویض منصب
 جاگیر پر سر نرگز گردانید۔ چون جنگجوی فہم رسا و فراست بلند و تہور ذاتی
 داشت و لمحہ سردری از چہنیش می درخشید۔ در سرکار پیشوا ترقی کرد۔
 بالاجی را و او را رئیس سر کردہ فوج عمدہ مقرر نمود و مقررات عظیمہ ہندوستان
 و قضیہ اقتدارش داد و بعد چندے زری پیکہ بخشیدہ بعطای جاگیر
 قدیمہ و خلعت صوبہ داری او جین بدستور جد و پدر معزز و مہابی فرمودہ برا
 دلجوی آن شیر بیشہ جرات و جوانمردی صوبہ اجسیر را اضافہ پران کرد۔
 چنانچہ تاجی پٹیل عمومی حقیقی اورا و ساماجی پٹیل را کہ از اتبایے او بود
 ہمیشہ دادہ افواج چارہ و توپخانہ آتشبار و خزانہ ہشمار مرخص ساخت
 و دہوارا و سبندہ مع جنگجوی بر آوردہ حقیقی خود بسبب اعتبارے کہ داشت

مانند خود در حضورش اردو مشرق الیه بجزه ریشخ و قصد عالی بکوچه های باغ
 در لشکر بکینزار و کاه و بفتاد و دو و حجری داخل هندوستان مندر و بعد فراغ از
 بند و است ملک قیچ با سبب و با مدک خواست که دولت ملک را بهیمه گرفت
 قاصد بارت در حدود سترایع اردو له نه پادشاهین در عیبه از جنگ گذشتند و عیبه
 استیمنان کجیب الدوله گردیده و متدور و صفای در میدان نه نشست و در کمال
 حرم و شرف نشست و چهار ماه به سیاحت و غیرتس و له و بان مانند سرف و بان و ابر و بان
 از طریق در میان ماند چون هر چه را معلوم شد که کجیب الدوله با اتفاق سردار
 در همین تمل خافیه حیمت الله و معاد الله خان ز شجاع الدوله پیغام مکات ارد
 از بهشت گردید پندت را با جمیع بهشت هزار سوار و پیاده از ملک گردانید و او
 تمانی چاند پور و امر و به و غیره ملک توابع و وسیله را موخته غارت نمود و در کس
 و بهیمه جنگ اگر سخت در دامن کوه کمایون رفتند شجاع الدوله بجزد آگاهی
 چون موسم شباب زود و شتاب پا در رکاب گذاشت تا توابع خود را فرمان
 داد که هر طرف روی مرسته پابند مانند سه و ریکو بند و نگذارند که احدی جان
 سلامت برد و آنکه هر دو گوسا بن عمده جمیع را طرف غره و گاه آنها و میرزا
 نجف خان را با پنجهزار سوار و میر باقر را با چهار هزار سوار جدا متفرق به بنیه
 تخراب مرسته ها تعین ساخت - گویند پندت از راه یز و سس و بیگانه از راه
 که آمده بود سر کن پر کن برگشتند و است سبب از رنج و کشتن و
 لقمه ننگ اجل گشتند شجاع الدوله منظر منصور پادشاه و وزیر کجیب پیشین
 و افغانه نیز از کوه بر آمده بیند و در سبب و است و است و است
 ز در طه بلا که از راه سس و است و است و است و است و است و است و است و است
 دادند و بار صد غنیه خود با هم و است و است و است و است و است و است و است و است

آمد آبدالی قبول کرو و بنده و سبت سمیت لاهور و تدا بیر بند کردن رخنه
 حریف هر روز منظور داشت درین اثنا رکضه را و شمشیر بهادر و مله بار
 بهر لکرم با سرداران دیگر از دکن رسیده در ظاهر شاه جهان آباد دیر زدن و
 منتظر امر غریب شدند که آوینه بگنجان صوبه دار لاهور که در آن روز با سبب
 و ابمه ابدالی و عدم المینان از جهان خان از ریاست پهلوتی کرده بکوهمستان
 لکھی جنگل اسیر اوقات می نمود طلب کرد آنها عازم گشتند نخست با عبد الصمد خان
 حاکم سرهند مقابلہ دست داد و بعد مقابلہ و مقاتله بگیر افتاد و سرپی
 رسید و بدو دپی مظلومان و غوررسی بیچارگان و استمالت رعایا و ترجیه حال
 سکنه انجا پرداخت و بعد تسلط قرار واقعی علم نهضت پیشتر اقرخت ابدالیان
 که جاسا در نهانجات سکونت داشتند اندک زد و خورد کرده راه انتشار و فرار
 سبب دند. مرسته با ازین فتوحات بلغ باغ شدند و از بس شادی و پریرین
 تشجیدند خواستند که خود را بلا توقف تحریف در زنند و خطه لاهور را از وجود
 پاک سازند بنا بران باراده ستیز جلوریز شتافنه رویه لاهور نمودند -
 تیمور شاه و جهان خان که در لاهور قیام داشتند با ستماع غلبه فوج جنوبی
 برگشته آمدن ابدالیان خائف و هراسان بدون نیرو و عنان تافت متوجه
 ولایت شدند -

و

ز بن رفتن و آمدن عارنیت که بچید زدند سحر ذخار نیست
 مرسته بار از استماع این حرکت دلیر تر گشته قدم پیش گذاشتند تا دریا
 جلمه تا تب نموده برگشتند غنیمت بسیار بدست مرسته افتاد و قوم که
 که در آن زمان چنان کثرت نداشتند نیز کم موافقت لبند - الحاصل
 چون ایام بارش قریب بود و جو بیابان یعنی مرسته با صوبه لاهور را حواله

آدینه بیگمان نموده هفتاد و پنج لک روپیه بطریق پستیکس و سالیانه بزمه
خانم زکوری مقرر ساخته از اسباب معاودت کردند. رگونا تمهید را و شمشیر بها
راهی دکن گردیدند و جنگجوی مع دنا بشیل و غیره رنماست. و ما زم تخمیر ملک
راجاهاے اجمیر گشته نواحی دلی اقامت گزیدند. و در سال
آدینه بیگمان از مرض الموت در گذشت جنگجوی سبابا حنیقنا را مصوبه را را
نموده مرض ساخت و فوج داری سرسند بیدیت بیگمان آید بهر بیان و نیم
بیگمان بود و حکومت دو آب بزن خان متوفی شد را را با ندرت. سبابا حنیقنا را
انگ بند و بست نمود اما نجیب الدوله و تاجی جماعت افغانان اندک سید
مریطه عاجز آمده استغاثه پیش احمد شاه ابدالی بردند و بواسطه ترس و قوای
مشعر بر انواع عبارت آراے و عجزند لے ارسال نموده با را تشریف آوردن
هندوستان براسے جهاد ترغیب و تحریص کردند.

آمدن احمد شاه ابدالی جانب و ستان بقیل ساندن بانی پیل
ساباجی او که نچین بکری سیند و مهاباجی

اگرچه مذکور و رود احمد شاه ابدالی بر هندوستان در خزانه عامه و ما تشریف
بتفصیل و مبسوط مندرج است اما در اینجا بنا بر بعضی معلومات
نبود سرشته سخن تا اختتام عرصه زندگانی بانا حنیق را و بطریق اجماع و
ضرور افتاد. مخفی ننماید که سرحد احمد شاه ابدالی را از روز برگشته وقت تیمور شاه
مخطور خاطر بود که فوج از قزاق باشان خونخواه و غزبان حضرتش را فرستاد
قصد هندوستان فرماید اما موافقت یکے از رئیسان اینچ و در از خدا

مشہدہ بودند اکثرے را علف تیغ بید ریخ نمودند و بیک حمله فوج پیش را
پسپا ساختند۔ ہولکرتاب ثبات نیا ورده راہ گیر گرفت۔ تفرقہ تمام در
شکر اوراہ یافت۔ باخرابی حال و نجات و نکال تار سیدن بہاؤ و
بسواس راود روزی کے کمبیر و بہرت پور بجایت جاٹ نشست و شاہ از ناز
کوچ فرمودہ در ملک مائیں گنگا و جہنا بست کرو ہے از دہلی چھاوئی کرد۔

نہضت اشیمو او عرق ہا و یونی عم بالاجی او بسوس او فر
از کن بمقابلہ احمد شاہ ابدالی غریق گشتن انہا و مخر فنا

چون این اخبار عکبر و نگار ہوش گذار بمسامع بالاجی را و سرمیت رسید شوش
شدہ سرداران خود کجا نمودہ بزم مشورت آراستہ را شیورا و عرف بہاؤ
بہر حاجی پنڈت عم پنڈت پردہان یہ نیابت پیشوا ہی ممتاز بود بمقتضای
غیر ذاتی و تہور جلی زبان بہ بیان کشود کہ درین مدت از سرداران متعینہ
ہندوستان کارے کہ لائق آفرین و تحسین باشد گا ہے بظہور نیامدہ بلکہ نقصان
کروڑ ہار و پیہ کردند تا با انتفاع چہ رسد۔ اولاً ہر کس کہ برین کار مقرر شدہ
میر و سر رشتہ حزم و احتیاط از کف سید ہد و کار بہ دہول و بے پروای
می افگند۔ درنصورت اگر جناب سرمیت اجازت فرمائید و نیز بسواس
را ہمراہ کردہ و ہند این مرتبہ من خود عزم میکنم و اورا بر سندر یا ست و سلطنت
ہند نشانیدہ بند و بست انضلع قرار واقعی می نمایم آخر کار پس از گفتگو
آنچہ عقل مستقل و تجویز کردہ بود ہمہ اشخاص پسندیدند و برائے اجتماع افواج
با طرف و جوانب نوشتہ رفت در فرصت قلیے فوجے فراہم آمد کہ محاب

و هم و نیا از رن را آن قاصد و بهر آن چه بریند بالاین را و بعد ای فرزندان
 که بواسطه قتل و کشته شدن بزرگ و بزرگوار انداخت امام صحت مکی چار و
 تا چار از این بزرگوار است ساعت سیه و زمان حمید بهاد و
 بسو اسرار و این بزرگوار است و کتب بسیار و عوار و خوار و فزون و بسیار
 و مردان و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 کار و بی که کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 و مرداران و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 صفت گن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 بود که بوقوع و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 نمیشد و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 در یکه بود و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 از احتیاج و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 هم سنگ نماید و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 چنان که متصل و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 حضرت ساختند و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 شرف حضورش دریافت و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 یعقوب و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 بند نموده در مقام و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 طلعه واقع است و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن

منصبی ملی و سنج کام که از تحفه های پرتیجی و سیخهای آهنی استوار بود سود
 نداد و بنا بر آنکه در قلعه مردم هم کم بودند کسب بخیال حراست و خبر گیری آن
 نه پرداخت حتی که چند صد مرهبط از قفای پهل را و هو لکر بالای فیصل قلعه
 رفته دست بغارت گری مکانات سلاطین کشادند و توفیق نیافتند که
 در را بکشایند در غنیمت پانزده بربت مغل از طرف سلیم گده رسیده بزدن
 بند و قی و شمشیر ده و وازه کس را بجان کشند مرهبطها سر اسیمه شده رو
 بفرار نهادند و خود را که از فیصل قلعه بفرار انداختند بسیار راد دست و
 پاشکست و کار کرده تا کرده متصور گشت. بعد از آن سرداران مرهبطها در
 حویلی سعد الله خان فرو آمده مورچه ها بستند. ابراهیم خان کار و می ضرب
 لوپ در ریتی چمن برده بالای دمه تعبیه کرد که از صدمه گول آن مکانات
 اندرون شکست و ریخت می شد. یعقوب علیخان زیاده مجال ایستادگی
 ندیده بعد درستی چهار و پیمان قلعه را حواله ساخت مردم مرهبط در شهر
 و بر کار خانات و دیوڑهی های سلاطین و دیگر مکانات اندرون قلعه
 مداخلت نموده بویکی ها نشانیدند و نیز بر دروازه های بگیات مثل لواب
 ملکه زمانی و لواب صاحب محل زوجهای فردوس آرامگاه محمد شاه بادشاه و
 دیگر عمده ها و سرداران هند که در شهر سکونت داشتند محصلان گماشتند
 از آنجا که در آن زمان حضرت شاه عالم بهادر سمت مشرق تشریف داده
 بر تخت سلطنت جاووس کرده بودند و غازی الدینخان در دلی بر خشم آن
 شاه جهان را از سلاطین بر آورده بادشاه کرده بود بهاد و این را مناسب ندید
 از او رکن عزالت نشانید و مزاج او آن نخب و لایز برگ شاه عالم را و لیعهد ساخت
 سکه آنحضرت جاری گردانید و سقف دیوان خاص را که از نقره بود بر کنده و از ضرب سکه

چون سواران جانشان را در قلعه و دور اندیش بود به باد و که بشوره بهار را و بر آ
 انگارش طلبید عرض کرد که هر چند عقل و شعور ما مردم زمین را نفهم و فرست
 سرداران ذوی الاقار و مقربان در بار دولت مدار نمیتواند رسیدن
 از اینجا که حسن ظن صاحبان رخت این بنده تالوان هیچان برانست و تنوا
 آن آنجناب بمقتضای غداوندی فدوی را باین نوازش سه نفر از سیف و
 هر چه بعقل ناقص میگذرد و از ارشس میکند و ظاهر است که تمامی روی میسازند
 بدشمنی این سرکار و کار دارند و مخالف در صف آرای هیچ نوع کمی نداد
 پس صلاح دولت آنست که اسباب زیادت و بهیرو جنگ را در گواهی
 و آنرو که چیل گذاشته بوضع خود از حلیف جنگ باید کرد و در صیانت
 اینمن پند نه افتد از هر قلعه ماکه و یک و کیم و بهرت پذیرهند
 آنچه منظور شود خالی کرده میدهم که احمال و افعال را در اینجا بگذارند و بکبار
 برویه قدیمه خویش محاربه در پیش نمایند زیرا که شاه خود در اینجا بسبب اختلاف
 هوا علی الخصوص در موسم گرما زیاده ماندن نمی تواند و از امر ایان میهند و
 بر تقدیریکه همه با متفق و یکجا شوند کسی را اینقدر نینداند که بدون اعانت شاه
 مقابله شما بکنند قطع نظر ازین اگر درین دست برد با بر دشمن غالب و
 فتحیاب شدند چه بهتر و الا خود داری ساختن و گرنجین را مضائقه نیست
 و جنگ سلطانی جنگی است که قدم پس رفته را باز پیش گذاشتن بسبب مشکل است
 هر چه مرضی مبارک باشد احسن و اولی ملها را و دیگر سرداران که کهنی عقل و
 آفرین با کردند و مشوره او راست و نگفتند که فی الحقیقت صلاح همین است لیکن بدو را
 موافق نفیاد مطلق پسند نکرد بلکه بر شغف لغت که سواران میدارست بقدر
 حرف نزد و ملها را نیز به تجربه است و این نامردی می بود که هرگز نکرده بود

باشند ما را کجا گواراست که این سبکی و بی جثتی را که گران تر از کدورت موت
بر خود روا دارم و رسم جنگ قزاقی که کار بسه و پایان است لعل آرم معینا
حقیقت مذکور انقیص منفرقات موجب دشمنی است این را گفته از مجلس برخاست
و گرفتن سوچل را پیش نهاد ساخت -

با یکام دل دشمنان بود تنگیس که نشنود سخن دوستان خیر اندیش
چلبیسان صفت علی الخصوص ملها را و موافق آزرده خاطر شده گفتند که چه شد
بها و صاحب را با اینهمه دورانی و دانشمندی چنانکه آن سخن پوچ بر زبان
آوردند خیر کن که اسجام این غرور بخیر معلوم نمی گردد و فی الواقع این بر همین
تا که سر جنگ واقعی نخواهد بود و ما خش بحال نخواهد آمد اما اینقدر بفهمید که
صبر سلامت همه آفاق و سلامت اوست - والا مامتی کو و عافیت
لیکن رسیدن دکن از جمله محالات خواهد بود به حال سوچل همان روز بپذیره خود
آمده با اشاره ملها را و وقت شب گریخت و نیمه و دیگر اسباب را که برداشتن
نتوانست موجب افتش را از خود دانست بهمانجا گذاشته شبان شب داخل
بهرت پور گردید - اگر چه فرج مرسته تعاقبش نمود لیکن چون تیز و تند رانده بود و
نیافت - القصه بهاد و نادر و ششگر را جمعیت ده دوازده هزار سوار جلاد شکار
در شاهجهان آباد گذاشته بطرف پانی پت و کرنال که از آنجا بمسافت
سی کیلومتر است رخصت اقبال تاخت - درین اثنا خبر آن خبر
آوردند که عبدالصمد خان و قطب شاه و چهار سوار دیگر از طرف
شاه بسر کردگی دوازده هزار سوار رزم خواه در گنج پوره که کرور با
روپیه را مال و اسباب از اطراف و جوانب در آنجا فراهم
شده است قیام دارند و قتل را مستحکم و مضبوط نموده و

استقلال پیرنند بهاد و تسخیر آن مقدم و مقدمه فتوحات اہم شمرده برسم لیفا
 شتافت و بیک شبگیر در زیر قلم رسیدہ اطراف آن را فرو گرفت و بجات پست
 قوی سرسواری بکشود ہر چند عبداللہ خان و غیرہ کوششہائے نمایان کرد ز مگر
 از جمعیت اندک کہ بقدر شک در آمد نمود کلام پس پاشدہ کشتہ اتہ انداختہ کہ یک
 کس از سرداران و انفار جانب نشد لشکریان بہاد و از غنائم اسبابا ہار ہا برداشتند
 و رفتہ جنگ مغالان گشتند چون این خبر بشاہ ابدالی رسید بر مع تمامی امرایان
 ہند و ستان مثل ابواب شجاع الدولہ و نجیب الدولہ و احمد خان بنکش و حافظ خان
 و غیرہ کہ جمعیت موجودہ شریک و رفیق بود در آن مقام فرو گاہ کوچ نمودند ہر
 در ہاے جن رسید فاما بسبب موسم بر شکاف دریا رطبتانی بود و در و در عبور
 نمیداد گویند کہ شاہ بر لب دریا نشسته یکشبانہ روز پنج پنجہ فقر ہا نوشہ
 در دریای انداخت تا آنکہ روز دوم حکم ق در قریہ چون و چرا در آن گزشت
 دریا در عرض بقدر یک تیر بر تاب پایاب گردید و طرفہ ایکہ ہر کس از ہر دو
 طرف یکقدم راہ را غلط کرد غرق شد بالبحر شاہ ماکلیہ شاہ زکریا کہ ست
 عبور شدہ برابر عسکر مرہ کہ بعد فتح گنجپور و در ظاہر پانی بیت
 داشت نیمہ و خرگاہ نصب ساخت و یک نیمہ قزباشی منہر
 پاؤ کردہ از لشکر پیشتر ایستادہ کردہ مقرر نمود کہ ہر روز سبھے ملا
 ترکش صد تیر بر کمر بستہ مع معدودے چندہ راں غیثہ آمدہ تانہ
 نشستہ می ماند و سواران چو کی طرفین برسم ہوشیار و و کشتک
 واری روز و شب ایستادہ میمانند بہاد و تیر مکرر کرد کہ سپہ را
 ہر کس رفتہ ق عمیق بطریق سنگر نندہ نمایند و در خفا ہا
 عظیم اسیریدہ بردہ را آن لقب بہ سازند چنانچہ لوط ہا

بزرگ جابجا قائم کردند و بگی دو دروازه از برآمد و در آمد مقرر شدند درین
 اثنای روزی جنگ خوبی واقع شد و قریب پنج شش هزار از طرفین بقتل در
 آمدند. تفصیل این اجمال آنکه شاه ولینان وزیر براسه دیدن مسجدی که
 متصل پانی نیت بود و سوار شد و مردم مریدانه خبر یافتند و پیش
 پیکار و کارزار قسمی گرمی پذیرفت که مویر اندام بهرام فلک است شد قریب
 یک پهرت که زد و کشت در میان ماند بکوننت را و خسر پوره بهاد و گویند پند
 مکاسدار امانا و آنرا از وقت باجی را و در ملک بنیدیل که هند و غیره داسرو
 سار بود نوشته فرستاد که هر تم که داند و تواند رسته را که ازان راه
 رسد بشکر شاه رسید رسیده مسرود سازد. نام گرفت بجز دور و
 سلم جمعیت از هزار سوار و خزانه و رسد بسیار بطرف سهارن پور تعلقه
 نجیب الدوله که چیده لویه بان داد و وصول آذوقه موکدش که مزیدی بران
 مقصور بنا شد در اردو شاه گران بد رجه نهایت رسید بلکه غله یکروز
 منفق و مطلق شد و شاه در هیچگاه میسر نیامد. شکیان بسبب گرسنگی مضط
 و نالان گشته از زندگی میسر شدند و استغاثه آن محضور شاه بردند امرایان
 هندستان سوائے نجیب الدوله قافیه جنگ تنگ دیده محضور شاه
 مذکور را بکشد و عرض نمودند که درین باب مصلحت کوشی بهتر از
 مردم کشی است و خلق را در معرض هلاک انداختن بخلاف
 مرضی خالق برداشتن است و علاوه این جنگ دوسر دارد و خداوند
 که مال کار چه شود شاه فرمود که درستی امورات اینجا موقوف و
 منحصر بر توجیه شماست هر قسم که بهتر دانند نمایند و مقدمه جنگ را برانجا
 گذارند و جلدی است از ندب بینه که مصلحت و رسای حقیم کار حریف تمام می شود

زیرا که مابودلوت صرف به نیت جهاد و پاس اسلام و حمایت مسلمانان این بلاد
 غیرت کرده ام و دیگر هیچ غرض و مطلبی نیست چنانچه نواب شجاع الدوله از
 بهاد و پیغام نمود که اگر اصلاح کردن منظور و قرین صلاح باشد در این باب
 سعی و کوششها کرده شود - بهاد و جوابی داد که هرگز راستی نداشت. یعنی اگر
 شاه اذرو بروی ماکوچ کرده آن روی انگ برده بهر قسم که بگویم قبول
 است - نواب موصوف این سخنان تکبرآمود و اصرار نمود و بار دیگر مردم نیز دو پیچ
 ازان بر زبان نیاورد لیکن چون تکالیف غلات بر مردم بدرجه اخته گزشت
 شاه بجان آمده به نصیر خان بلوچ فرمود که برو با یلغار و سرگومین را بریده
 بیار خان مذکور فی الفور مع عطای خان در رانی باد و دسته فوج قاهره که عدد
 جمعیتش بشت پنجاه سوار می کشید فتابان گردید و مسافت چهل کرود را در
 عرصه سه هر طے کرده مسخر گاه به نزدیک لشکر گویند پندت که در خیال آباد
 بود رسید و از آنجا همه نعره زنان سیف های دختان علم کرده چون سیل
 بلا بر سر آنها که هر یک از بعد مسافت بلا اندیش غیره در کار خود مشغول
 و مصروف بودند و نوعی عزم و احتیاط نداشتند ریختند بعضی در خواب بودند
 که بخواب رفتند اکثر دست و روی شست و شوی نمودند که دست از جان
 شستند برخیزند و خواب دوشین مسکیر دند که تعبیرش مرگ یافتند و منهدی
 عمل می ساختند که محتاج بغسل آخرین نگشتند - گویند پندت که من بود
 سر اسیمه و مضطرب خواست که خود را ازان و رطبه بلا بیرون سازد و مردم شایع
 سرداری دیده و شناخته سرش بریدند و تمامی لشکرش در طرفه العین زیر و زبر
 نموده عنان تاب گردیدند - خان مذکور مظفر و منصور روز دوم حضورش بر سیده
 سر را بگذازند و بنوازش بادشاهی سرفراز گردید و عدت قحط که عابدی

شده بود بر طرف شد - بهادور سردارانش با ستماع این نعمت تازه بجای خود
 متفکر و متحیر شدند و چون خزانه رو بکے نہادہ بود دو ہزار سوار معتد را بر اسے اور
 آن نزد ناروشنکر بہ شاہجہان آباد رخصت کر دند - ناروشنکر فے سوار دہلی
 رو پیہ تقسیم کردہ تقید نمود کہ رفتن روز را موقوف آشتہ بشب کوچ کردہ باشند
 و قدرے فوج خود نیز ہمراہ داد قضا را سواران پرورے کہ داخل لشکر خواہند
 شد بواسطہ تاریکی شب راہ راست را گم کردہ براہ دیگر افتادند و بشامت
 ایام ناکام قریب چوکی مغلیہ کلاہ پوشش کہ پنجہزار سوار مسلح و مستعد
 بودند رسیدند - آہنہ دیدند کہ گوہ جنوبیان است بکرتبہ پوشش نمودہ
 ہمہ رازیں شہر گرفتند و از کشتہ ہا کشتہ ہا ساختند و خزائن را غارت نمودند
 تا آنکہ احوال ازان فریق زندہ و سلامت نماند بہادور کہ عرض احوال گردید
 اندکے مکرر رسول گشتہ از قراخوصلگی و عالی ہمتی ہیچ درد دل نگذرانید
 ازانجا کہ سرداران با ہم نفاق پیشہ و فلک بر سرستیزہ بود روز بروز متفرق
 کارش بر خلاف تصور بر ہم و ابتری می نمود اہالی لشکر را از واردات
 حرکات مختلفہ رعب و ہراس افزون از قیاس می افزود و ممکن نبود کہ از ترس
 خوف قشون شامی گچے کہ از لشکر بیرون آید و احدے ارادہ بر آید سنکر کہ
 خندق و پناہ فرو دگاہ - گویند نہایت در بنصورت اثار گرانہ زیادہ از حد پیدا آمد
 قطعے عظیم واقع شد بسیارے جانور و آدم تلف شدندہ راہ عدم پیوند نہا بران
 آتہ نزدیک انبار زندگی را خیر باد گفته وقت شب بر اسے آوردن کاہ ہمہ وغیرہ می برآمدند
 و عوز و عجب اتفاق شد کہ قریب بہت ہزار کس معریا بود و شتر پر از کاہ و ہمچو غلہ وغیرہ
 راست بیدہ نی آمدند شب تاریک بود و سہلے غلط کردہ ہست لشکر شاہ پابراہ گذشتہ
 بسیار بگ - راست رفتند یعنی ہر گاہ متصل رہیدند سنکر خود خیال کردہ چنانچہ

رسم این مردم می باشد بنام گزشتن فلان و بهمان آواز دادن و فریاد زدن شروع
 کردند. سواران چون کی مغلان همینکه صدای آنها را شنیدند در شش زنند که پیش
 هستند بیشتر محض و متواری گشته پیشتر آمدن دارند. چون بر قابور رسیدند
 بقایای بدن این سواران را بخت تیغ بید بریز راندند و بدلیجی تمام علف هفتاد و یکم خون
 آتش امه سانه تنه زرقه بهارین نگذاشتند. علی العبدی که بعد از او رسید
 ارار در کس معطل برسد و این آن آمدند دشت و صحرا پر از لاشها بود و از
 سر و جسد بیابجا زده زده افتاده بودند. فاما از علوهیتی و کمرستی حواس پیدا و
 چو بیان نماید که زبان در او ای آن قاصر است مطلق ازین وجوہات پس و تحقیق
 بنحاطر شش نیز رفت و ای که غیور و مستقیم مزاج بود حوصله اش تنگی نیک گرفت معجزا
 خواست که بقیه صاعقه مصلحت مکی و متعبده بازی گروش فکری بقولیکه **س**
 نه هر حلقه مرکب توان تا خشن که مهابا سپر باید از اناختن
 بنا کس صلح فیما بین گزارد و چنانچه بذریعہ ثواب شجاع الدوله سوال و جواب
 آن در میان آورد و بجهود و ائق و پیمان صادق گفته فرستاد که اینجانب
 از مرضی شاه و اعیان بارگاه بوجه بیرون نیست قسمی که صلا و انذار **ص**
 گرانید که ساخته و پرداخته منظور و رضا مندی ایشان را موجب غم و حسرت
 خود میدانم ثواب موصوف بجهود شاه رفت اینهمه را معروضه داشت بهمان
 سخن را باز تکرار نمود که ما را درین ملک خیر از نیت غرور و عداوت غرور
 دیگر مدعا نیست. شما دانید و کاشما بعد از آن تجیب خان در غل و غلبه بار یافت
 گفت که قربانت شوم مرتبه با من عداوت قلبی داد و قطع زین ازین بقیه
 دلشین است که بروقت قابو و فرصت سوا کس بدی بلکه **س** که کند
 و اختلاف مذاہب و دین دلیل است برین و شجاع **س** و چنان است

انجام کار نمی فهمد نیز ظاهر است که حریف بر نظر لطف و فروتنی خود بها
 پیا که بر زبان نمی آورد و طریقه منت و عاجزی مرغی دارد و خصوصاً دینداران کن
 که از قدیم است عهد و نادرست سخن اند و برای غرض و مطلب خود لجاجت
 و حیل و وسیله می پندارند و حیوانات همین که دور ایشان گرد و دوزمانه موافقت
 ایشان کند فوراً برگردند و گدازند و رافضی بر آب شمارند پس هر کس که ازین
 مردم مزور بر حذر است آسوده و بی خطر است شاه فرمود که خاطر جمع باش
 در نیکدمه غیر از تو نگفت کسی پذیرا نخواهد شد گویند که در شکر جنوب حالت
 غریب رو نمود که هر یک از فکر کار خود مشغول و مضطرب بود لیکن بها
 ازان رو که در مزاج استقلال کمال داشت بوجهی ازین رویداد و اذعان مضا
 رامرات نمود و کلفت نمی ساخت و بکشاده پیشانی و شگفته روزه سر انجام
 حیا می پرداخت و می گفت چه شد که خزانه سرکار بغارت رفت و مخالف
 لشکر ما تا راج کرده بردان شاه الله تعالی هرگاه سوار می شوم شاه رازند
 بگوشت کمان میگیرم و چون تیر صاف از میان لشکر مسلمانان می گذرم
 مادر چه نیا لیم و فلک در چه خیال کارے که خدا کند فلک راجه مجال
 بزار استن بها و بولس و ایشاه الی و بقتل رسیدن با تمامی لشکر
 آورده اند بهاد و روزیکه جنگ صف قرار داده بود چهار گهڑی شب باقی مانده
 بنواب شجاع الدوله نوشت که الحال هم چیزی نرفت و این آخرین سوال
 و جواب است که کرده می شود اگر صلح قرار یابا بهتر این جانب بهمه وجوه رضی
 و الا نه بهمه که نزد اگوئے است و میدان چون این نوشته بنواب
 رسید در همه حال بر سید عرض کرد که در لشکر ایشان تیار می بود

یقین است که سوار شده باشند درین هفتین هر کاره دیگر خبر آورده که آنها سوار شدند
 شجاع الدوله فی الفور بر در خراگاه شاه حاضر گشت شاه در خواب بود بخوابه سرگشت
 که حضرت را بیدار نمایند که عرض ضروری دارم شاه بر در دولت سرآمده نواب با حبیب
 نواب باریاب حجاز شده تمامی ماجرا را مشروحاً معروض داشت شاه بجهت شنیدن
 بر اسب خاصه چوکی سوار گشت پیشتر از همه با در میدان آمده الیتاده براسم سواران
 قوچ ولایتی و هندوستانی حکم داد جنود فیر و زری دسته دسته از چپ و راست طرف
 فراهم گشته بجهای خود قائم گشت و امرایان هندوستان را بدست راست
 چپ امر کرده و جمعی از مغلیه بنا بر معاونت و استظهار آنها گماشت که بجای اگر کسی را
 نغزش رود یا خبر دار و معین باشند و هر اولی بعد از شاه و ایخان قرار یافت
 و شاه مع تیمور شاه پسرخود بقتضای عاقبت اندیشی که در صدرت او در گیر راه
 ولایت گیرد قول صلحه در ترتیب داده خبر گیری هر یک بدیده خود شناخت نخست
 ببا بر احتیاط در تمام مؤبه با گشت کرده و مردم را اجابجا قائم نموده علم نصرت برپا
 ساخت از آن طرف بهاد و لسبواس را و لسواری فیلان مست عریده کوس
 قلب را و خلق بخشید و یسین و یسار آن خلک و جمعی سینه به و بیایا جمعی جاد و و بیایا
 سو لکر و دیگر سواران و الا قدر انتظام گرفتند و هر اولی با تمام ابراهیم نهاد
 کارڈی تفویض یافت مع هذا باتین جنگ مسلطان از سر گرفته عرصه جان
 گردید و بجمال تخیل و ششم غزم زرم نمود - **مثنوی**
 آراسته گشته از دو سو صف شد روی زین دران لطف

میدان و غار جوش مردم آمدیو محیط در طم
 ابراهیم خان کارڈی بر ابر بنیل سواری بهاد و رسید و راه کرد
 و سربازان آورده که اگر چه از دو ماه پیشته نیافتند و برباب راج شادان

شما آقا ضامنم نکرده ایم لیکن مدتهاست که نمک سرکار خورده ایم امروز که روز
جائز است از این سال می کنم - این را گفته اراک برپا شده و بنده و در دست
کرده و امن به کمر زده چون بهین و تهنیت پیش پتان باشد به بخ به میدان کرد و باز
و شبه فوج در یلای آهن بود آتشبار که تهنیت در آید و بهر آتشین بود امن گذار
که بتلاطم پے هم طوفان فوج بر پا گردد - **مشنوی**

شکر زد و سوغات در هم گوئی که دو کوه خورده بر هم
خورشید لبان چشم خفته - در پیر ده گردش نهفت
آن گرد که بهیات سعادداشت از برق سنان ستاره پادش
تا بنده ز روی تیغ جوهر چون از فلک کبود اختر
اولا جماعت منلیه که هنگام تسویه مصروف بجوشش و خرومش نبرد گوش شدند
مرید با آنرا چون آب دریا نوشش کردند و در بک آویزشش قریب سیصد
مغل غفریت شکل بکار آمدند درین اثنا آواز خول شاه و لیخان وزیر که هر اول
و سردار کل بود بلند شد - نواب شجاع الدوله که بجای خود قائم بود از کاسی
داروغه اخبار پرسید که صدای غول شاه و لیخان نمی آید سبب چیست خبر بیا
چون نواب را همین کرده آنجا رفت چه می بیند که شاه و لیخان بر زمین بسته
خاک بر فرق و رویا له و مغلان را دشنام های مغالطه میداد و میگوید که
قرم ساق ها ولایت دور است سلامت نخواهند رسید برگردید و در جان
صرد نکند که مردن بکار بهتر از زیستن بکار است لیکن در آن وقت که ام
می شد و گوش بر سخن می نهد همین که این را دید گفت بفرزندم شجاع
در آنجا بجا شدن را نمائید و بعد و دش نرسید معینا طرفه شور شد
دینار شاه می واقع گردید و دست برد جنو بیان فریق مغلان را زیر و زبر گردید

مکتوبه از وزیر خواجه نصیر الدین

شاه که این سخن را شنید هزار سواران پیچیده تعین کردند که یا خدای سوار در شکار رفت
 کمانی را که در دیرینه مانده باشدند جبر و قهر سوار کرده بیار و بیاقی را بشکند
 بیشتر رفته استاده شوند که هر کس از میدان جنگ نگاه گر خنجره بیا یا با شمشیر
 تیر و وز نمایند و نگذارند که احدی یک قدم پس گذارد و تسبیحان حسب از سر بر آید را
 که فرار شده می آمد تیر و تبر میزدند و غرض که ازین تا بهیر قریب هفت هشت هزار
 سوار چه از برگشتگان و چه از پس ماندگان جمع شدند شاه مع اجتماعت و دود و دود
 یتیمان که در رکاب خود داشت بسلم اندک گفته حمد آور گشت حمله کردند بهمان بوند
 و فتح یاب شدن بهمان اگر چه دکنیان در حوب و ضرب میچگونه تقصیر نه کردند لیکن
 چون آن سهم قضا را سپردن نیتواند ناگزیر تن بتقدیر سپردند و بدین
 دین کوشش با حق چلش که شورش و زخمش در نظر میگردند تیر و شمشیر
 قضا را داشته برابر و کلبه اسوار و رسید و در چشم زدن جان سخی تسلیم
 گردید - بهادور ازین خبر نگر کر طاقت نبکست فرمود که لاش آن مقتول را
 بر فیله که با بوجو پندت در خواصی آن نشسته است میدارند و خود از فیله
 فرود آمده بر اسب سوار شد و بوسه شهادت دلیر و کشتش و کوشش ستایش
 بوقوع آورد و حتی که دو اسب سوارش از کسرت زخمها از پا درآمدند مرتبه
 سیومی خود زخمی گردید - پیلاجی جاد و مصلحت و صحت زخم برداشت و دگر
 سواران علی قدر در جرات همه حیر و حیر و بی ویر گشتند شکست درست
 نصیب جنوبیان گشت از که تا مه منتهی شدند و در طرفه العین این چنین
 عظیم بر اسب خاک گردید و قزلباش خضر لاش در اندک فرصت از فراریان لاش
 بر لاش انداخته تابست گروه تعاقب نمودند - مردم گویجه را خندق سنگ
 که بنا بر محافظت کنده بودند جاد و لاش بسیار در آن سراسیمه و مضطرب گشت

سرنگین افتادند و اکثری از سزاران و القهار گرفتار ملازمان شاه گشتند
 و اینهمه نانی و رطوبتی که زخم مستسیر بر چپ زاشت و او را چیله لوزاب شجاع الدوله
 که در ده اردو نهاده بودند در ترمیم جراحتش کوشیده میخواست که او را
 بمصر بفرستند و آنسرا به واسطه او متع بالوبیو بنده وکیل که بر فیل بود بدست
 ایشان در آید گویند که ما و مو را و سندی که در آن معرکه مصدر ترددات
 سه راه بود بدست نه نشدن برادر تحقیقی خود و تنگجی سندی و رفقای همراهی در
 پا و دیگر جای زخم پا برداشته و میدان افتاد و مفدور زداشت که یک و جب از
 جایی خود حرکت کند و قدم بر راه زند لیکن چون کار ساز حقیقی چاره ساز چهارگاه
 است شخصی را بنسبتش رسانید و او بقضای حقیقت این خاندان که مراجعت
 نمایان از بزرگان ایشان دیده بودند فی الفور از اسب فرود آمده از زمین جدا
 و راهی شد و ملهار را و هولوکی قس که از ترجمه نامه او ظاهر می شود و آن ترجمه
 داخل مانرا تصفی است جان سلامت برد شمشیر بها در سپر باجی را و که از شکم
 طوائف بود هنگام گریختن در میان راه نزدیکی بهرت پور از دست رهنان بقی
 بسل نمود. سخن محقر شاه ازین منسخ خدا داد سجدات شکر جناب صمدیت
 شاه بجا آورد و از غنایم چه نوشته شود یک یک مغل ده ده شتر بر مال
 و اسباب کشیده می آورد و دامن آمل را از زوز و زور و چه اهرامال مال میکرد
 و اسپان و شتران جوق جوق مطلق العنان بهر طرف می گشتند و سلطنت
 احوال آنها نمی شد. عالمی قتل و اسیر گردید مغالان خونخواره زنان جمیل
 و کودکان جو برو را سلامت داشته باقی از زن و مرد چه از سپاهی و چه
 بازاری قریب چهل پنجاه هزار کس چهل چهل و پنجاه پنجاه پنجاه انده چون
 باد رنگ و خیار از هم میگزرایند و کشتن گس و شکستن جنس را برابر و یکسان

می شمرند و می گفتند که هرگاه از ولایت سیما به هندوستان میسر شد
 ما در خواهرم گفتند بودند که ده کس هندی نژاد را برای خافه ما خواهند گفت
 و ثواب آن بها عاید شود. غرض قهر الهی نازل بود و در ویر و دیر هر یک سوار
 از سر آدمیان مانند هندیان را بودند که دیده خرد و بدیدن آن خیرگی نمی نمود
 و مو بر بدن راست می شد. لیکن در مثل شجاع الدوله ما من عافیت بود
 که هر که از گنجیگان در آنجا میرفت از صدمه آسیب سفاکان محفوظ و ایمن می ماند
 و ثواب هر یک را فر احوال زاد را پی داده و مردم خود همراه کرده رسانیدند
 میداد. روز دیگر ثواب بنا بر صاف کردن جا که رزمگاه و شناخت لاش
 بهاد و سرداران دیگر با وجود پندت و یکد و سردار مرسته را که مقید بودند با خود
 گرفت سوار شد و یک چتر کاران کنده حبه های کلیم را خاک پوش کرد و
 نزاع کفر و اسلام بجا می نمود بقدر دوزخ را رینار خور و کاران از سر آدمیان
 در شمار آمد و نمود و در هر هزار سوار یک هزار یا پانصد کمتر نمی نمود درین اثنا شخصی آه
 ظاهر کرد که از اینجا تفاوت یک کرده لاشه بی سرافتاده است و ثواب و پند
 بر اوست دیدنش رفتند و هرگاه آنرا از زمین برداشتند و نه وارید یافتند
 فی دانه قیمت سیصد سید و پندت. ازینجی احتمال بر سردار گرد و
 با وجود پندت و مرسته ها دیده دید و پر آب کردند و ظاهر ساختند
 همان است که از دست او هزار بار و پیرامورات یافته ایم. چون نیکی
 ملاحظه نمودند دانستند که بهاد و است زان رو که نشان زخم سار کرده و
 کار دمی. و کن بر پشت آورده بود تا بدست میگرد و درین بهاد و نه
 دوازده صد دند و ثواب میگرد و رخ ساس آن بر مهر دوزخ و
 دند و ثواب در زبان میبوی بجارت است زن که سرنگ بر زمین خورده

مسجد نمایند جو است بلند زور آور زو کشتش بجز سی و پنج ساله دریافت
 می شد نگرا از نبودن سوار بالکلیه رفع نین نمی گشت تا آنکه یکی از مقررین نوا
 گفت که جو است ولایتی از دیار استاده تماشایین است و خود بخود حرف میزد
 شاید که از سر این سر سر اسر واقف باشد و آب او را بحضور طلبیده تنفساً
 نمود اگر چه اولاً انکار کرد و اما بعد از رد و بدل و افر و نمودن جمعیت خاطر و تنگی
 زبهار از نو بوجهی من الوجوه را اخذ و پرسشش آن در میان نخواهد آمد راست
 گو که ترا خوش خواهیم کرد بر زبان آورد که در وقت زد و کشت که نوبت شیر
 و خنجر بود این را دیدم که دوا سپهر کوشش کشته افتادند مرتبه سیوم که بر
 اسب دیگر سوار گشت و حمله کرد خود بر حرم گله بندوق ازین بر زمین افتاد
 افتادن همان بود و گمر بختن فوج مرسته بهمن بالجملة باز طاقت سواری که در
 خود نیافت از معرکه رو بر تافته با ستعانت بهاله آهسته آهسته روان شد
 من و چهار پنج سوار دیگر بر سر این رسیده آواز دادم که کجا میروی بایست
 اگر خود بهادوستی یا دیگر سرداری مطلع کن که ترا ضرر جانے نخواهد رسید
 و بسلاست نزد شاه خواهیم برد - این شخص سخن ما را ناشنیده انگاشته
 بجواب نه پرداخت بلکه چشم هم بالا ساخت و قسمی که میرفت میرفت
 جو است از ما بے پروائی و بے باکی اورا برداشت نکرده بهمن که شمشیر
 در دست بنودی آمدنا میرده چستی و چابکی را بکار برده بضرب بهاله ازین
 در ر بود و در دم بیدم نمود - پس مایان از هر چهار طرف هجوم آورده در میان
 گرفتیم آن شیر بیشه شجاعت و پردلی بطرفی که چون هنر برگرسنه میزدید
 گریزان میرفتم کاش اگر اسب در زیران میداشت یک کس را از ما
 زنده نمیگزاشت و بسلاست میگذاشت من هم درین عمر بسیار جنگ مردان

دیده ام لیکن لاوری باری بیست و هشت نفر بنام که بیست و هشت نفر است که جهان دست انداز
 نشدند که گرچه میزد و یکی بر دیگری می افتادند که یک نفر صدمه می برد سلاح بسته را سر می زد
 و کسی از او سر بر نمی داشت و این چنین جرات مرا نمی کرده است که نتوان گفت که مرجا برادر و پدرش می بود
 هرگاه طاقش طاق شدیم جنت خود ساخته بر خاک هلاک خفت مرش معلوم نیست که کدام یک مرید
 آخر سر مذکور شد و پسر شاه از پیش پهلوان شخص برآمد و عصبه آشفته شدن بهادر و یقین من معلوم
 شاه لاش لبواس را و را که پسر یک خان بود و بزرگ ششانی در میان تقالیش بودند طلب نزد
 رسید که رو بر او آورد و دیده اند و بر گرفت: نهاده هم بهر دستش و ولایت صارت
 صلوات گفتند که چنانچه زیبا بایست خنجر و مناسب عصا و نرگس بدان و ملاحت
 در بدین بنیامه مرده بود و دریافت می شد که زنده است به جواب استراحت می نماید
 هر شش شش زنده نهفته ساله بود و تقریباً یک سیر از آنکه اندام چهره اش بر روی زنده
 زخم تیر بر او زخم ششیر نقد یک نخوت بر گردن داشت پیر چهره اش طلسم
 خون آلود نبود مغلان خوش سیرت به نام سریر است فراتر گشت و نملو کردند و متعین الماس
 و الماس شدند که لبواس را و پادشاه هندوان بود و حبله است پیر از آنکه زنده از مغالان بولایت
 خواهم برد شجاع الدوله بحضرت شاه عرض کرد که عداوت من است با سر رشته زندگی
 است قاعده هندوستان امنیت که در این سیر پادشاهان عداوت من است بهر چه و رسم آید
 و تجیز می نمایند و این علاوه بر آن حضرت بود و بیست و شش نفر را پند بردار ازین رسم
 همیشه کار است و یقیناً بدنامی اینانی که زین نهی و سرتیبه سر تا ابواب و مانند میاید
 که التماس من پذیرا شود شاه معروضه را منصرف کرده است و سواران جنگم داد و ابواب
 بهان وقت لاش بهادر و لبواس را و را چه است و بهر چه زنده است که نزدی سیر
 معمول و طریق هندوستان و سیمات شمل زنده است و فرموده که بهر چه
 کار و می در مثل شماست باید بگذرد شجاع لاری که در سیر کردن نیست

گفت فرزندت شوم می طلیم چون کار دمی مذکور بچندو را بدستخواب با او خطاب است
 که بر همه خان کار دمی شرف است و چون نزد می نبود که زنده ماندی و اسیر آمدی عرض کرد
 که در نزد من و فرزند چاره ندارد و فیصله بجهت روزا چاراست الا بعد گریخته رفتن سردار
 قریب چون بهتری بشمارد و فرزندش عمل بپوشید و میان نبرد را نگذاشته و ثبات قدمی
 در محاصره دارد تا آنکه به یقین به محاصر مستحق کرامت آگنه کارانند در بر دار
 در نزد فرزند در کتبه بر زبان در ملازمان تصور فرمایند و سپاهی و محضی
 هم روزی یکبار به نزد فرزند است و هر تن مبارک تو انهم شد و این سخن بود که ابد الیان
 در این میان هم آورده است که در نزد این کار دمی که هزار بار برادر و اقربای ما را
 استخوانها را کند زنده نهاده اص شجاع آید بگیرد شجاع الدوله آتین بردست
 پیچیده و در دست راست از چپ دست در کتبه پیشتر از دیگران به دحالا رفیق بارت
 سرگرمی و شوق در کتبه و راست با بر همه با دامن حاضر هم عرض صحبت
 عجیب و غریب اتفاق افتاد نزدیک بود که گرفته بر دست شو و شعله منفسد
 بهو اکش شاه و این که حمید و دانستند و جهان دیده و شخوار لب و دود میان
 نواب را بگوشه برد و فهمانید که فرزندم عا التاریخ بلوایان بر صاحت و صلاح وقت
 ابراهیم خان کار دمی را سپرد ما بایه کرد و فیا بین چراغ نور خورشید و کاشی بایه شمع
 شورش اینها کم می شود و دانت را بطور سلامت نزد سوارسانیده خواهیم داد
 خاطر جمع را و از بیابانی و جهالت دست بردار شجاع الدوله طوعا و کرها قبول
 ساخت اگر چه خان معظم بیاس خاطرش کشتن طایفه نیر و اخت لیکن چون او را هم
 باو همین صحبت بود چنان را اشاره نمود که بی زبیر بر زخمهایش بگذارد آن جوان
 شجاع زورمند بعد اوت لفظی مفتضاح را پاک شد آسودگی از فلک
 بسن بخردی است این جنبه است که در کارگاه آسمان نیست به چنین احوال

جنگجوی و شرح این ساسانه غریب آنکه شجاع الاوله کاسی راج را بر سر مال
 جواب اکثر امور نزد بر خور دار خان سردار شاه فرستاده بود و به قتل بولش
 او را دست گرفته و خیمه بر دو سخته در گوش کرد که دستی امور و بهم نواز است
 بهمین قدر مرکوز او گفت که البته هر چه بگوئید بمقدور تصور ندارم این مرد
 خیمه کلان در تاریکی پال مختصر استاده بود پرده اش برداشت و بنظر آورد
 کاسی راج میگوید که دیدیم جنگجوی راجیره بر باهنوری بر سر و جائید مسخر و گریه
 در پاداشته بواسطه زخمی که در دستش سیده بود از چپای دست و رحایل
 در گردن ساخته نشسته بود بهمین که چشم چارست چشم را زیر کرد گفت که ای راج
 اینقدر حجاب چیست کار تاها کرده اید نام آن تا قیام زمین زمان تا یم و برقرار
 خواهد اند جاب داد که اراده خود این بود که در قتل همراه و بگوان کشنه می اقدام
 لیکن چون بر وزانل در نصیب این فلک زده محروم از زندگی و پاسبانگی
 نوشته چون نوبت بهای نبود و جائی گریز نداشتیم حالا اینها از من بزرگوارند
 و بیخ مشش لک روی پیچیده چهره مرا خجسته آن تا کم رس بدن مکان
 چندان مشش و غیرت اما در اینجا در بنها کس می گزارند مگر بنو به صاحب که
 نه این بزرگان ما و ایشان از قدیم دوستی است بر حال این پاسبان غریب
 ستم رسیده ترحم فرمایند و در اسیری دستگیری نمایند بقوله اما انسان
 عبد الاحسان تا دم و پسین مرهون و منت بهیر خو بهم بود و ای آمنت
 تا بهم نمود کاسی راج به تسم پرداخت و گفت که دل رفته و بهد حب را این
 مقدمه مشروحاته امید هم و میدا که او شان کار سازد و زود دوست
 مقصود نخواهد ماند و توبه در یغ نداشتیم و غیره واقعی خواهد بود و یقین بود
 که بر دو لک روپیه موادم عیال شود و قرض خوب معده بهد بهد بهد

بیکر زبشہ تماشے رقص میدیدند مشائرا لیه اسچہ گفتنی بود گذارش ساخت
 و مقصد بنکوچی را به پاس مخالفت صحبت بروقت دیگر انداخت نجیب الدولہ بسکہ
 داناسہ و نسیم کردہ گفت کہ از بشہ کاسی راج دریافت می شود کہ چیزے دیگر عرض
 کردہ بنبرہ و محضو من گفتن نمیتواند شجاع الدولہ ظاہر کرد کہ فیچہ سخن و کدام حرف است
 منظر انیامین ماوشما ہیچ وجه جدائی و پوشیدگی نیست و پردہ حجاب مفارقت
 در میانہ پس نجیب خان او را پیش طلبیدہ بہ بالنگہ و ابرہم تمام گفت کہ سرے داری
 بگو و از اسم تجور و دست بر پائے آقاے خود بگذرانامیردہ لا علاج شدہ گرہ از راز
 نہفتہ کشاد و حقیقت بنکوچی را مفصل در معرض انظار نہادہ خان موصوف گفت
 ثوابہ صاحب صورت انیت اینعنہ خیلے بہتر و مناسب می نماید کہ اینقسم سردار عجرہ
 رہین آسان ساختن و بدستگیری افتادہ پردہ حقن کار جوان مردان است تو
 مقصر نیاید ماند و من ہم حاضر م و بعدر مقدور در شریک شدن و سرانجام زر
 محمودن را بر خود لازم دانستہ ام یاران یاد و اید و یقین بندارند کہ دنیا جابے
 گذران و یادگار است و بجز ملوک نیکوی ہیچ چیز با ثار نہ وقت میرود و سخن
 بہرہ را دیر مذکور اینچنین سخنان در میان ماند ہر گاہ مجلس برخواست شجاع الدولہ
 کہ رخصت شدہ بطیرہ خود آمد تجوز کرد کہ بنکوچی را بہر قسم کہ دست دہد از پنجہ
 عتاب عتاب باید بر آورد و نجیب الدولہ کہ ازل منافق و از زبان وافق بود
 عداوت قلبی از خاندان سندھیہ داشت صحیح پیش از ہمہ ہا سوار شدہ محضو شہ
 رفتہ بیان ماجرا کرد شاہ چین بچین شدہ بہ بہر خردار خان فرمود کہ خلیہ در
 قندہ التماس نمود کہ شاہانے نے اینعرض محض خلاف خلاف محض است
 ز نسیمیان را مامور ساخت کہ بروید و جہاڑہ لشکرش بگردد خانکو
 از بہتر رسیدہ پیشتر از رفتن آن دیوسیرتان لیا ول خود را مخفی اشار

کرد که بزودی رفت. رفع این دغدغه سازد و ویلا و نشان سفاک بر سر آن مظلوم
سراپا غموم رسیده تیغ را نندند و بیک ضرب کارش تمام کردند و بهما بخا دفن ساختند

۵

انسان بحریت بیکران عالم وین عمر گران مایه درو کشتی غم
ناگاه رسد نهنگ دریای اجل غرقش کند و بر دیگر ذات عدم
گویند که مغالان در لشکر شجاع الدوله رفته خلق خدا را اذیر میدادند و هر روز تعوی
نمازه میکردند این معنی بعضی شاه رسید فرمود که شجاع الدوله فرزند ماست هر کس که
یه نسبت او منکب بیه ادبی خواهد شد سزای لائق خواهد یافت چنانچه دو
مغل را بنا به چشم نهامی و غیرت و دین گزند تیر در بینی انداخته و بر خر سوار
در تمام لشکر گردانیدند و منادی کرد که بار دیگر هر کس که زیاده دانی خواهد نمود بسینز خواهد
رسید تا آنکه این تعداد و تانکیر شوخی این فریق یک گونه بر طرف گشت قطعه
تا اینجا این سانحه عظیم از طبع مزاجیه از د مغفور در خزان عامیه مندرج است اینجا
نظریه بهیم کلام و یاد بود سنه تاریخ بظلمه حی آیر -

بهاد و بانوج خود تلف شد از دست مجاهدان قتل
ارچ شکست فوج کفار - فرمود خرد غنیمت پامال
چون این قبر در کن نزد بالاجی را و رسید دایره نشین غم گردید و الیس
از پنج ماه و سیزده روز و نوزدهم ذی القعدة ساله راه بادیه فنا گرفت بهایسرو
برای پورست - تخته احوال مرسته یعنی شربت دهر و اولیسه بدجی را و نوزدهم
بعد از آن تابت را و برادر خود را و دهر و اولیسه بدجی را و نوزدهم
در این ساله در بهبه بخت نمود و برادر بدجی را و نوزدهم تابت بدجی را و نوزدهم
گزارش از مدایه سید بهیم رویه و سید بدجی که صحیح تر ریاست

بندگای آصفیای نانی است در دفتر دوام ماثر آصفی و تکمیل آن مرفوم است
 زیرا که این کار با محاسن تفصیلی دفتر جدا گانه دارد و این مختصر تحمل آن نیست
 الحمد لله این چند اوراق و قائل که به بساط الغنائیم نامزد است بتاریخ نوزدهم
 شهر جمادی الآخره سنه یک هزار و دوصد و چهارده هجری و دو شنبه بمطابق
 هجری نهم نوامبر ماه انگریزی سنه یک هزار و هفتصد و نود و نه عیسوی موافق بیستم
 ماه رومی سنه دو هزار و یکصد و یازده اسکندری ملاحق یازدهم خرداد ماه قمری
 سنه یک هزار و یکصد و شصت و نه یزدی از خانه سرایح السیرینده شفیق علی
 ذنوبه و مستر العیوب به حسن انجام که نیت اتمام گرفت. ترصد که مطالعه کنندگان
 این اساطیر را قلم مسطور را بدعای خیر یاد آرند و جرم اختلاف روایت بر نال
 نگذارند با الله التوفیق - **قطع**

هزار و دوصد و ده چار هجری
 که تا صاحب دله روزی بر حمت
 شفیق من نوشت این ما جری
 کند در حق این مسکین و غلبه

س

